

LUNI 12 IANUARIE 2009

PREZIDEAZĂ: DI PÖTTERING

Președinte

(Ședința a fost deschisă la ora 17.05)

1. Reluarea sesiunii

Președintele. –Declar reluată perioada de sesiune a Parlamentului European întreruptă joi, 18 decembrie 2008.

Doamnelor și domnilor, doresc să vă urez La Mulți Ani și un an 2009 plin de succese, care să ne apropie cât mai mult de idealul unității europene. Fie ca încercările noastre de promovare a păcii mondiale să fie încununate de succes. Dați-mi voie să fac o declarație în acest sens.

2. Declarația Președinției

Președintele. – Doamnelor și domnilor, în cadrul Conferinței președinților mi s-a solicitat să fac o declarație în legătură cu evenimentele din Orientul Mijlociu. Dezbateră va avea loc miercuri după-amiază, în prezența Președintelui Consiliului Uniunii Europene, ministrul de externe ceh, Karel Schwarzenberg. Menționez aceasta pentru că situația nu era foarte clară. Am depus multe eforturi, iar domnul Președinte s-a arătat foarte interesat să se afle aici, deși în aceeași zi va pleca în Africa de Sud, chiar dacă pentru o perioadă scurtă de timp. Cu această ocazie doresc să adresez sincere mulțumiri Președinției ceh.

Doamnelor și domnilor, în timpul acestei sesiuni plenare de început de an, în Orientul Mijlociu încă mor oameni.

Personal, și sunt sigur că acest lucru este valabil pentru cei mai mulți dintre noi, imaginile transmise la televizor îmi trezesc un dureros sentiment de déjà vu.

În numele Parlamentului European, doresc să-mi exprim regretul profund față de escaladarea conflictului din fâșia Gaza dintre Israel și mișcarea Hamas.

Declar categoric: este inacceptabil ca populația să sufere, ca violența să continue și să se tragă asupra angajaților Națiunilor Unite. Cât de departe trebuie să ajungă spirala violenței până să se instaureze rațiunea și bunul simț?

Violența trebuie să înceteze imediat de ambele părți. Lansarea de rachete asupra orașelor israeliene de către Hamas este complet inacceptabilă și merită criticată dur. Nu trebuie să uităm că mișcarea Hamas a fost cea care a încălcat acordul de încetare a focului. Nu trebuie însă trecută cu vederea nici proporționalitatea mijloacelor utilizate ca răspuns.

Toți oamenii din Orientul Mijlociu trebuie tratați în mod egal. Dreptul inalienabil al unui stat de a se proteja nu justifică acțiunile violente, a căror principală consecință este suferința populației civile.

Persoanele din fâșia Gaza trebuie să primească urgent ajutor. Un palestinian valorează la fel de mult ca un israelian sau un european sau un american - toți oamenii de pe această planetă sunt egali. Nu trebuie să permitem o agravare a situației umanitare!

În calitate de politicieni responsabili, trebuie să fim pregătiți pentru a contribui în mod decisiv la găsirea rapidă a unei soluții de durată pentru această spirală a violenței.

În opinia mea, orice încercare de a reduce securitatea la aspecte pur militare este sortită eșecului. Prin urmare, nu poate exista o soluție exclusiv militară pentru problema din Orientul Mijlociu. Într-un final trebuie găsită o soluție politică. Ceea ce este cel mai important, vom învăța ceva din eșecul abordării anterioare. Prin urmare, trebuie luate măsuri nu doar aplicabile, ci mai ales durabile.

În ultimele zile am avut contacte telefonice cu Președintele israelian, Shimon Peres, cu Președintele Autorității Palestiniene, Salam Fayyad, cu Președintele Parlamentului Israelian, Dalia Itzik, și, desigur, cu Înaltul

Reprezentant pentru Politica Externă și de Securitate Comună al UE, Javier Solana, care se află de ceva vreme în regiune.

Am luat, de asemenea, legătura cu Vicepreședintele Adunării Parlamentare Euro-mediteraneene, deoarece, în prezent, sunt Președintele respectivei Adunări, cu Președintele Parlamentului Iordanian, Abdel Hadi Al-Majali, cu Președintele Camerei Deputaților din Italia, Gianfranco Fini, și cu Președintele Parlamentului Marocan, Mustapha Mansouri.

În aceste discuții, am subliniat în permanență faptul că Parlamentul European susține integral cerințele formulate de Consiliul de Miniștri în numele Uniunii Europene și confirmate prin rezoluția Consiliului de Securitate al Organizației Națiunilor Unite din 8 ianuarie 2009.

Este deprimant faptul că această rezoluție obligatorie a Consiliului de Securitate, de la care americanii s-au abținut pentru a putea fi pusă în aplicare, este încălcată de părțile conflictuale, în speță Israel și Hamas.

Trebuie semnat un acord de încetare a focului imediat și permanent. Acesta trebuie realizat cu medierea Egiptului și cu implicarea tuturor părților interesate. Trebuie asigurat accesul imediat și liber la ajutoarele umanitare, iar Agenția Națiunilor Unite pentru Ajutor și Reconstrucție (UNRWA) trebuie să își poată continua nestingherită activitățile umanitare. Și mai vreau să adaug: nu doar trei ore pe zi!

Atunci când până și organizațiile umanitare și Națiunile Unite trebuie să-și înceteze activitatea fiindcă părțile aflate în conflict nu le respectă neutralitatea, s-a ajuns la un punct inacceptabil în ceea ce privește dreptul internațional și umanitatea.

Cea de-a treia cerință este intensificarea procesului de pace. Singura bază viabilă pentru pacea permanentă este și rămâne existența a două state suverane, Israel și Palestina, cu granițe fixe.

Uniunea Europeană, împreună cu membrii Cvartetului pentru Orientul Mijlociu, cu partenerii arabi moderați și cu toți participanții la conflict, trebuie să contribuie la o reluare rapidă a negocierilor pentru pace, sub egida Națiunilor Unite. O soluție completă necesită însă reconciliere și, în special, reconciliere între facțiunile palestiniene.

Astăzi trebuie să analizăm metoda pe care am folosit-o până în prezent în așa-numitul "proces de pace". Până acum câteva săptămâni, puteam spune că ne aflăm pe drumul cel bun cu negocierile, în pofida binecunoscutului mediu dificil și a progresului aproape imperceptibil. Comunitatea internațională și în principal noi, Uniunea Europeană, am susținut aceste negocieri printr-un angajament puternic și am acordat ajutoare financiare pentru a asigura condițiile de bază pentru crearea unui stat palestinian.

A fost însă acest angajament suficient de puternic din punct de vedere politic? Trebuie să ne punem această întrebare. Între timp, ne aflăm din nou în proces de escaladare. Este de înțeles faptul că, în momentele de gestionare a crizelor, tindem să gândim pe termen scurt. De fapt, avem nevoie imediat de un acord de încetare a focului și de o retragere completă a forțelor israeliene, conform solicitărilor Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite.

Experiența ultimelor decenii ne-a învățat că pacea în Orientul Mijlociu nu poate să pornească exclusiv din regiunea respectivă. Este, însă, adevărat că nu va fi posibilă fără reconcilierea părților aflate în conflict.

Prin urmare, comunitatea internațională trebuie să fie pregătită pentru a promova mai mult ca oricând pacea în Orientul Mijlociu, astfel încât evenimentele nefericite din ultimele decenii să nu rămână experiențe nefericite și pentru viitor.

Forțele internaționale pot și trebuie să contribuie la asigurarea unui acord de încetare a focului. Prin urmare, trebuie să depunem cu toții eforturi pentru succesul planului franco-egiptean de instituire a unui mecanism internațional pentru asigurarea granițelor Gaza. Desigur, acesta va depinde de încetarea contrabandei cu arme și rachete în fâșia Gaza. Uniunea Europeană a anunțat deja, în strategia sa de acțiune, la începutul procesului de la Annapolis, că este pregătită să se implice de această manieră.

Voi sublinia însă un aspect: utilizarea forțelor europene și internaționale de securitate nu poate să garanteze un acord de încetare a focului pe termen scurt. Ea trebuie să urmărească un obiectiv politic clar de creare a încrederii necesare pentru încheierea negocierilor de pace, prin garantarea securității atât pentru israelieni, cât și pentru palestinieni. Aceasta înseamnă că, prin mobilizarea unor trupe, care este posibilă doar deținând un mandat solid, va crește influența politică în toate aspectele, în vederea găsirii unei soluții pașnice.

Nu avem nevoie doar de angajamentul repetat pentru pace pe care l-am formulat atât de des în trecut ca obiectiv. Nu avem nevoie doar de voința de a ne facem un scop din pace, ci și de a realiza-o efectiv, înainte ca ura acumulată de-a lungul timpului să escaladeze și să degeneze într-o conflagrație.

În încheiere, aș dori să vă reamintesc că 2008 a fost Anul European al Dialogului Intercultural. De asemenea, aș dori să vă reamintesc câte eforturi a depus Parlamentul European pentru a transforma acest an într-unul al speranței și că stabilim priorități politice pentru a arăta că conflictul culturilor nu se datorează unei legi a naturii.

Reacțiile mondiale la războiul din Gaza arată cât de repede pot fi distruse încercările de dialog intercultural de realitatea imaginilor pe care le vedem zilnic la știri. Ceea ce este mai rău este faptul că această realitate se află în mâinile unor extremiști și fundamentalisti al căror scop nu este pacea, ci acela de a continua spirala confruntării.

Violența generează și mai multă violență. Acest concept nu poate fi repetat suficient de des. Dialogul și negocierile sunt singura cale de a ieși din această criză. Ele nu sunt neapărat obiective în sine, însă trebuie urmărite asiduă, astfel încât populația din Israel și Palestina să trăiască în siguranță, în pace și cu respect pentru demnitatea proprie.

(Aplauze)

3. Aprobarea procesului-verbal al ședinței anterioare: consultați procesul-verbal

4. Componența Parlamentului consultați procesul-verbal

5. Componența comisiilor și delegațiilor: consultați procesul-verbal

6. Protecția datelor (numirea Autorității europene pentru protecția datelor și a adjunctului Autorității): consultați procesul-verbal

7. Semnarea actelor adoptate în cadrul procedurii de codecizie: consultați procesul-verbal

8. Depunerea documentelor: a se vedea procesul-verbal

9. Întrebări orale și declarații scrise (depunere): consultați procesul-verbal

10. Petiții: a se vedea procesul-verbal

11. Transmiterea de către Consiliu a textelor acordurilor: a se vedea procesul-verbal

12. Ordinea lucrărilor

Președintele. –Proiectul final de ordine de zi pentru această ședință, aprobat de Conferința președinților la întâlnirea de joi, 8 ianuarie 2009, în conformitate cu articolele 130 și 131 din Regulamentul de procedură, a fost distribuit. S-a solicitat modificarea acestui proiect după cum urmează.

Luni:

Deoarece dna Andrikiénė nu poate fi prezentă în această seară pentru a-și prezenta raportul privind dezvoltarea Consiliului ONU pentru drepturile omului, inclusiv a rolului UE, votarea acestui raport va avea loc miercuri, conform programului, fără dezbateri generale.

Mărti: Fără amendamente.

Miercuri:

Grupul Verzilor/Aliața Liberă Europeană a procedat la încheierea dezbaterii generale privind situația din Gaza prin prezentarea unor propuneri de rezoluție. Dl Cohn-Bendit va lua cuvântul pentru a justifica propunerea.

Daniel Cohn-Bendit, în numele Grupului Verts/ALE. - (FR) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, toți suntem conștienți de situația din Gaza. Este foarte normal să o discutăm aici în Parlament. Cu toate acestea, solicităm Consiliului de Securitate să ia o poziție, cerem diferitelor organisme și Uniunii Europene să ia o poziție, dar noi, în Parlament, dezbaterem subiectul, însă nu vrem să luăm o poziție. Consider că, având în vedere urgența situației din Gaza, este foarte important să ne prezentăm opinia și să spunem exact ceea ce vrem să spunem, pentru a se pune capăt masacrelor ce au loc în prezent în Orientul Mijlociu. Cred că este inacceptabil să nu avem curajul sau luciditatea de a vota în favoarea unei rezoluții după dezbateri. Din acest motiv, grupul nostru solicită revizuirea deciziei Conferinței președinților și cere ca dezbateri să se facă pe care trebuie să o organizăm privind situația din Gaza să se încheie cu o rezoluție, care să demonstreze poziția clară și fermă a Parlamentului, a unei majorități, astfel încât masacrele din Gaza să înceteze. Dorim o rezoluție; trebuie să fim conștienți de faptul că avem o responsabilitate politică față de situația actuală, iar această responsabilitate politică nu trebuie să fie o simplă discuție, ci o rezoluție, o rezoluție care să arate în mod clar ce anume dorim și ce anume denunțăm!

Hannes Swoboda, în numele Grupului PSE. - (DE) Domnule Președinte, am reflectat, desigur, foarte mult la acest subiect. Poate că dl Cohn-Bendit supraestimează semnificația unei rezoluții, dar rezoluția Consiliului de Securitate reprezintă o bază pe care trebuie să o susținem și, după cum a spus deja Președintele Parlamentului, trebuie să le solicităm ambelor părți să încerce să facă pace, să depună armele și să respecte rezoluția Consiliului de Securitate. Doresc, însă, să adaug doar că aceasta trebuie să fie esența rezoluției noastre. În acest caz, o putem susține. În acest context, am coopera și am susține propunerea domnului Cohn-Bendit.

Elmar Brok, în numele Grupului PPE-DE. - (DE) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, recomandarea Conferinței președinților este foarte înțeleaptă. Am ascultat astăzi declarația Președintelui Parlamentului, care, dacă nu mă înșel, a fost susținută de toate formațiunile. Acesta este un principiu de bază și o declarație importantă a Parlamentului. În următoarele zile vom primi foarte multe informații, în urma reuniunilor organizate de Comisia pentru afaceri externe și de delegații și prin intermediul comunicatelor primite din partea Președinției Consiliului și a Comisiei. Prin urmare, nu putem adopta astăzi o rezoluție care să corespundă în detaliu situației de joi.

Săptămâna trecută am petrecut două zile la frontiera cu fâșia Gaza și am observat foarte multă suferință de ambele părți. Cred că nu va fi suficient doar un acord de încetare a focului. Acesta trebuie corelat cu încetarea contrabandei cu arme în Gaza pe viitor. Detaliile negocierilor ce au loc astăzi în Egipt, în particular, au o importanță deosebită. Nu trebuie să distrugem acest lucru printr-o rezoluție motivată, probabil, emoțional. Prin urmare, susțin respectarea hotărârii Conferinței președinților.

Președintele. - (Parlamentul a adoptat propunerea)

Termenele se stabilesc astfel: Propunerile de rezoluții la ora 20.00 în această seară, amendamentele și propunerile de rezoluții comune, miercuri, ora 10.00.

Joi: nu există modificări.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Domnule Președinte, am de făcut un alt comentariu referitor la dezbateri ce va urma privind conflictul pe tema gazului dintre Ucraina și Uniunea Sovietică și la criză... Rusia!

-(FR) Îmi cer scuze că răscolesc trecutul, Francis; nu aceasta a fost intenția mea.

-(DE) În legătură cu această problemă: am dori doar să stabilim, și sper ca toate grupurile să fie de acord, ca această dezbateri să includă o discuție privind faptul că Slovacia dorește să redeschidă ilegal o centrală nucleară. Doream doar să...

(Interpelări)

Ești omul potrivit pentru asta. Poți să taci, tinere. Liniște. E vorba de tine. Voiam doar să fiu sigur. Suntem în Parlament, tinere.

Președintele. – Îi rog pe domnii Cohn-Bendit și Ferber să înceteze acum această dispută. O puteți continua mai târziu. În aceste dezbateri vor fi discutate probleme ce au legătură cu subiectul.

Giorgos Dimitrakopoulos (PPE-DE). - (EL) Domnule Președinte, deoarece problema Slovaciei și Bulgariei este una gravă, aș dori să vă cer să solicitați Comisiei Europene, care este cea care veghează la respectarea tratatelor și a Tratatului de Aderare, să ne spună exact ce se întâmplă și de ce au luat această hotărâre cele două țări.

Președintele. – Cu siguranță Comisia a sesizat acest aspect și îl va analiza.

(Ordinea lucrărilor a fost adoptată)

13. Intervenții de un minut privind chestiuni politice importante

Președintele. – Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă intervențiile cu durată de un minut privind chestiuni politice importante.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Domnule Președinte, permiteți-mi să informez Parlamentul în legătură cu comportamentul ofensiv al Turciei față de Grecia.

Constantele încălcări și violări ale spațiului aerian grec, zborul la altitudine joasă al avioanelor de luptă deasupra insulelor grecești locuite, obstrucționarea siguranței circulației în apele teritoriale ale Greciei și imixtiunea în operațiunile de căutare și salvare din Marea Egee, pentru care Grecia este singura responsabilă, precum și ajutorul acordat de Turcia imigranților ilegali amenință stabilitatea întregii zone.

Trebuie să condamnăm acest comportament ofensiv și provocările strategice continue adresate drepturilor de suveranitate ale unui stat membru al Uniunii Europene, în speță Grecia, de către Turcia și să trimitem un mesaj clar în legătură cu faptul că acest comportament periclitează perspectivele sale europene.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) După măsurile discriminatorii introduse în 2004 în legătură cu angajații din noile state membre ce lucrează în instituțiile europene, considerate ilegale printr-o hotărâre a Curții Europene de Justiție în 2008, doresc să vă atrag atenția asupra unei noi decizii discriminatorii.

Au trecut patru ani și jumătate, însă cetățenii noilor state membre încă sunt tratați drept cetățeni de categoria a doua. Ceea ce s-a întâmplat, domnule Președinte, este că anul trecut s-a anunțat un concurs pentru ocuparea postului de șef al Unității de interpretariat maghiare din cadrul Parlamentului European, un post pentru care puteau candida cetățeni ai oricărui stat membru. Șeful Unității de interpretariat nu are doar atribuții administrative; el trebuie, de asemenea, să supravegheze transpunerea terminologiei Uniunii Europene în limba maghiară.

Domnule Președinte, este revoltător faptul că dintre doi candidați eligibili, unul maghiar și unul britanic, a fost selectat candidatul britanic. Vă puteți imagina ca un post în serviciul lingvistic francez să fie ocupat de un cetățean englez sau spaniol? Domnule Președinte, această discriminare este inacceptabilă și afectează în mod grav traducerea documentelor Uniunii Europene. Doresc să-mi exprim protestul, în numele fiecărui nou stat membru.

Președintele. – Desigur, veți primi un răspuns în legătură cu această problemă.

Marian Harkin (ALDE). - Domnule Președinte, în după-amiaza aceasta v-am ascultat pe dumneavoastră și pe alți colegi făcând declarații privind teribila situație din Gaza și necesitatea unui acord de încetare a focului imediat, precum și a retragerii forțelor armate israeliene din Gaza. Trebuie să spun că, în acest context, sunt de acord cu domnul Cohn-Bendit: Parlamentul trebuie să ia o poziție - nu putem sta pe margine.

După ce am ascultat tot ce s-a spus, este oarecum frivol să vorbim despre chestiuni minore, însă, desigur, acestea îi privesc pe toți cetățenii noștri. Anunțul făcut de compania Dell în Irlanda săptămâna trecută, referitor la relocalizarea a 2000 de locuri de muncă, a reprezentat un șoc pentru comunitatea din zona vestică și central-vestică a Irlandei. În acest moment de recesiune financiară globală, situația este deosebit de dificilă pentru angajații direcți ai Dell, dar și pentru furnizori etc.

În acest context, Fondul European pentru Globalizare se poate dovedi deosebit de important pentru a ajuta la reconversia și reformarea profesională a acestor lucrători, precum și la promovarea antreprenoriatului și a activităților independente. Este foarte important ca Guvernul Irlandei să solicite imediat acest lucru Fondului

pentru Globalizare, astfel încât angajații să aibă încredere în viitor și să vadă că UE acționează pentru a ajuta toți lucrătorii și, în acest caz, pe cei din zona vestică și central-vestică a Irlandei.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Domnule Președinte, tocmai am ajuns la un acord în urma căruia furnizarea gazului din Rusia va fi în sfârșit reluată către câteva state membre ale Uniunii, a căror aprovizionare fusese întreruptă. Trebuie remarcată solidaritatea statelor membre în această problemă, deși, din păcate, nu s-a observat de la bun început. Statele au avut opinii foarte diferite în această problemă. Din fericire, am făcut eforturi și, în final, ne-am prezentat ca un front unit.

Pentru că vom dezbate acest subiect peste două zile, doresc să subliniez două aspecte. În primul rând, această problemă arată în mod clar că Rusia tratează chestiunile pur economice ca și cum ar fi simple instrumente politice. În al doilea rând, această chestiune arată că Uniunea trebuie să dezvolte o politică comună în domeniul energiei. Este mai necesar acest lucru decât politicile energetice individuale pentru statele mari, precum cele care construiesc conducte pe sub Marea Baltică din proprie inițiativă.

László Tőkés (Verts/ALE). - (HU) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, într-o perioadă de dominație nesănătoasă a băuturilor Cola și a cartofilor prăjiți, doresc să vorbesc în apărarea producției de struguri și vin unguresc din bazinul carpatic, care are o importanță internațională. În urma unei interpretări incorecte a directivelor UE, fondurile europene merg în prezent către cei care își desțelenesc viile și, destul de frecvent, sunt afectați cei care plantează noi soiuri alese de struguri.

Bazinul carpatic din teritoriul Ungariei istorice a fost în trecut una dintre cele mai mari zone viticole din Europa, cu o suprafață de peste 600 000 de hectare. În 1948, în Ungaria încă mai existau 260 000 de hectare utilizate pentru viticultură, însă, în prezent, suprafața s-a redus la doar 40 000 de hectare. Cât timp vor mai fi distruse în acest fel podgoriile, viticultorii și mediul natural din bazinul carpatic?

Vin, grâu, pace! Vă doresc un An Nou fericit prin intermediul acestei urări populare maghiare.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Domnule Președinte, iau cuvântul în problema Palestinei. Am observat că, în declarațiile de mai devreme, ați avut o poziție oarecum timidă față de Israel: au murit 900 de palestinieni, dintre care o treime copii, însă încă nu ne simțim în stare să condamnăm în mod deschis, în această Cameră, brutalitatea israelienilor.

Acest măcel nu este numai disproporționat; el este complet nejustificat. Nu este determinat de necesitățile de securitate ale Israelului; este, de fapt, un atac cinic și clinic, nu asupra Hamas, ci asupra populației palestinienilor. Consider că statele membre au obligația morală de a depune toate eforturile diplomatice și politice în relația cu Israelul pentru a se pune capăt acestei violențe.

Un comportament cu mânuși cu administrația israeliană nu va da rezultate; nu a dat niciodată rezultate. Israel trebuie să înțeleagă acum că acțiunile sale au urmări. Prin urmare, solicit tuturor membrilor Parlamentului European să ceară suspendarea imediată a Acordului Euro-Med și a tuturor acordurilor comerciale preferențiale între UE și Israel. De asemenea, trebuie să evităm orice tentativă de consolidare a relațiilor dintre UE și statul Israel, care asediază fâșia Gaza și brutalizează poporul palestinian.

Retorica drepturilor omului, atât de des auzită în această Cameră, trebuie să fie acum onorată prin vorbe și fapte. Aceasta este singura perspectivă pentru realizarea cu succes a unui proces de pace în Orientul Mijlociu.

Președintele. - Complexitatea acestei probleme se vede chiar și din durata discursului dumneavoastră. Ați depășit cu 50% timpul alocat. Dezbateră va avea loc miercuri după-amiază.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Domnule Președinte, după cum a spus și dna Harkin, circumscripția mea a fost șocată săptămâna trecută de anunțul desființării a aproape 2000 de locuri de muncă la fabrica Dell. Aceasta implică pierderea a probabil încă 2000 de locuri de muncă ce depind de producția Dell din Irlanda. Dell își mută producția în Polonia, la Łódź, bazându-se pe un ajutor de stat de aproape 52 de milioane EUR.

Poate Comisia să mă asigure că ajutorul de stat folosit de Polonia este conform cu normele în domeniul concurenței elaborate de UE și poate să mă asigure că se va acorda un ajutor suficient de la Fondul European pentru Globalizare pentru pregătirea forței de muncă concediate în vederea reconversiei profesionale?

Dimitar Stoyanov (NI). - (BG) Doamnelor și domnilor, acum două zile, pe zidurile a patru școli din orașul Burgas au fost găsite slogane rasiste. Se inscripționaseră lozinci precum: "Transformați bulgarii în săpun" și "Moarte ghiaurilor". "Ghiaur" este un termen turcesc peiorativ, folosit pe vremea Imperiului Otoman, pentru a se referi la supușii de altă religie decât cea musulmană și la cei care nu aveau origine turcă. Pentru turci, un

ghiaur este considerat inferior, drept care acest cuvânt este insulta rasistă cea mai jignitoare din limba turcă. "Ghiauri" este cuvântul folosit de fostul ministru al agriculturii Nihat Kabil și de administratorii turci din Ministerul Agriculturii pentru a-i numi pe bulgarii care lucrau acolo, acordându-le turcilor tratament preferențial.

Doamnelor și domnilor, acest incident arată mentalitatea turcilor din secolul XXI. Acest exemplu este suficient pentru a ne da seama că Turcia nu trebuie să devină membră a Uniunii Europene, pentru că este un stat rasist, xenofob, care susține și promovează rasismul și xenofobia în țările vecine. Acest caz arată că bulgarii nu sunt doar o sursă a urii, ci și victime ale urii și intoleranței etnice.

Parlamentul European a luat întotdeauna o poziție fermă împotriva rasismului și a intoleranței etnice. Vă solicit să faceți din nou acest lucru, în calitate de membri ai Parlamentului, și să susțineți declarația noastră scrisă, ce condamnă rasismul turcilor împotriva bulgarilor.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Vă mulțumesc, domnule Președinte. Voi lăuda eforturile Președinției cehe de a gestiona prezenta criză a gazului, dar medierea unei crize după o alta nu este o soluție. UE nu poate rămâne în continuare dădăcă; dădaca unui copil teribil. O concluzie este clară: a ne bizui pe o alianță strategică, benefică pentru ambele părți, o alianță cu Rusia, în calitate de furnizor fiabil de energie, este o greșeală strategică. Cauza principală a crizei actuale nu este Ucraina, ci însăși criza din cadrul Gazprom, care nu și-a putut menține propriile angajamente.

Timp de opt ani consecutivi, producția de gaze la nivelul Gazprom a stagnat la același nivel. Acesta este rezultatul tipic al controlului politic al statului asupra producției. Neputând să livreze gaze clienților ruși și să-și îndeplinească, simultan, angajamentele față de partenerii străini, dl Putin a inițiat criza politică și a scos Ucraina drept țap ispășitor. Din acest motiv, este cu atât mai important să ne concentrăm asupra găsirii unor noi surse de energie.

Magda Kósáné Kovács (PSE). - (HU) Domnule Președinte, stimați colegi, criza economică pe care mulți au considerat-o inițial drept o tactică de înspăimântare din partea mass-media a ajuns acum în Europa; ea afectează țări, regiuni, comunități locale, întreprinderi și, o dată cu ele, familii și lucrători. Doi dintre colegii noștri au luat deja cuvântul pe această temă. Consecințele recesiunii nu ne afectează pe toți în mod egal, după cum ne reamintește Comisia în comunicarea sa. Impactul negativ se multiplică exponențial la marginile Europei și ale societății.

Pentru a preveni ca situația actuală să transforme principiul muncii decente în cuvinte goale și pentru a putea evita o explozie a sărăciei, trebuie să ne concentrăm eforturile asupra resurselor. Din acest motiv, salut comunicarea Comisiei, precum și eforturile de sensibilizare depuse de Comisarului Špidla și indemnul său adresat Europei de a depune eforturi pentru a proteja grupurile sociale cele mai vulnerabile, în acest moment de declin al activității economice.

Abordarea diferențiată a Comisiei ne dă motive să sperăm că o Europă unificată nu va însemna o uniformitate forțată, în special nu într-o perioadă de criză. Sper și doresc ca Parlamentul European să-i acorde sprijin în această privință.

Magor Imre Csibi (ALDE). - Domnule Președinte, în prezent ne confruntăm cu un paradox. Deși majoritatea consumatorilor europeni s-au declarat în mod repetat împotriva OMG-urilor, studiile arată că aceștia cumpără alimente modificate genetic, atunci când sunt disponibile în supermarketuri.

Mulți consumatori pur și simplu nu știu că în Europa se vând alimente modificate genetic sau doar cad în capcana etichetelor ilizibile și nu știu ce anume cumpără.

O posibilă soluție ar fi să se permită menționarea pe etichetă a absenței OMG-urilor din alimente. În prezent, însă, nu există dispoziții comune privind marcarea pe etichete a absenței OMG-urilor, iar statele membre au libertatea de decizie în acest sens. Aceasta creează confuzii între consumatori și denaturează piața internă deoarece, în timp ce unele state au introdus deja dispozițiile referitoare la etichetarea absenței OMG-urilor, altele refuză să permită furnizarea acestor informații.

Populația dorește să efectueze alegeri alimentare pe baza propriilor valori, nu în funcție de studiile de evaluare a siguranței. Dacă ne pasă de preocupările consumatorilor, trebuie să fim transparenți pe deplin și să le dăm o posibilitate reală de alegere. Prin urmare, solicit Comisiei să asigure cadrul juridic pentru etichetarea voluntară a absenței OMG-urilor la nivel european.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Domnule Președinte, doresc să profit de această ocazie pentru a solicita Consiliului să ia măsurile corespunzătoare, conform articolului 13 din Tratatul de instituire a Comunității Europene, în vederea combaterii discriminării pe motive etnice în Lituania.

Trei politicieni din minoritatea poloneză au fost aleși la recente alegeri parlamentare din Lituania. Autoritățile lituaniene au încercat să îi destituie din funcția parlamentară. Motivul invocat este faptul că aceste persoane dețin *Karta Polaka*. Acest document confirmă faptul că titularul aparține națiunii poloneze. El are ca scop păstrarea culturii și identității naționale poloneze la nivel mondial între persoanele de origine poloneză. Autoritățile lituaniene consideră, însă, că aceasta reprezintă loialitate față de o țară străină. Acest lucru este în mod evident ridicol și revoltător. În plus, aici este vorba de discriminare pe motive etnice și de încălcare a drepturilor unei minorități naționale, un comportament nedemn de un stat membru al Uniunii Europene. Am încredere că autoritățile lituaniene vor reflecta asupra acestei probleme.

Daniel Stroj (GUE/NGL). - (CS) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, Bernd Posselt, reprezentant al partidului bavarez CSU în Parlamentul European, lider al Societății Sudeților Germani, a propus ca Cehia să abroge așa-numitele Decrete ale lui Benes pe parcursul Președinției sale. Această pretenție este revoltătoare și nu poate fi îndeplinită de Cehia. Se știe că Decretele au fost instituite după cel de-al doilea război mondial, în conformitate cu opiniile puterilor învingătoare și că au înlocuit standardele juridice până la alegerea unui parlament corespunzător. Prin urmare, nu este vorba de un fel de excrescență cancerigenă ce influențează ordinea parlamentară europeană, după cum susținea colegul. În opinia mea, organizația dlui Posselt seamănă cu o excrescență cancerigenă, deoarece acționează contrar scopurilor integrării europene moderne avute în vedere de UE. În timp ce dl Posselt atacă Cehia, mii de cetățeni germani locuiesc și lucrează aici fără probleme și există un număr mare de germani sudeți care s-au retras aici. Eu însumi sunt un exemplu al faptului că, în prezent, în Cehia nu există agresiune împotriva germanilor deoarece, în calitate de cetățean german, am fost ales pentru a reprezenta Cehia în acest Parlament.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - Domnule Președinte, criza gazului a lăsat fără încălzire sute de mii de gospodării din 17 state europene, în condițiile unor temperaturi extrem de reduse. Europa Centrală și de Est au fost zonele cele mai afectate de această dispută, care a dus la închiderea de fabrici și școli.

Chiar dacă, după ore de discuții cu oficialii UE, Moscova și Kievul semnează acordul intermediat de UE, Gazprom a declarat că acordul de reluare a aprovizionării cu gaz către Europa prin Ucraina va fi amânat, deoarece nu a primit o copie a acordului.

Echipa de experți tehnici trimisă de Comisia Europeană va verifica alimentarea din Rusia prin conductele ucrainene și, chiar dacă gazul va începe să circule în Ucraina, poate dura 36 de ore până să ajungă la statele membre ale UE. Prin urmare, Europa are nevoie de o politică unică privind securitatea energetică, pentru a evita viitoarele conflicte, și trebuie să își diversifice sursele de aprovizionare cu energie.

Salut intervenția Parlamentului în acest conflict și sper să se ajungă la un acord cât mai curând, pentru a evita agravarea situației.

Aurelio Juri (PSE). - (SL) Anul trecut am sărbătorit cea de-a patruzecă aniversare a Tratatului de neproliferare nucleară, iar acum doi ani Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care solicita Biroului, Consiliului și Comisiei să-și consolideze eforturile pentru a asigura un multilateralism mai eficient și o implementare mai strictă a acestui tratat care, după cum știm, a oprit proliferarea arsenalelor nucleare, însă, din păcate, nu a reușit să reducă numărul acestora. Rezoluția a solicitat, de asemenea, ca Statele Unite ale Americii să își retragă focoasele nucleare din teritoriul european, iar Marea Britanie și Franța să își întrerupă programele de rachete nucleare.

Deoarece fac parte din Parlament doar din noiembrie anul trecut, aș dori să vă întreb în ce măsură și în ce mod s-a răspuns la aceste apeluri sau, mai degrabă, cât succes au avut aceste eforturi, dat fiind faptul că au fost reluate discuțiile privind un nou proiect de construire a unui scut american anti-rachetă în Cehia și Polonia, iar acest proiect generează, așa cum ne putem aștepta, noi tensiuni între vest și Rusia, dar și perspective și amenințări ale unei noi curse periculoase a armelor nucleare?

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - S-a discutat intens, inclusiv în această seară, despre criza gazelor.

De fiecare dată se spune cât de grav și cât de periculos este nivelul de dependență energetică al Uniunii Europene. De fiecare dată se repetă că soluția este reducerea în continuare a dependenței de surse unice de energie.

Trebuie însă să nu uităm și de un alt imperativ, cel al economiei de energie.

Care este nivelul de risipă de energie în Uniunea Europeană în acest moment e greu de spus. Unii analiști vorbesc chiar despre o treime din consumul total. Cu titlu de exemplu, pot să spun că, dacă importurile de gaz rusesesc ale României sunt de circa 14 milioane de tone echivalent petrol pe an, aproape 1 milion de tone echivalent petrol pe an sunt risipite din cauza izolării deficitare a blocurilor de locuințe.

Din păcate, legislația comunitară nu este de natură să sprijine rezolvarea acestei probleme, pentru că limitează într-un mod de neînțeles fondurile europene care pot fi alocate proiectelor de reabilitare termică.

Cred că ar trebui să ne punem zi de zi următoarea întrebare: ce este mai simplu? Să căutăm surse noi de energie, să căutăm trasee noi de tranzit sau să nu uităm că prin metode simple putem să economisim o bună parte din energia risipită?

Miloš Koterec (PSE). - (SK) Anul acesta sărbătorim zece ani de la crearea monedei euro, iar la 1 ianuarie 2009 Slovacia a devenit cea de-a șaisprezecea membră a zonei euro.

Țara mea a renunțat la o parte din identitatea ei, dar a făcut acest lucru cu mândrie. La fel cum ne-am prețuit propria monedă, am început să folosim euro, iar majoritatea populației slovace începe să o considere drept monedă proprie. Am adoptat euro după doar cinci ani de apartenență la UE și, după cum a spus prim-ministrul Fico în ziua de Anul Nou, am considerat euro un talisman norocos ce ne va aduce stabilitate și posibilitatea unei dezvoltări mai viguroase în această perioadă de criză economică. Aș dori să mulțumesc tuturor celor care au contribuit la adoptarea euro în Slovacia și să confirm atitudinea pozitivă a populației slovace față de noua monedă.

Le doresc tuturor slovacilor mult noroc în utilizarea monedei euro, ca simbol al unei Europe integrate și prospere.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Domnule Președinte, deoarece nu se va ține nicio dezbatere în Parlament pe această problemă, doresc să subliniez importanța pentru Uniunea Europeană a unei propuneri de directivă a Consiliului de punere în aplicare a Acordului încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană și Federația Europeană a Lucrătorilor din Transporturi.

Această directivă, referitoare la munca marinarilor conform Convenției privind munca în domeniul maritim, va asigura condiții de lucru decente pentru marinarii din Uniunea Europeană.

Acest sector trebuie promovat, deoarece contribuie la dezvoltare și productivitate. Mările ce scaldă țărmurile Uniunii Europene sunt foarte importante pentru comerțul internațional, iar tinerii trebuie să vadă un viitor în profesiile maritime și să susțină activitatea de navigație.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Domnule Președinte, contextul alocuțiunii mele este cel al transportului ilegal de cățeluși descoperit în Austria la începutul lunii octombrie 2008. De la începutul lui octombrie 2008 am încercat să iau cuvântul în cadrul intervențiilor cu durată de un minut și mă bucur că am reușit într-un final. Este interesant faptul că dl Rogalski a luat cuvântul de trei ori între timp.

Să revenim la subiect. Poliția austriacă a oprit un camion care transporta 137 de cățeluși. Vehiculul prezenta defecțiuni grave, iar pașapoartele animalelor erau false, deoarece câinii nu ajunseseră la vârsta legală pentru transport. Călătoria a început în Slovacia și trebuia să se încheie în Spania. Acest caz nu este unic și ne arată încă o dată că organizațiile orientate spre profit comit în mod constant infracțiuni, încălcând dispozițiile europene referitoare la protecția animalelor. Europa are foarte mare nevoie de inspecții riguroase ale transportului animalelor și de amenzi adecvate în caz de nerespectare a legislației. UE trebuie să adopte standarde europene minime pentru protecția animalelor, care să fie implementate și monitorizate de toate guvernele. Aceasta ar obliga, de asemenea, statele complet inactive până în prezent în domeniul protecției animalelor să introducă standarde specifice.

Jelko Kacin (ALDE). - (SL) Masacrul sângeros și neîncetat al palestinienilor în fâșia Gaza este un simbol al neputinței umane și al standardelor duble, dar și o nedreptate strigătoare la cer. Numărul victimelor palestinieniene trebuie să ajungă la patru cifre înainte ca factorii internaționali să folosească mecanismele de mediere pe care le aveau la dispoziție încă din prima zi a conflictului?

Uniunea Europeană se consideră o forță activă în relațiile internaționale și un actor politic global. Este, însă, adevărat acest lucru? Ne putem numi cu adevărat o forță activă atunci când armata israeliană, în pofida dispozitivelor sale sofisticate, atacă o școală finanțată de Uniunea Europeană în care se aflau civili? Se poate considera că există o legislație umanitară internațională, când armata israeliană mută cu forța palestinienii într-o casă pe care o bombardează a doua zi?

Am fost în Israel de multe ori, chiar și în Sderot, știu multe despre ceea ce se întâmplă acolo, dar această acțiune israeliană este disproporționată, excesivă și inumană. Această acțiune este imorală, pervertită și bizară, deoarece constituie în mod esențial o campanie electorală. O sângeroasă campanie electorală.

Liam Aylward (UEN). - Domnule Președinte, doresc să profit de această ocazie pentru a solicita susținerea Jocurilor Olimpice Speciale Europene de la Varșovia din 2010 și a Jocurilor Olimpice Speciale Mondiale de la Atena din 2011 prin finanțare de către Uniunea Europeană.

Comisia a alocat 5 milioane de EUR pentru susținerea Jocurilor Olimpice Speciale Mondiale atunci când acestea s-au ținut în Irlanda, în 2003, iar evenimentul a fost unul minunat și deosebit de plăcut pentru cei prezenți. Uniunea Europeană trebuie să fie lider în sprijinirea voluntariatului în sport.

Doresc să adaug că există o declarație scrisă în acest sens pe care membrii Parlamentului European o pot semna în această săptămână în afara hemicleului și doresc să îi rog pe toți colegii să o semneze, pentru a asigura finanțarea UE pentru aceste Jocuri Olimpice Speciale foarte importante.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL). - (CS) La mulți ani, domnule Președinte. Doamnelor și domnilor, doresc să îmi exprim sincera uimire: este o ironie a sorții faptul că guvernul ceh, a cărui abordare specifică în problema negocierilor cu Rusia este bine cunoscută, nu și-a turnat încă cenușa în cap. Chiar a amânat negocierile cu Rusia în privința securității energetice. Ceea ce mă șochează și mai mult este poziția Comisiei Europene. Amenință Slovacia și Bulgaria cu sancțiuni și am auzit chiar că și dl Cohn-Bendit recomandă aplicarea de sancțiuni dacă blocurile dezafectate ale centralelor nucleare vor fi repuse în funcțiune. Aș dori să le recomand Comisariilor și purtătorilor de cuvânt ai Comisiei Europene să se îmbrace gros, să oprească încălzirea în casele lor și să le explice familiilor că acționează în spirit de solidaritate cu slovacii și bulgarii. Sau poate aceasta a fost doar o glumă proastă de început de an?

Emmanouil Angelas (PPE-DE). - (EL) Domnule Președinte, și eu aș dori să ridic problema gazelor naturale, având în vedere că în ultimele zece zile am fost martorii acestui conflict, în care s-au regăsit implicate multe state membre ale Uniunii Europene care depind de alimentarea cu gaze naturale pentru energie și care a creat probleme cetățenilor, întreprinderilor și industriei.

În urma discuțiilor dintre cele două părți oponente, discuții pline de suspiciuni, neîncredere și anunțuri contradictorii, dar și în urma intervenției Președinției europene și a Comisiei, s-ar părea că s-a găsit oarecum o soluție.

Este clar că, indiferent de intenții și de distribuirea sarcinilor, problema poate reapărea dacă nu se iau măsuri. Prin urmare, trebuie să analizăm problema reformulării doctrinei energetice a Uniunii Europene, adăugând alte surse de energie.

De asemenea, Parlamentul European trebuie să transmită un mesaj clar conform căruia Uniunea Europeană nu poate fi șantajată și trebuie să participe la dezbaterile pentru planificarea unor rute alternative pentru o alimentare sigură și continuă cu gaze naturale. Obiectivul de reducere a necesarului de energie cu 20% până în 2010 nu va fi atins în circumstanțe instabile și nesigure.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Uniunea Europeană trebuie să aibă ca prioritate elaborarea unei strategii energetice comune și a unui plan de acțiuni care să îmbunătățească siguranța energetică a Uniunii.

Întreruperea furnizării prin Ucraina a gazelor naturale către statele membre ale Uniunii a arătat dependența Uniunii de furnizorii săi tradiționali. De asemenea, temperaturile scăzute din această iarnă au pus serioase probleme operaționale furnizorilor de energie electrică, care au înregistrat valori istorice ale consumului.

Uniunea trebuie să elaboreze o strategie europeană pentru modernizarea *grid*-ului energetic, pentru creșterea eficienței energetice și pentru diversificarea surselor de aprovizionare cu energie. Realizarea proiectului Nabucco, construcția de terminale de gaz lichefiat în porturile europene, investiții în centrale nucleare mai sigure, creșterea eficienței energetice și creșterea utilizării energiilor regenerabile trebuie să se afle printre acțiunile prioritare comune dedicate creșterii siguranței energetice a Uniunii.

Comisia Europeană, împreună cu Banca Europeană de Investiții și cu guvernele statelor membre, trebuie să identifice și să asigure finanțarea acestor proiecte prioritare.

PREZIDEAZĂ: DNA KRATSA-TSAGAROPOULOU*Vicepreședintă*

Gay Mitchell (PPE-DE). - Doamnă președintă, doresc să aduc în discuție situația din Zimbabwe. Am senzația că dacă nu mai vedem problemele din Zimbabwe la televizor, nu ne mai pasă de ce se întâmplă acolo. Am dezbătut recent cazul Jestinei Mukoko, directoare executivă a Proiectului pentru pace din Zimbabwe și membră în consiliul Forumului ONG-urilor pentru drepturile omului din Zimbabwe, care a fost răpită și izolată timp de 21 de zile, după care a reapărut la Magistratura din Harare prezentând semne de tortură și tratament inuman, toate acestea pentru crima de a fi făcut campanie pentru drepturile omului.

În prezent, dna Mukoko se află în închisoarea de maximă securitate, izolată de ceilalți deținuți, iar viitorul ei, la fel ca și cel al multor alți militanți, lucrători din domeniul ajutorului umanitar și cetățeni obișnuiți dinaintea ei, rămâne în pericol în mâinile regimului Mugabe.

În această Cameră, dar și în multe parlamente naționale, s-au spus multe lucruri și s-au făcut multe declarații de condamnare, însă coșmarul pentru cetățenii obișnuiți din Zimbabwe continuă. Consider că este timpul să ne reafirmăm interesul în această privință și să cerem Consiliului și Comisiei să ia măsuri o dată pentru totdeauna pentru a pune capăt crimelor împotriva apărătorilor drepturilor omului în Zimbabwe.

Proinsias De Rossa (PSE). - Doamnă președintă, salut declarația Președintelui din această seară privind situația din Gaza, precum și decizia Parlamentului de a adopta o rezoluție în acest sens, pentru a solicita încheierea unui acord de încetare a focului imediat, unilateral, de către toate părțile implicate în conflictul din Gaza. Au murit peste 900 de oameni până în prezent, ceea ce demonstrează inutilitatea dureros de evidentă a politicii prin război. Trebuie să insistăm ca Israelul să oprească măcelul. Gaza este cea mai mare închisoare din lume, cu 1,5 milioane de prizonieri; acum s-a transformat și într-un adevărat abator, în care, din nefericire, mor bărbați, femei și copii doar pentru că sunt palestinieni.

De ce crime pot fi oare vinovați copiii palestinieni care mor în acest conflict? Ce scuze putem avea noi, europenii, pentru continuarea relațiilor comerciale cu Israelul, atunci când acesta ucide în continuare oameni nevinovați? Consiliul European trebuie să înceteze să mai caute scuze, să pună capăt certurilor interne și să adopte o acțiune concertată, care să pună capăt acestui măcel. Nu se poate pune problema dezvoltării relațiilor dintre Europa și Israel atâta timp cât acest stat nu se angajează într-un dialog constructiv cu toți reprezentanții poporului palestinian.

Hanna Foltyn-Kubicka (UEN). - (PL) În calitate de organizație a unor state unite de valori comune, Uniunea Europeană trebuie să folosească toate resursele pe care le are la dispoziție pentru a preveni răspândirea urii. Operatorul francez Eutelsat a considerat, însă, oportună emiterea unui program al stației TV Al Aqsa, care are legături cu gruparea Hamas și care îndeamnă în mod deschis la atacuri asupra populației civile israeliene.

Prin aceasta, Eutelsat a demonstrat încă o dată că etica în afaceri este un concept relativ străin celor responsabili de managementul companiei, mai ales dacă ne gândim că, luni întregi, compania independentă de televiziune chineză NTDTV a fost împiedicată să emită. În pofida apelurilor a mai multor asociații, conducerea Eutelsat refuză să-și revoce decizia, care, în orice caz, a fost luată la presiunea guvernului chinez. Deciziile surprinzătoare și complet imorale ale conducerii Eutelsat ne face să ne întrebăm dacă nu cumva intențiile persoanelor responsabile nu sunt exclusiv comerciale.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). - (PT) Doamnă președintă, atacul Israelului asupra fâșiei Gaza este o crimă de război și o crimă împotriva umanității. Are loc o tragedie: au murit 900 de palestinieni, dintre care mulți copii, și alte mii au fost răniți.

Trebuie să solicităm încetarea atacului asupra Gaza. Trebuie să solicităm încetarea blocadei israeliene, care transformă Gaza într-un lagăr de concentrare. Din acest motiv, ne alăturăm oamenilor din toate țările și din toate continentele care demonstrează împotriva masacrelor: tuturor acelor oameni din fiecare țară și din fiecare continent care sunt revoltați de situație, ies pe străzi și scandează „Stop crimelor!”. Este crucial ca Parlamentul European și alte organisme responsabile ale Uniunii Europene să solicite încetarea imediată a atacului asupra Gaza și încetarea imediată a blocadei israeliene.

Jaroslav Zvěřina (PPE-DE). - (CS) Vă mulțumesc, doamnă președintă. Recent, am fost șocat de faptul că mai multe companii cehe de asigurări au încetat să mai plătească prime femeilor care încheie asigurări auto obligatorii. Această măsură a fost justificată prin intrarea în vigoare a noii legi împotriva discriminării. Observăm din nou cum unii politicieni și unele organizații neguvernamentale adoptă o poziție destul de exagerată privind problema egalității între sexe. O astfel de exagerare reprezintă o negare a matematicii

actuariale, care arată constant faptul că bărbații și femeile se comportă diferit în diverse aspecte ale vieții lor și, prin urmare, comportă niveluri și riscuri diferite de asigurare. Negarea acestor diferențe nu înseamnă a lupta pentru drepturi egale, ci mai degrabă a lupta pentru conformitatea și nediferențierea celor două sexe. O astfel de luptă ar fi inutilă și ridicolă. Bărbații și femeile sunt deosebiți tocmai pentru că cele două sexe se completează într-un mod benefic și util, în viața cotidiană, în cuplu și în societate.

Gerard Batten (IND/DEM). - Doamnă președintă, tocmai s-a publicat un nou sondaj de opinie comandat de Campania pentru o Britanie independentă. Majoritatea celor intervievați au declarat că Uniunea Europeană este inaccesibilă și coruptă și că nu merită cheltuielile antrenate; 83% din cei intervievați cer să aibă prioritate legislația britanică și, prin urmare, să se revoce supremația legislației UE; 71% doresc realizarea unui referendum privind rămânerea în Uniune. Din păcate, nu există șanse ca acest lucru să se întâmple, deoarece guvernul laburist nici măcar nu va organiza un referendum privind Tratatul de la Lisabona, deși promisese acest lucru în manifestul său electoral.

Populația britanică dorește comerț liber, prietenie și colaborare cu Europa și cu întreaga lume, nu să fie guvernată de Uniunea Europeană. Dacă s-ar organiza un referendum corect, prin care populația britanică să fie întrebată dacă dorește o integrare politică și economică tot mai puternică în cadrul UE sau abandonarea Uniunii, o majoritate covârșitoare ar vota pentru abandonare.

Avril Doyle (PPE-DE). - Doamnă președintă, doresc să-mi exprim preocupările privind lipsa tot mai acută a rigorii științifice din proiectele de propuneri prezentate acestui Parlament de către Comisie și chiar din unele rapoarte și amendamente de care suntem responsabili, în calitate de deputați. Știința pierde tot mai mult teren în fața răspunsurilor populiste și emotive, frecvent ascunse sub masca principiului precauției.

Să analizăm problema produselor fitosanitare. Am abandonat principiul științific de evaluare a riscurilor. UE nu a realizat o evaluare detaliată a impactului, lipsește definiția științifică a perturbatoarelor sistemului endocrin și există o neconcordanță de tratament între acest document și Directiva REACH.

Reputația internațională a legislației UE va fi afectată, iar credibilitatea îi va fi subminată prin această lipsă tot mai pregnantă a rigorii și corectitudinii științifice.

Slavi Binev (NI). - (BG) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, criza gazului în care se regăsește Europa la începutul anului 2009 capătă rapid proporțiile unui dezastru pentru Bulgaria, care nu are o alternativă pentru aprovizionarea cu gaz. Nu voi discuta decizia nefericită, obtuză, luată de guvernul bulgar, care a transformat țara mea într-un ostatic în conflictul dintre Rusia și Ucraina, deoarece acest lucru este evident pentru toată lumea.

Ceea ce este mai important este să decidem ce măsuri trebuie luate pentru a depăși criza. În acest caz, acest lucru poate însemna că Bulgaria trebuie să găsească o alternativă, astfel încât să elimine dependența externă. Din acest motiv consider că este esențial ca Europa și statele balcanice, precum Bulgaria, să urmeze exemplul Slovaciei și să ia decizia de repornire a blocurilor I, II, III și IV ale centralei nucleare de la Kozlodui. În acest moment, aceasta este singura opțiune pe care o are Bulgaria pentru a-și asigura o independență minimă și pentru a reduce atât daunele directe, cât și pe cele pe care le va provoca utilizarea în prezent a păcurii în locul gazului.

Maria Petre (PPE-DE). - Având în vedere că anul acesta, 2009, este abia la început, aș vrea să vă spun tuturor că, în opinia mea, el nu este un an obișnuit.

În 2009 se încheie două decenii de la sfârșitul războiului rece și dărâmarea tuturor zidurilor ce despărțeau țări, dar și Europa, în est și vest, în libertate și democrație într-o parte și regimuri totalitare în cealaltă parte.

Ca deputat român, dar și ca cetățean român care a cunoscut dictatura, cred că aceste două decenii au însemnat pentru o parte dintre noi tranziție, iar pentru cealaltă parte, acceptare.

Cred în egală măsură că, în ciuda contextului, anul 2009 ar trebui să fie cel în care acțiunea noastră și, în egală măsură, acțiunea Comisiei Europene, să consacre o singură Europă pentru toți europenii: o Europă în care fiecare din cei 500 de milioane de europeni să simtă că drepturile lui sunt garantate, că solidaritatea este reală, că nimeni nu mai poate fi discriminat, că nimeni nu trebuie să se mai simtă străin sau tolerat în Europa unită, că suntem cu toții cetățeni europeni care se simt la fel, indiferent de locul în care ne aflăm fiecare înainte de 1989.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN). - (PL) Doamnă președintă, Parlamentul European a abordat în multe rânduri chestiuni referitoare la mediu. Aș dori să subliniez un aspect ce mi-a fost adus la cunoștință

de un grup de elevi preocupați de situația mediului natural. Sumele plătite pentru deșeurile de metal, hârtie și sticle din materiale sintetice s-au redus dramatic. Colectarea acestor materiale devine neprofitabilă. Prin urmare, multe orașe au desființat containerele în care se puteau sorta sau au încetat golirea acestora.

Reciclarea hârtiei a fost o problemă mult discutată în ultima vreme. Situația actuală din Polonia poate fi rezumată astfel: persoanele implicate în colectarea deșeurilor de hârtie susțin că prețurile sunt prea mici și că gestionarea lor nu aduce niciun beneficiu. Pe de altă parte, producătorii de hârtie care folosesc hârtie reciclată susțin că aceasta este prea scumpă pentru ei și că prețurile actuale nu justifică investițiile în echipamentele de prelucrare. Solicit, prin urmare, luarea unor măsuri responsabile din punct de vedere ecologic pentru rezolvarea acestei probleme. În prezent, copiii colectează deșeuri de hârtie deoarece activitatea are o valoare educațională, dar apoi hârtia este aruncată în gropile de gunoi locale.

Președintele. - Doamnelor și domnilor, am făcut tot posibilul pentru a da cuvântului unui număr cât mai mare de vorbitori.

Declar închis acest punct.

14. Directiva cadru referitoare la utilizarea durabilă a pesticidelor - Introducerea pe piață a produselor fitosanitare (dezbateri)

Președintele. - Următorul punct pe ordinea de zi îl reprezintă dezbateri comune privind următoarele rapoarte:

– A6-0443/2008 de Christa Klass, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, privind directiva de stabilire a unui cadru pentru acțiuni comunitare cadru în vederea utilizării durabile a pesticidelor (06124/5/2008 – C6-0323/2008 – 2006/0132(COD));

– A6-0444/2008 de Hiltrud Breyer, în numele Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare [11119/8/2008 – C6-0326/2008 – 2006/0136(COD)].

Christa Klab, rapoarte. –(DE) Doamnă președintă, doamnă comisar Vassiliou, domnule comisar Dimas, doamnelor și domnilor, avem aici rezultatul multor discuții și negocieri, purtate, uneori, cu o mare încărcătură emoțională, iar mâine vom avea ocazia de a vota asupra acestui raport. Nu ne-am ușurat munca. Am depus eforturi pentru a găsi soluțiile potrivite în cadrul negocierilor cu Consiliul și Comisia. Ne-am dat seama că știința nu ne îndrumă întotdeauna în direcția corectă, cu rezultate clare. Va fi necesară o asistență științifică suplimentară pentru a analiza efectele acestei noi legislații. Doresc, așadar, să adresez mai întâi sincere mulțumiri tuturor celor care au contribuit la acest rezultat pozitiv cu propuneri constructive, colegilor mei din Parlament, Comisiei Europene, Președinției franceze a Consiliului - este păcat că Președinția cehă a Consiliului nu se află aici în seara aceasta - precum și întregului personal.

Prin actuala directivă privind utilizarea durabilă a produselor fitosanitare se face un pas mare către armonizarea în domeniul protecției mediului și a consumatorilor în Europa. Durabilitatea, în calitate de concept global pentru agricultura europeană, va garanta prezența unor alimente sănătoase și a unui mediu sănătos. Pentru prima dată, gestionarea produselor fitosanitare va fi armonizată la nivel european. Principiul de bază „atâta cât este nevoie, cât mai puțin posibil” pleacă de la premisa unor cunoștințe sănătoase, cuprinzătoare. Produsele fitosanitare sunt, de fapt, medicamente pentru plante. Ele trebuie folosite în mod corect pentru a fi eficiente - produsul corect și doza corectă la momentul corect. Aceasta include și un proces de evaluare: este necesară protecția chimică a plantelor sau ar fi mai adecvate măsurile mecanice? Prin selectarea tehnologiei optime și a echipamentelor de aplicare testate, se vor proteja mediul și utilizatorii și se va asigura succesul operațiunii prin obținerea unor recolte bune. Statele membre vor lua măsuri de reducere a utilizării produselor fitosanitare în cadrul planurilor lor naționale de acțiune.

Obiectivul principal este reducerea riscurilor. Utilizarea principiilor generale de bază pentru protecția integrată a plantelor va deveni obligatorie pentru întreaga Uniune Europeană începând cu 2014. Respectarea prevederilor Directivei-cadru privind apa este o prioritate principală. Statele membre vor stabili zone-tampon adiacente cursurilor de apă, ce trebuie adaptate condițiilor de sol și circumstanțelor geografice. Utilizarea produselor fitosanitare de către autoritățile locale și în zonele protejate va fi redusă la minimum sau oprită, dacă este necesar. Există reglementări pentru verificarea echipamentelor și se vor stabili intervale regulate de întreținere. Reducerea riscurilor înseamnă că utilizatorii profesioniști trebuie să beneficieze de o pregătire serioasă și constantă în utilizarea produselor fitosanitare. Utilizatorii particulari, care nu dețin pregătire

specifică și care pot provoca daune în grădinile particulare printr-o utilizare incorectă, trebuie să fie informați cu privire la utilizare și la riscuri la achiziționarea produselor fitosanitare, de către comercianți bine pregătiți.

Această directivă presupune ajustarea reglementărilor anterioare, diferite, ale statelor membre, la un nivel comun, ridicat. Măsurile propuse vor avantaja mediul, consumatorii și utilizatorii. Existența unor condiții identice la nivelul Uniunii Europene va garanta standarde identice de siguranță și condiții identice de producție. Suntem de acord cu neacordarea de autorizații pentru substanțele dovedite ca fiind nocive pentru sănătate. Cu toate acestea, o interdicție trebuie să se bazeze pe constatări științifice, nu pe dogme politice. Trebuie luată în calcul și expunerea, deoarece, în cazul pesticidelor, la fel ca în multe alte situații, doza este cea care antrenează pericolul de otrăvire. O tabletă pentru durerea de cap este o binecuvântare, dar să iei 20 poate deveni periculos, chiar mortal.

Am ajuns la un compromis satisfăcător. Acesta va armoniza politica economică și de mediu și sper că mâine ne vom putea sublinia solicitările printr-un vot unanim.

Permiteți-mi să mai subliniez un aspect tehnic, și anume faptul că la articolul 14 alineatul (4) s-a strecurat o eroare. Se face trimitere la site-ul de internet menționat în articolul 4 alineatul (3), însă în articolul 4 nu există alineatul (3). Această eroare trebuie remediată.

Hiltrud Breyer, raportoare. –(DE) Doamnă președintă, stimați comisari, doamnelor și domnilor, acest acord reprezintă un element foarte important pentru protecția sănătății și a consumatorului în Europa, dar și pentru mediu și pentru economie. Doresc să adresez mai întâi sincere mulțumiri raportorilor alternativi pentru excelența colaborare. De asemenea, multe mulțumiri personalului implicat și Comisiei, dumneavoastră, raportorului alternativ, și domnului Dimas, dar și Președinției franceze a Consiliului și colegilor care nu s-au lăsat intimidați de cifrele total exagerate din industrie.

Am adoptat 200 de amendamente în primă lectură în Parlamentul European și am încercat să îmbunătățim în mod decisiv poziția comună prin acest acord. Vom pune capăt acestui joc neștiințific etern al numerelor, acestui hocus-pocus ce perturbază stabilirea limitelor, printr-o serie de criterii clare de limitare. Nimeni nu poate cuantifica riscul. Prin urmare, siguranța se poate realiza doar printr-o interdicție exprimată clar. Pesticidele și alte substanțe cancerigene, mutagene sau toxice pentru reproducere nu au ce căuta în alimente. Vom asigura protecția mediului prin stabilirea unor limite pentru substanțele persistente, bioacumulative și toxice (PBT). Sunt deosebit de încântată de faptul că am reușit să implementăm și să ancorăm criteriile inițiale privind substanțele cu efecte asupra sistemului endocrin și am încredere în responsabilitatea Comisiei de a propune mai multe criterii în următorii patru ani.

Sunt deosebit de încântată și de faptul că Parlamentul European a reușit să stabilească, pentru prima dată, protecția albinelor drept criteriu de acordare a autorizațiilor. Oameni de știință importanți din Franța și Germania au estimat valoarea economică a polenizatorilor la 150 de miliarde de EUR pe an, iar daunele la 310 miliarde de EUR pe an, dacă s-ar pierde albinele ca polenizatori. Prin urmare, vă solicit în mod expres să respingeți, mâine, amendamentele propuse. Ele ar dilua acest compromis. Acest compromis a fost deja aprobat de Consiliu. În trecut era normal să nu se încerce să se atace din nou un compromis comun. Totuși, mă bucură să văd că am realizat împreună o îmbunătățire a situației substanțelor imunotoxice și neurotoxice pentru că, într-o Europă ce se declară a fi o societate bazată pe cunoaștere, nu putem permite ca dezvoltarea creierului unui copil să fie afectată de substanțe neurotoxice pe termen lung. Putem spune în mod clar da armonizării, însă fără a restricționa legislația statelor membre și lăsându-le acestora destulă flexibilitate în ceea ce privește procedurile de acordare a autorizațiilor.

Baza legală triplă arată, de asemenea, importanța deosebită pe care o acordăm sănătății. Totodată, am formulat excepții de la interdicție cu multe restricții, de exemplu legate de un plan de substituție, astfel încât excepția să nu devină o regulă, ci invers. În plus, mă bucur că am reușit să includem protecția animalelor în acest regulament și că am putut institui o transparență mai mare, deși m-aș fi așteptat la mai mult curaj din partea Comisiei. Sper că vom avea mai mult acces la protocoalele de aplicare și că vom putea introduce un sistem electronic de urmărire. Acesta nu este doar un punct de cotitură în ceea ce privește protecția mediului și a consumatorului în Europa. Consider că e chiar un moment magic pentru Europa. Este un moment magic pentru Europa pentru că această decizie de eliminare treptată a pesticidelor cu toxicitate ridicată nu are precedent și este unică la nivel mondial, drept care putem considera Uniunea Europeană și, implicit, Europa, adevărați pionieri în protecția sănătății în întreaga lume.

Acest regulament va crea, de asemenea, valoare adăugată pentru cetățenii care știu că Uniunea Europeană se află în principal de partea consumatorilor și a sănătății și că nu s-a înclinat în fața industriei. În plus, aceasta

este o situație de pe urma căreia ca câștiga și industria, care va primi stimulente pentru inovații în vederea creării unor produse mai bune și mai sigure pe viitor.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. –(EL) Doamnă Președintă, în primul rând aș dori să mulțumesc și să felicit raportoarele, dna Klass și dna Breyer, și Comisia pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară pentru munca excelentă efectuată în ceea ce privește propunerile referitoare la directiva-cadru privind utilizarea durabilă a pesticidelor și în vederea revizuirii și îmbunătățirii regulamentului.

Faptul că s-a ajuns la un acord în a doua lectură este deosebit de îmbucurător. Acest acord protejează integritatea de mediu din propunerea inițială a Comisiei și stabilește obiective de mediu și mai ambițioase pentru anumite puncte importante.

Suntem conștienți de faptul că utilizarea pesticidelor este o problemă deosebit de importantă pentru cetățeni. Din acest motiv a trebuit, mai întâi, să sporim strictetea cadrului juridic actual prin modificarea directivei din 1991 privind introducerea pe piață a unor produse specifice și, în al doilea rând, să diminuăm diferențele la nivel comunitar în utilizarea acestor produse.

Prin realizarea acordului privind directiva, Uniunea Europeană a dovedit că are voința politică de a lua măsuri eficiente pentru a proteja sănătatea publică și mediul.

Parlamentul a făcut ca directiva să devină mai ambițioasă decât poziția comună a Consiliului în anumite aspecte importante. Acum statele membre vor avea obligația de a elabora planuri naționale de acțiune cu obiective cantitative, atât pentru a limita riscurile inerente utilizării de pesticide, cât și pentru a reduce utilizarea anumitor produse.

Acest lucru nu a fost ușor, deoarece raportarea a trebuit să convingă statele membre că, în anumite circumstanțe, cea mai bună metodă de limitare a riscului constă în a limita utilizarea unor pesticide specifice, lucru pe care l-a realizat cu succes. Acordul la care s-a ajuns reprezintă un progres semnificativ pentru protecția sănătății publice și a mediului în cadrul Uniunii Europene.

Comisia Europeană se află, deci, în poziția de a accepta pachetul de amendamente de compromis, pentru a se ajunge la un acord privind directiva în a doua lectură.

Androulla Vassiliou, membru al Comisiei. –Doamnă președintă, mai întâi aș dori să le mulțumesc raportoarelor, dna Klass și dna Breyer, raportorilor alternativi pentru abordarea constructivă adusă propunerii, Președinției franceze și tuturor celor care au contribuit la încheierea cu succes a celei de-a doua lecturi a propunerii Comisiei.

Produsele fitosanitare joacă un rol important în agricultură, horticultură, silvicultură și grădinărit. Ele pot avea, însă, efecte asupra sănătății umane, animale și asupra mediului. Prin urmare, trebuie să ne asigurăm că sunt reglementate în mod eficient și echilibrat.

La pregătirea propunerii inițiale, Comisia s-a consultat îndelung cu părțile interesate din toate sectoarele implicate și a realizat o evaluare cuprinzătoare a impactului. Prioritatea principală a fost - și încă este - atingerea nivelului maxim posibil de protecție pentru sănătatea umană și animală și pentru mediu. Mă bucur să văd că acest lucru se reflectă și în rezultatul discuțiilor dintre instituțiile UE.

Proiectul de compromis aflat astăzi în fața noastră va consolida acest nivel ridicat de protecție printr-o serie de dispoziții. Se vor stabili criterii clare și stricte pentru aprobarea substanțelor active. Producătorii, furnizorii și utilizatorii profesioniști trebuie să țină evidențe pe care să le pună la dispoziție, la cerere, terțelor părți, spre exemplu vecinilor, altor rezidenți sau autorităților din domeniul apei. Autoritățile statelor membre trebuie să înăsprească controalele privind comercializarea și utilizarea, iar Comisia trebuie să auditeze controalele statelor membre. Se va evita complet duplicarea testelor pe animale. Pentru a promova durabilitatea în agricultură, alternative mai sigure vor înlocui produsele mai periculoase.

Pentru a asigura o informare cuprinzătoare, Comisia poate, de asemenea, analiza problema disponibilității produselor alternative existente pentru substanțele cunoscute ca perturbatori endocrini. Acest lucru s-ar face, desigur, fără a afecta cerințele de siguranță ale Regulamentului.

Ca parte a compromisului global, aș dori să propun următorul text în legătură cu evaluarea riscului pentru albine: „La revizuirea cerințelor de date pentru substanțele active și produsele fitosanitare, menționate la articolul 8 alineatul (1) literele (b) și (c), Comisia va acorda o atenție deosebită protocoalelor de studiu ce

permit o evaluare a riscului care ia în calcul expunerea reală a albinelor la aceste produse, în special prin nectar și polen.”

Proiectul de compromis ar crea un cadru și mai sigur pentru utilizarea produselor fitosanitare în Uniunea Europeană și ar consolida protecția mediului și sănătății. De asemenea, el reflectă Strategia de la Lisabona, deoarece ar reduce birocrăția. De exemplu, procedura de aprobare ar deveni mai scurtă și mai eficientă. În plus, statele membre nu ar mai lucra în izolare, deoarece recunoașterea reciprocă a autorizațiilor ar deveni normă, și nu excepție. Aceasta ar reduce fragmentarea pieței interne și ar crea o disponibilitate mai largă a pesticidelor pentru fermieri.

În final, aș dori să subliniez faptul că este complet compatibilă și complementară cu propunerea de directivă privind utilizarea durabilă a pesticidelor, care este responsabilitatea colegului meu, comisarul Dimas.

Erna Hennicot-Schoepges, în numele Grupului PPE-DE. – (FR) Doamnă Președintă, stimați comisari, în primul rând aș dori să mulțumesc raportoarelor, Comisiei și instituțiilor, în special Președinției franceze. Au lucrat mult pentru a ajunge la acest compromis, care stabilește un echilibru între sănătatea umană și producția agricolă.

În ceea ce privește fermierii, armonizarea sistemelor celor trei zone va facilita accesul la produse, iar existența unui fond pentru utilizări minore, conform prevederilor și garanțiilor Comisiei, va însemna că pe piață se vor introduce produse speciale pentru cultivări minore și grădinărit. Prin urmare, avem o garanție că, până în 2020, toate substanțele cu efecte nocive dovedite, precum substanțele CMR și perturbatorii endocrini, nu vor mai fi autorizate spre a fi introduse pe piață.

Această propunere ar trebui să reducă în mod semnificativ bolile și numeroasele tipuri de cancer a căror legătură cu pesticidele s-a dovedit deja în mod științific, împreună cu bolile degenerative ale căror efecte au fost, de asemenea, dovedite.

Un aspect foarte important ce trebuie subliniat este faptul că se vor depune toate eforturile pentru a asigura o conformitate mai bună cu măsurile de protecție a albinelor. Comisia tocmai a făcut o declarație în acest sens. Aș dori să știu totuși dacă Comisia va reexamina Directiva 2007/52 din punctele de vedere pe care tocmai le-a menționat. Se va pune accentul și pe metodele de control biologic și, în acest domeniu, această cercetare, care a fost susținută și finanțată de Comisie, trebuie răspândită efectiv. Totodată, am încrederea că acest text va servi drept stimulent binevenit și necesar pentru cercetarea și inovarea la nivelul principalilor producători de pesticide chimice convenționale.

În ceea ce privește Comisia, raportul prevede rapoarte interimare, ceea ce înseamnă că se garantează o monitorizare. Sper ca organismele naționale să depună eforturi pentru a dovedi valabilitatea acestui text.

Dan Jørgensen, în numele Grupului PSE. – (DA) Doamnă președintă, la publicarea propunerii Comisiei, un important ziar din Danemarca a alocat un articol acestui subiect. Pe prima pagină a ziarului apărea titlul „UE amenință apa subterană din Danemarca”. În Danemarca suntem foarte mândri de faptul că avem multă apă subterană curată, pe care o putem bea complet netratată. Astfel, apa de la robinet este apă subterană și o putem bea fără a trebui să o tratăm. Dacă s-ar implementa propunerea Comisiei așa cum a fost prezentată inițial, în Danemarca ar trebui să se dubleze numărul de pesticide de pe piață. Ar fi fost foarte probabil ca multe dintre acestea să pătrundă în apa subterană - pesticide pe care în prezent am refuzat să le utilizăm, deoarece ar putea pătrunde în apa subterană și nu am mai putea bea apă fără să o tratăm. Cu siguranță adoptarea propunerii inițiale a Comisiei ar fi fost un dezastru, și nu doar pentru Danemarca. Așa cum, în țara mea natală, dorim să protejăm apa subterană, pe care am folosit-o drept exemplu aici, există și alte țări cu diverse alte aspecte legate de mediu și sănătate care trebuie protejate, iar UE nu trebuie să forțeze niciodată o țară să-și reducă nivelul de protecție. Prin urmare, mă bucură enorm faptul că am reușit - nu în urma eforturilor Comisiei sau ale Consiliului, ci ale Parlamentului - să asigurăm o flexibilitate care, în situații speciale, permite statelor să spună „nu” pesticidelor pe care nu le doresc, după cum, de altfel, trebuie să și stea lucrurile.

Un alt aspect pozitiv a cărui adoptare mă bucură este faptul că vor fi interzise unele dintre cele mai periculoase substanțe din pesticide și că le vom putea elimina treptat. Aceste substanțe au fost deja interzise în alte utilizări prin intermediul regulamentului cunoscut sub denumirea de REACH, elaborat acum câțiva ani. Ele sunt atât de periculoase încât nu sunt permise în textile, nu sunt permise în electronice, în jucării sau în tot felul de alte aplicații, dar sunt totuși permise în pesticide, de unde mai apoi ajung în alimente! Acest lucru este, evident, complet inacceptabil, drept care sunt foarte bucuros pentru faptul că vom scăpa de aceste substanțe periculoase din pesticide.

Un al treilea lucru pe care aş dori să îl menţionez, un lucru pozitiv şi de care putem fi mândri, este faptul că am introdus obiective de reducere pentru statele membre. Am introdus planuri de acţiune prin care statele individuale vor realiza o reducere calitativă şi cantitativă a utilizării pesticidelor. Aspectul calitativ se referă la faptul că există în mod clar unele substanţe mai periculoase ca altele şi, desigur, trebuie să fim foarte atenţi cu acestea, însă reducerea utilizării în sens cantitativ, adică a utilizării globale a pesticidelor, este şi ea o idee bună, deoarece va avea ca rezultat evident reducerea utilizării acestor substanţe ce ajung în mediul natural şi în alimente.

În concluzie, trebuie însă să menţionez că există lucruri ce ar fi putut fi făcute mult mai bine, de exemplu, în ceea ce priveşte substanţele neurotoxice. Aceste substanţe afectează dezvoltarea creierului copiilor. Faptul că nu eliminăm complet aceste substanţe este, în opinia mea, neambiţios şi regretabil. De asemenea, consider că e regretabil faptul că am inclus posibilitatea de a permite aceste substanţe periculoase, dacă industria poate demonstra că acest lucru este necesar. Cred că ar fi trebuit să fim mai ambiţioşi. Totuşi, în general, sunt bucuros şi mulţumit. Aceasta este o victorie pentru sănătate şi pentru mediu.

Anne Laperrouze, în numele Grupului ALDE. – (FR) Doamnă preşedintă, stimate comisar, doamnelor şi domnilor, iată-ne astăzi aici, sper, aproape de adoptarea acestui pachet de legi privind pesticidele. Cele două texte de compromis ce vor fi supuse la vot în Parlament mi se par echilibrate şi demne de sprijin, din varii motive.

Progresele pentru producători şi utilizatori sunt semnificative: simplificarea procedurilor de autorizare prin, de exemplu, o împărţire pe trei zone şi recunoaşterea reciprocă aferentă. Mi-ar fi plăcut să existe o singură zonă, pentru a garanta o consecvenţă sporită la nivelul UE, însă statele membre au fost puţin cam precaute. Cerinţele sporite referitoare la formarea vânzătorilor şi utilizatorilor - a-i învăţa cum să înţeleagă şi să gestioneze mai bine pesticidele - garantează nu doar o protecţie mai bună a sănătăţii, ci şi câştiguri economice.

Îmbunătăţirile pentru cei care protejează animalele sunt, de asemenea, semnificative, mai ales prin intermediul centralizării datelor derivate din testarea animalelor. Sunt foarte importante şi progresele pentru protecţia sănătăţii şi a mediului; pe termen lung, substanţele cele mai periculoase vor fi înlocuite cu altele mai puţin nocive.

Trebuie să abordez problema foarte controversată a perturbatorilor endocrini. Până acum nu a existat o definiţie a acestora. Niciun text legislativ nu a abordat acest aspect. Compromisul acordă Comisiei Europene patru ani în care să elaboreze propuneri ştiinţifice pentru măsuri al căror scop este acela de a defini proprietăţile perturbatoare endocrine. Această definiţie ştiinţifică va face posibilă clasificarea produselor în funcţie de efectele lor perturbatoare sau neperturbatoare şi, de fapt, va furniza industriei cadrul juridic şi ştiinţific de care are nevoie.

Textul de compromis ia în calcul şi problema albinelor şi rolul crucial al acestora în ecosistem. Cred, de fapt, că formularea de compromis, împreună cu declaraţia Comisiei Europene, reprezintă un pas important înainte. Se vor lua în calcul efectele substanţelor active, nu doar asupra dezvoltării generale a albinelor, ci şi asupra nectarului şi polenului. Doresc să liniştesc anumite părţi interesate care au ridicat problema disponibilităţii substanţelor şi produselor active. Acest compromis ţine cont de temerile lor. Sistemul cu trei zone garantează statelor membre posibilitatea de autorizare a unui număr mai mare de produse. Există şi posibilitatea derogărilor.

În ceea ce priveşte utilizările minore, Parlamentul a depus eforturi pentru ca Comisia să elaboreze propuneri pe termen scurt în vederea înfiinţării unui fond european. Există şi clauza de revizuire, care solicită Comisiei Europene să analizeze impactul acestei legislaţii asupra diversificării şi competitivităţii agriculturii.

Nu în ultimul rând, după cum au arătat şi colegii mei, încurajăm producătorii de pesticide să dezvolte produse noi şi eficiente, care să respecte sănătatea umană şi protecţia mediului.

În încheiere, aş dori să subliniez că produsele fitosanitare sunt medicamente pentru plante şi trebuie aşadar utilizate doar într-un mod controlat şi judicios. Aceste texte recunosc şi accentuează importanţa producţiei integrate din punctul de vedere al unei agriculturi sănătoase şi durabile. Cele două texte la care am ajuns reuşesc să menţină un echilibru între sănătate şi protecţia mediului şi disponibilitatea produselor pentru fermieri.

Doamnelor şi domnilor, doresc să închei spunând că a fost o plăcere să lucrez cu dumneavoastră în această problemă extrem de sensibilă. Consider că munca noastră a fost un exerciţiu de ascultare, înţelegere reciprocă şi colaborare. Vă mulţumesc, doamnelor şi domnilor, şi doresc să le felicit în principal pe cele două raportoare, dna Klass şi dna Breyer, care au fost negociatori excelenţi în căutarea unui compromis cu Consiliul.

Liam Aylward, în numele Grupului UEN. - Doamnă Președintă, această discuție în Cameră are loc în ajunul unui vot critic pentru agricultură, sănătate și mediu. Să fim clari: oricare dintre noi, legislatorii, care a identificat și semnalat diverse aspecte pe parcursul acestui proces legislativ a făcut acest lucru din preocupare pentru agricultură și viitoarea aprovizionare cu alimente.

Desigur, mă preocupă orice exces în utilizarea pesticidelor și efectele acestora. Fără îndoială, rata cancerului a crescut. Au crescut reziduurile prezente în aer, apă și alimente, care ne afectează sănătatea și mediul. Rețineți, de asemenea, că fermierii sunt cei care intră cel mai mult în contact direct cu pesticidele. Intenția acestui text legislativ, pe care îl aplaud, este aceea de a proteja sănătatea, mediul și agricultura cetățenilor noștri.

Ca legislatori, trebuie, însă, să căutăm întotdeauna un echilibru și să bazăm legislația pe o știință sănătoasă. Nu putem și nu trebuie să legiferăm concepte abstracte. Îndepărtându-ne de abordarea științifică inițială a Comisiei, bazată pe riscuri, și apropiindu-ne de una bazată pe pericole, ne-am poticnit la primul obstacol. Fără o evaluare relevantă a impactului, pe care mulți dintre noi au cerut-o în mod repetat, nimeni nu poate spune exact câte substanțe vor fi interzise.

Irlanda are un climat unic, temperat, dar umed. Acesta crește sensibilitatea culturilor noastre de cartofi și cereale de iarnă la prezența buruienilor și a bolilor precum filoxera. Eliminarea unui număr aproximativ de 22 de substanțe, printre care Mancozeb și Opus, va afecta disponibilitatea produselor.

Așadar, care sunt perspectivele după introducerea acestui text legislativ peste 18 luni? Pesticidele care se află deja pe piață în cadrul legislației actuale vor rămâne valabile până ce le expiră autorizația existentă. Dacă în Irlanda putem dovedi că o anumită substanță ce trebuie retrasă este necesară pentru a combate un pericol grav pentru sănătatea plantelor și că nu există un înlocuitor mai sigur, această substanță poate fi aprobată în mod repetat, pentru o perioadă de până la cinci ani, în pofida interdicției.

În teorie, acest sistem poate funcționa. În practică, trebuie să îl facem să funcționeze. Dat fiind climatul actual, nu ne putem permite să scădem producția de alimente în cadrul UE și să avem un potențial de piață mai puțin competitiv. Trebuie să stimulăm și să îndemnăm industria să investească în produse alternative, sănătoase din punct de vedere biologic, la fel de eficiente, dacă nu mai eficiente. Există un precedent. Am cunoscut cu toții cazul utilizării unui spray non-chimic, natural, ieftin și eficient, folosit la nivel mondial pentru protejarea strugurilor albi.

Salut amendamentul Parlamentului care ia o poziție în direcția protejării albinelor, acestea fiind extrem de importante pentru fermieri și pentru alimentație, prin polenizare.

Într-un final, doresc să le cer colegilor să susțină amendamentul UEN 182 și să respingă amendamentul 169. Comisia și experții vor prezenta temeiul științific corect pentru perturbatorii endocrini peste patru ani. Nu putem prejudicia această evaluare științifică printr-o definiție dată pe baze neștiințifice.

Hiltrud Breyer, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Doamnă președintă, doream de fapt să vorbesc despre raportul dnei Klass, dar voi profita de ocazie pentru a răspunde vorbitorului anterior.

Ar trebui să citiți acordul! Tocmai ați spus că am introdus un amendament astfel încât substanțele endocrine să nu fie comercializate încă patru ani. Amendamentul dumneavoastră susține exact situația opusă. Vă rog să-l analizați din nou. Poate vă retrace amendamentul mâine, deoarece contrazice ceea ce tocmai ați declarat.

Ceea ce dorește industria pesticidelor este să nu stabilim niciun criteriu. Toți membrii Parlamentului trebuie, desigur, să se întrebe dacă s-au subordonat industriei pesticidelor sau dacă mai degrabă creează valoare adăugată pentru cetățeni, sănătate și mediu. Aceasta și doar aceasta este dificultatea problemei. Am luat toate măsurile pentru a sprijini agricultura, ca întotdeauna. Exemplul danez, în special, este foarte impresionant: această țară a reușit, în douăzeci de ani, fără a-și afecta agricultura, să înjumătățească utilizarea pesticidelor, să dubleze calitatea apei și să reducă la jumătate cantitățile de reziduuri din pesticide.

Dnă Klass, multe mulțumiri pentru munca depusă! La nivel de grup, am fi vrut, desigur, să se propună obiective și termene clare. Sperăm, totuși, ca acesta să fie un impuls pentru ca statele membre să concureze unul cu celălalt pentru a deveni statul cel mai bine pregătit să ia în serios protecția plantelor și managementul durabil.

Și, desigur, am fi dorit mai multe drepturi pentru rezidenții din zonele adiacente celor agricole. De asemenea, sper, în această privință, ca hotărârea judecătorească a Tribunalului din Marea Britanie, de încurajare și susținere a cetățenilor în solicitările lor de informare, să poată fi folosită și pentru a furniza un acces similar cetățenilor din mai multe state membre. Sper, totodată, că am progresat și în ceea ce privește transparența.

Roberto Musacchio, în numele Grupului GUE/NGL. – (IT) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, dialogul privind aceste măsuri - directiva și regulamentul privind pesticidele - a fost foarte dificil. Parlamentul a insistat pe bună dreptate asupra adoptării unei legislații eficiente și adecvate scopului. Au existat dezbateri în Parlament, dar mai ales o puternică rezistență în Consiliu, iar puterile economice s-au mobilizat pentru apărarea propriilor interese.

De fapt, ar trebui să ne preocupe interesele generale. Consumatorii trebuie să poată mânca alimente necontaminate cu reziduuri, cetățenii trebuie să se poată bucura de un mediu neafectat de pesticide, iar fermierii trebuie să poată lucra în siguranță, pentru o nouă calitate a produsului.

În agricultură există o utilizare excesivă a produselor chimice, dăunătoare pentru alimente, mediu și fermieri, care sunt obligați să plătească un preț scump pentru aceste produse industriale. Abuzul de produse chimice este legat de un vechi model de agricultură, unde valoarea stă în cantitate, nu în calitate, și unde produsele nu mai au legătură cu terenul, cu anotimpurile și cu muncitorii. Acest model este costisitor și nociv pentru toată lumea, din cauza impactului său asupra efectului de seră. Legislația pe care o adoptăm face, deci, parte dintr-o mișcare ce are ca scop stabilirea unui model mai modern, mai sănătos, de agricultură de calitate, ce răspunde necesităților cetățenilor și mediului, cu un angajament ridicat față de muncă și care generează venituri superioare.

Trebuie să spun că eforturile noastre au dat roade, grație perseverenței atât a raportoarelor, cât și a tuturor experților ce au colaborat cu omologii lor din Consiliu. Obiectivul de reducere a utilizării pesticidelor, și nu doar a pericolelor asociate acestora, s-a adăugat la lista de angajamente ce trebuie respectate doar în cadrul planurilor naționale. Acest lucru privește în principal substanțele ce comportă riscuri ridicate.

Dacă, prin urmare, se va acorda prioritate metodelor non-chimice, apărării și integrității solului și aprovizionării cu apă, evitării contaminării resurselor comune precum apa, statele individuale trebuie să fie conștiente de această responsabilitate de a reduce pesticidele și de a aborda o utilizare durabilă. Pulverizarea aeriană este interzisă și, dacă nu există alternative viabile, populația trebuie înștiințată în prealabil în ceea ce privește compoziția, frecvența, intensitatea și programul de pulverizare. S-au realizat, deci, progrese și în ceea ce privește dreptul la informare și accesul la date prin internet.

Am vrut ca regulamentul să abandoneze ideea a trei zone rigide, însă Consiliul nu a fost de acord, deci s-a menținut. Rezultatul este totuși semnificativ; aceste măsuri se vor adopta pentru a combate contrabanda cu substanțe ilegale, contrafăcute și periculoase, dar și cu alte substanțe. Facem un adevărat pas înainte și sper ca votul parlamentar să nu distrugă aceste eforturi!

Johannes Blokland, în numele Grupului IND/DEM. – (NL) Doamnă președintă, dezbaterile privind utilizarea durabilă a produselor fitosanitare și admiterea acestora pe piață este o problemă deosebit de complexă. Este greu să stabilem un echilibru între bine și rău. Deși substanțele chimice sunt dăunătoare pentru mediu și sănătate, agricultura nu poate funcționa fără ele, deoarece ar crește prea mult pericolul de îmbolnăvire a culturilor. Aceasta ar avea, la rândul său, efecte adverse asupra producției alimentare și asupra economiei.

Cea mai importantă obligație a politicienilor și a elaboratorilor de politici este aceea de a stabili un echilibru sănătos între durabilitate și economie agricolă. Din punctul meu de vedere, propunerile actuale de compromis merg în direcția realizării acestui echilibru. Sunt încântat, de exemplu, de faptul că se păstrează sistemul de reducere a riscurilor și nu se apelează doar la reducerea în utilizare, deoarece, în practică, reducerea utilizării în sine nu garantează întotdeauna o scădere a riscurilor. Există cazuri în care se poate reduce cantitatea de pesticide, dar atunci când produsul este folosit în concentrații ridicate, acest lucru este puțin benefic pentru mediu sau sănătate.

Mă bucură și faptul că acest regulament privind introducerea pe piață nu a devenit atât de restrictiv pe cât se propusese în Parlament în primă lectură. Acum se impun restricții suplimentare asupra utilizării produselor, și pe bună dreptate, însă acest lucru nu va afecta agricultura într-un mod disproporționat.

Doresc să adresez raportoarelor mulțumirile mele sincere pentru colaborare și pentru eforturile depuse în vederea obținerii acestui rezultat.

Ashley Mote (NI). - Doamnă președintă, am fost invadat de mesaje de la cultivatori din sud-estul Angliei care consideră această propunere aproape catastrofală. După spusele lor, ea va avea ca rezultat obținerea unor recolte mai mici, la prețuri mai mari, și va favoriza importatorii cărora nu li se impun aceleași criterii. Se vor pierde locuri de muncă, unele unități vor deveni neviabile, iar producția se va opri. În circumscripția

mea se vor închide firme, deoarece, în unele cazuri, nu există alternative pentru principalele substanțe folosite de cultivatorii specializați.

Evaluarea impactului s-a realizat într-un mod extrem de inadecvat în multe țări, cu excepția Marii Britanii, și s-a comentat deja în legătură cu trecerea de la evaluarea riscurilor la pericole. Dacă veți folosi pericolele drept criteriu, puteți interzice și benzina și cafeina. Chiar și știința vă contrazice; se vor agrava problemele de rezistență la dăunători; biodiversitatea va suferi pierderi. Programele integrate pentru combaterea dăunătorilor au redus deja necesitatea pesticidelor. Ceea ce contează sunt opțiunile, nu cantitatea. Și se pare că ați ignorat avantajele rotației culturilor. Nu aveți niciun drept să distrugeți unul din puținele sectoare ale agriculturii britanice care încă funcționează, doar pentru a respecta refuzul danezilor de a prelucra apa potabilă subterană.

Marianne Thyssen (PPE-DE). - (NL) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, raportoarele noastre au lucrat asiduă la un acord ce merită susținerea noastră, în principal pentru că urmărește obiective de mediu și de sănătate ambițioase, dar și pentru că rămâne rațional din punct de vedere agricol și economic, ceea ce înseamnă că asigură atât alimentația, cât și viabilitatea agriculturii în Uniune.

Ca întotdeauna, un compromis implică a da și a lua. Totuși mi-e greu să accept criteriile de limitare, deoarece aș fi preferat să văd o selecție realizată pe baza unei analize de risc fundamentate științific, deși trebuie să recunosc că opțiunea derogării împacă oarecum lucrurile.

În ceea ce privește aspectele pozitive, aș dori să subliniez următoarele aspecte. Mai întâi, statele membre au o marjă atunci când determină obiectivele de reducere a volumului. În al doilea rând, Uniunea a fost împărțită în trei zone în care admiterile sunt recunoscute reciproc, ceea ce ne apropie de o piață unificată, cu mai puțină birocrație și cu o disponibilitate mai rapidă a unor produse fitosanitare de mai bună calitate. În al treilea rând, salut faptul că statele membre au suficientă flexibilitate încât să poată determina modul de gestionare a zonelor-tampon din jurul cursurilor de apă. Într-un final, trebuie aplaudat și faptul că statele membre pot lua măsuri pentru a facilita utilizarea produselor fitosanitare în culturile minore. Acest lucru este deosebit de important pentru țările ce practică o agricultură intensivă pe parcele mici de teren și, prin urmare, sper ca fondul pentru utilizatorii minori să fie alimentat suficient.

Un principiu bun pentru utilizarea produselor fitosanitare este: cât mai puțin și cât mai sigur, dar atâta cât este necesar pentru o recoltă profitabilă. Dacă recunoaștem și monitorizăm într-un mod rezonabil, dacă se depun eforturi pentru o utilizare profesionistă și informată și dacă luăm în calcul și faptul că producția agricolă are loc într-o piață globală, vom ajunge la un echilibru corespunzător. Din acest motiv, susținem compromisul.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Doamnă președintă, stimați comisari, în primul rând doresc să mulțumesc raportoarelor. Suntem conștienți astăzi că, deși produsele fitosanitare au permis o creștere semnificativă a producției agricole, în unele cazuri ele au și un impact negativ asupra sănătății și mediului. Din acest motiv, pe lângă legislația ce se va adopta, trebuie realizat urgent un registru epidemiologic, care să facă posibilă măsurarea impactului provocat de utilizarea diverselor pesticide, în funcție de felul în care sunt expuși la acestea profesioniștii și familiile lor și, evident, consumatorii. În anumite regiuni, s-a observat o evoluție deosebit de rapidă a diferitelor tipuri de cancer. Sunt afectați inclusiv copii ai utilizatorilor și, în special, ai fermierilor. Pe lângă această problemă crucială de sănătate a populației, trebuie măsurat și impactul asupra mediului. Suntem deja conștienți de efectele nocive ale anumitor substanțe chimice asupra apelor subterane și râurilor. Aș mai putea adăuga, în acest sens, că nu consider că propunerea de a transfera problema zonelor-tampon în sarcina diverșilor arbitri naționali reprezintă o soluție satisfăcătoare. Cred, mai degrabă, că Comisia va trebui să fie extrem de vigilentă în această privință.

Observăm în prezent și o eroziune tot mai puternică a solului, ceea ce poate periclita utilizarea în scopuri agricole a multor terenuri din Uniunea Europeană în următoarele decenii. Fertilitatea terenurilor se reduce constant. Uniunea Europeană ia măsuri pentru a face față acestor riscuri, ceea ce este bine, dar ar trebui sprijiniți și fermierii, în vederea reducerii pesticidelor nocive, dacă nu chiar a eliminării lor. Viitoarea politică agricolă comună trebuie să integreze acest obiectiv și să acorde o mai mare importanță financiară legăturii dintre producția de înaltă calitate și agricultură. Trebuie utilizate cercetarea agronomică și ecotoxicologică, iar fermierii trebuie formați în vederea susținerii unor noi metode de producție. Totodată, aceste demersuri trebuie adaptate la caracteristicile specifice ale teritoriilor.

Voi încheia citând titlul unui film lansat recent, care face referire la tema acestei serii și care este intitulat: *"Demain nos enfants nous accuseront"* (Măine copiii noștri ne vor acuza).

Mojca Drčar Murko (ALDE). - Doamnă președintă, mă voi alătura membrilor ce consideră acordul în a doua lectură drept un compromis bine echilibrat, având în vedere complexitatea problemei. Acesta arată direcția viitoarelor îmbunătățiri în cadrul sectorului, spre produse fitosanitare mai eficiente și mai sigure, și este suficient de flexibil pentru a permite evitarea situațiilor în care interzicerea anumitor pesticide ar reduce, în ultimă instanță, ireproșabilitatea produselor agricole.

În special, doresc să salut îmbunătățirea propunerii inițiale a Comisiei, al cărei obiectiv era acela de a evita duplicarea testelor și studiilor și de a promova testele neefectuate pe animale.

Sper ca aceasta să aibă un impact asupra altor sectoare înrudite, precum cerințele privind datele referitoare la produsele fitosanitare, care trec acum prin propriul proces de revizuire.

Chiar dacă pesticidele, spre deosebire de produsele chimice, sunt destinate să fie toxice, iar evaluarea siguranței lor este, prin urmare, un caz special, aceasta nu înseamnă că trebuie să se desfășoare teste redundante pe animale sau că nu se poate dezvolta cunoașterea științifică în direcția identificării altor redundanțe și că în viitor se va putea reduce testarea pe animale. Trebuie menționat faptul că dezvoltarea și înregistrarea noilor pesticide sau produse fitosanitare pot necesita utilizarea a peste 12 000 de animale, pentru numeroase teste separate și, frecvent, suprapuse.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Doamnă președintă, pesticidele sunt nocive pentru mediu și pentru animale. Doresc să subliniez faptul că, în multe țări, condițiile de păstrare a pesticidelor vechi fac ca produsele să reprezinte un pericol pentru mediu și pentru populație. Statele sărace nu vor putea face față acestei probleme fără ajutorul Uniunii.

Utilizarea durabilă a pesticidelor este o problemă importantă. Furnizarea de informații și pregătire pentru utilizatori este crucială, la fel ca și susținerea acestora din urmă de către serviciile agrotehnice. Unii experți consideră că cantitățile de pesticide utilizate sunt mult mai mari decât cele efectiv necesare. Este mai ales cazul utilizatorilor mici, deoarece aceste persoane nu dețin cunoștințele agrotehnice necesare din multe puncte de vedere.

Alte probleme importante constau în introducerea pesticidelor pe piață, cercetarea științifică în acest domeniu și toate tipurile de măsuri ce trebuie luate în vederea reducerii impactului pesticidelor asupra sănătății și mediului, cu menținerea eficacității. Doresc să le mulțumesc doamnelor Klass și Breyer pentru rapoartele elaborate. De asemenea, doresc să subliniez faptul că aceste directive sunt extrem de utile, dacă sunt implementate în mod eficient și se integrează în practica agricolă.

Grupul Uniunea pentru Europa Națiunilor susține directiva.

Bart Staes (Verts/ALE). - (NL) Doamnă președintă, directiva privind utilizarea durabilă a pesticidelor, cu reducerea riscurilor, și regulamentul privind comercializarea pesticidelor sunt extrem de necesare și utile. Producția și consumul durabil al alimentelor reprezintă, de fapt, un drept de bază al oamenilor. Parlamentul și Consiliul au realizat două compromisuri. Grupul nostru va aproba ambele documente, deși am fi dorit să vedem un rezultat final mai ferm. De fapt, m-au surprins oarecum atitudinea și protestele îndârjite din partea fermierilor și producătorilor de pesticide în legătură cu acest dosar, dat fiind faptul că legile pe care le vom vota mâine vor garanta o protecție mai bună a populației și a mediului și, într-un final, vor conduce la mai multe inovații și la produse sigure de substituție.

Nimeni nu mai poate susține criticile aduse de fermieri, cum că vor dispărea mai mult de jumătate din pesticide. De fapt, chiar și organizațiile agricole admit că nu vor trebui să dispară mai mult de 9% din produse, și nici măcar acestea imediat, ci eșalonat, într-o perioadă de câțiva ani. Este foarte importantă, ca și până acum, protecția sănătății publice împotriva substanțelor cancerigene ce pot provoca modificări ale ADN-ului, pot afecta fertilitatea sau hormonii. Compromisurile aflate în fața noastră sunt onorabile și acordă respectul cuvenit fermierilor. S-a stabilit că, dacă un anumit sector agricol întâmpină dificultăți, se poate elabora un plan separat, pentru a-i acorda acestui sector mai mult timp.

Din punctul meu de vedere, prezentăm un compromis onorabil și acceptabil între ecologie, pe de o parte, și economia agricolă, pe de altă parte.

PREZIDEAZĂ: DNA ROTHE*Vicepreședintă*

Mary Lou McDonald (GUE/NGL). - Doamnă președintă, există o mulțime de exemple de politici de mediu ale UE ce îmbunătățesc nivelul de viață al cetățenilor la nivelul Uniunii și, desigur, există și multe cazuri în care UE adoptă măsuri cu o birocrație inutilă, care restrâng potențialul de susținere a modului nostru de viață și a economiei rurale. Din păcate, consider că acest pachet legislativ privind pesticidele poate fi inclus în această ultimă categorie.

Doresc să clarific că nu mă gândesc la industrie când spun asta, ci la comunitatea fermierilor și doresc să le reamintesc vorbitorilor anteriori că fermierii sunt la fel de preocupați pentru sănătatea umană ca orice alt cetățean și nu au intenții răuvoitoare în această privință.

Acestui pachet îi lipsește rigoarea științifică necesară pentru a ne proteja sănătatea și economia. Lipsa unei evaluări judicioase a impactului, care să țină seama de efectele asupra mediului, sănătății, economiei și durabilității comunităților rurale, reprezintă rezultatul unei abordări insuficient de riguroase.

Mă tem că pachetul va avea un efect opus intențiilor progresiste aflate în spatele său. Bine intenționata încercare de a crea un mediu rural mai durabil poate submina, într-un final, mediul rural, prin impunerea unor reguli mult prea stricte asupra fermierilor care deja depun multe eforturi.

Am ascultat cu atenție argumentele prezentate în unanimitate de fermierii din Irlanda și consider că au dreptate să fie preocupați de acest pachet și că interesele pe termen lung ale cetățenilor noștri și ale comunităților rurale nu sunt protejate prin aceste măsuri.

Poziția în urma dialogurilor reprezintă cu adevărat o îmbunătățire a propunerii, însă Regulamentul trebuie să fie îmbunătățit și mai mult, prin intermediul amendamentelor, pentru a răspunde acestor preocupări reale.

Nils Lundgren (IND/DEM), în scris. – (SV) Doamnă președintă, nu este un lucru comun ca un eurosceptic înveterat ca mine să poată aproba o propunere și să recomande ca Parlamentul să voteze în favoarea ei. Acest lucru se întâmplă pentru că este vorba despre aspecte de mediu transfrontaliere și despre capacitatea de funcționare a pieței interne. Cu toate acestea, în mod normal, propunerile tind să fie nerezonabil de birocratice; nu și în acest caz.

Această propunere evită birocrația inutilă. Raportoarea noastră se află pe drumul cel bun. Acest raport propune controale stricte și mai atente. Utilizarea otrăvurilor precum alcoolul și tutunul trebuie să fie o decizie individuală. Trebuie să ne putem proteja la nivel colectiv împotriva toxicității. Aceasta este ceea ce se propune.

Propunerea oferă flexibilitate, recunoaștere reciprocă, divizare pe zone și dreptul național de a interzice pesticidele, mai mult decât o face prezenta propunere, ceea ce este absolut excelent. Nu se retrag pesticidele deja aprobate. De fapt, chiar am rezerve în acest sens. Ar trebui să fim foarte stricți atunci când este vorba de acest gen de otrăvuri.

Doresc să vă reamintesc ceea ce a spus colegul nostru, dl Mote, în legătură cu pericolul de cumpărare a produselor din alte țări, odată ce în UE se vor introduce reguli mai stricte. Nu cred că se va întâmpla acest lucru. Este important să se menționeze că un produs provine din statele membre UE. Apoi, populația va alege ce produs va cumpăra. Prin urmare, recomand ca Parlamentul să voteze în favoarea acestui excelent compromis.

Françoise Grossetête (PPE-DE). – (FR) Doamnă președintă, doresc, desigur, să le felicit pe raportoarele noastre, apoi să apreciez acordul la care s-a ajuns, grație muncii remarcabile depuse cu ajutorul Comisiei Europene și al Consiliului. De fapt, ce avem aici mi se pare a fi un acord deosebit de important, pentru că este un acord echilibrat care ține cont de interesele tuturor, adică ia în calcul protecția sănătății consumatorilor - acești consumatori ce se îngrijorează de îndată ce se vorbește despre pesticide și când aud că reziduurile de pesticide contaminatează fructele, legumele și cerealele. Prin urmare, obiectivul de reducere prevăzut în acord, împreună cu eliminarea substanțelor cancerigene și genotoxice sunt foarte importante.

Protejarea mediului și a biodiversității, împreună cu integrarea problemei albinelor, protejarea apei și a terenurilor noastre sunt, evident, elemente cheie. La fel este și protejarea fermierilor, care sunt primii afectați de utilizarea acestor pesticide, care vor aștepta cu satisfacție armonizarea legislației și simplificarea procedurilor și care vor putea să utilizeze în continuare anumite substanțe necesare pentru agricultură, care însă va reprezenta, sperăm, un tip durabil de agricultură. Industria chimică, de care agricultura are nevoie, are, de

asemenea, obligația de a evolua și de a găsi soluții alternative. Grație acestui text, nu mai pot exista confuzii între conceptele de pericol și risc. Evident, pesticidele sunt periculoase, însă metodele lor de utilizare sunt cele care determină dacă ele reprezintă sau nu un risc pentru profesioniști, consumatori și mediu. Prin urmare, este important să ne asigurăm că profesioniștii beneficiază de o pregătire corespunzătoare, că publicul general este informat și că se introduce un tip de școală a celor mai bune practici.

În încheiere, doresc să spun că trebuie neapărat armonizate controalele la importuri, deoarece nu putem să cerem anumite lucruri fermierilor noștri și să continuăm să aducem în Uniunea Europeană produse ce nu respectă legislația. Ar exista un pericol de concurență neloială.

Thomas Wise (NI). - Doamnă președintă, nu știu ce se întâmplă, însă mi-am adus aminte de o vorbă foarte celebră a lui Vladimir Ilici Lenin, „mai rău înseamnă mai bine”. Observ că este exact ceea ce se întâmplă acum, în pragul ultimelor șase luni ale mandatului meu. Mai rău înseamnă mai bine! Înseamnă mai bine din punctul meu de vedere, deoarece, cu cât mai repede realizează populația cât de mult le afectează UE veniturile, nivelul de trai și producția alimentară, cu atât mai bine ar fi să plecăm - și susțin această idee.

Acest raport nu recunoaște pericolul sau riscul; nu poate face diferenția între cele două. Să vă explic. Afară este înghețat - acesta este un pericol. Există riscul să cad când merg pe jos acasă. Nu puteți legisla pentru niciunul dintre acestea.

Producția alimentară va fi afectată. Fermierii vor rămâne pe drumuri. Vor crește prețurile la alimente, mai ales în Marea Britanie. Voi vota împotriva acestui acord, deoarece mai rău înseamnă mai bine și, atunci când se va răspândi mesajul, Marea Britanie va părăsi UE.

Dorette Corbey (PSE). - (NL) Doamnă președintă, doresc să le mulțumesc raportoarelor și raportorilor alternativi deopotrivă. Compromisul la care s-a ajuns reprezintă, din punctul meu de vedere, un pas în direcția unei agriculturi mai durabile, de care era absolut nevoie. Nu mai este nevoie să spunem că pesticidele joacă un rol esențial în prevenirea bolilor și a dăunătorilor, însă pesticidele chimice poluează și mediul și pot fi nocive pentru sănătate. Din acest motiv, este important să reducem diferențele dintre agricultura normală și cea organică, într-o manieră responsabilă. Este exact ceea ce face această legislație, prin intermediul a trei măsuri foarte importante în acest sens.

În primul rând, se interzic câteva dintre cele mai periculoase pesticide chimice. Excepțiile sunt permise în cazurile în care nu există încă alternative. Cultivarea lălelelor nu se află în pericol, prin urmare, însă nu ar fi afectată de o ușoară reducere a nivelului toxinelor.

În al doilea rând - deși este cel puțin la fel de important - s-au inclus în legislație stimulente care să promoveze dezvoltarea mai multor produse durabile și produse pentru culturi minore. Culturile minore sunt cele cultivate doar în cantități reduse, precum roșiile, varza de Bruxelles și lălelele. Multor horticultori le-a fost teamă că aceste culturi vor fi amenințate prin această legislație, însă, din fericire, această teamă s-a dovedit nefondată. Dimpotrivă, având în vedere faptul că regulamentul prevede introducerea unui fond special pentru promovarea cercetării produselor potrivite pentru culturile minore.

O a treia măsură de asemenea importantă este faptul că, în acest context, statele membre ar trebui să formuleze planuri pentru a reduce riscurile aferente utilizării restului de pesticide chimice. Utilizarea pesticidelor chimice se reduce pretutindeni, dar în special în zonele sensibile, de exemplu în apropierea școlilor. Și acest lucru este important.

Toate acestea sunt măsuri ce avantajează mediul și sănătatea publică. Personal, aș fi interzis și substanțele neurotoxice, deoarece acestea pot influența funcționarea sistemului nervos uman și, deci, nu ar trebui pulverizate asupra culturilor agricole.

Frédérique Ries (ALDE). - (FR) Doamnă președintă, populația europeană ar trebui să fie fericită astăzi, datorită acordului foarte oportun la care au ajuns Comisia, Consiliul și, desigur, raportoarele noastre, în legătură cu această problemă a pesticidelor și, conform celor spuse în această dezbatere, acordul s-a realizat în contextul unui lobby foarte intens și cât se poate de real în Regatul Unit și Irlanda.

Este, prin urmare, un pachet legislativ ce reconciliază sănătatea și mediul cu competitivitatea și inovația, în loc să le pună în antiteză, așa cum se întâmplă frecvent. Este important să reținem că, deși cele aproximativ 800 de molecule chimice implicate joacă un rol evident în protejarea culturilor împotriva dăunătorilor, există în prezent multe persoane care resping ideea de expunere a populației la riscuri de sănătate ce pot fi evitate și mă gândesc, desigur, la fermierii care sunt mai expuși decât alții la anumite substanțe nocive, CMR și perturbatoare ale sistemului endocrin.

Cifrele furnizate de OMS sunt edificatoare: un milion de cazuri de otrăvire gravă cu pesticide, cu aproximativ 220 000 de decese pe an. Se aduce astăzi în discuție această filosofie ce constă în utilizarea chimicalelor în orice scop, în provocarea unui efect de cocktail și în abordarea agriculturii pe termen scurt. Are loc o schimbare necesară de direcție care, desigur, dacă se acceptă compromisul în plen, va introduce mâine în mod oficial o politică ambițioasă, realistă și modernă în domeniul pesticidelor. Este ambițioasă, deoarece europenii doresc, la fel ca noi, să scape de produsele periculoase; de asemenea, ei susțin interzicerea pulverizării aeriene și creșterea protecției pentru zonele publice. Acest lucru este realist, deoarece se respectă ciclurile economice, două treimi din substanțele introduse pe piață sunt sigure și sunt, prin urmare, autorizate pe intervale de 10 ani, ce se pot reînnoi, iar producătorii nu au motive rezonabile de îngrijorare.

În încheiere, doamnă Președintă, acest pachet legislativ privind pesticidele este modern deoarece gestiunea integrată a pesticidelor este o parte esențială a unei noi politici agricole, una care implică pesticide mai puține, dar mai bune, pentru Europa.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Doamnă președintă, doresc să subliniez trei aspecte în cursul dezbaterii privind rapoartele referitoare la utilizarea durabilă a pesticidelor și introducerea pe piață a produselor fitosanitare.

În primul rând, prevederile în cauză privesc doar două faze de utilizare a produselor chimice, în speță introducerea lor pe piață și utilizarea lor ulterioară. În prezent, nu există reglementări corespunzătoare privind scoaterea acestor substanțe de pe piață și aruncarea lor. În Polonia, aruncarea produselor fitosanitare este o problemă importantă. Asistența financiară semnificativă este o prioritate în fața dispozițiilor juridice suplimentare. Autoritățile locale pe al căror teritoriu se află gropile pentru aruncarea substanțelor de acest tip necesită asistență financiară pentru a le putea arunca. În al doilea rând, ar fi recomandabil ca, în baza principiului subsidiarității, statele membre să aibă ultimul cuvânt în ceea ce privește confirmarea, limitarea și refuzarea autorizației de utilizare a unui produs chimic pe piață. În al treilea rând, doresc să-mi exprim speranța ca soluțiile adoptate în Parlament să creeze un mediu concurențial echitabil pentru toți fermierii europeni în ceea ce privește utilizarea produselor fitosanitare. De asemenea, am încredere că vor fi reduse la minim practicile ilegale ce implică utilizarea și comercializarea acestor produse.

Madeleine Jouye de Grandmaison (GUE/NGL). – (FR) Doamnă președintă, propunerile raportului sunt pertinente și doresc să felicit raportoarele. Deși, după cum spune Comisia, este adevărat că pesticidele privesc în principal politica agricolă comună, nu este mai puțin adevărat că o astfel de directivă trebuie să considere mediul și sănătatea publică principalul său temei juridic. Sfera sa de aplicare nu se poate reduce la o simplă problemă de competitivitate sau armonizare a pieței. O dovadă a acestui fapt este cazul regiunilor îndepărtate ce aparțin Franței, Martinica și Guadelupa, unde, în cazul insulei Martinice, o porțiune de 20% din suprafață - adică o arie de 1000 km² - a fost poluată cu molecule de clordecon, a cărui persistență este necunoscută. Această moleculă nu a poluat doar terenul, ci și apele de suprafață, o serie de zone de ape subterane și apele marine din regiunea de coastă, aducând mari prejudicii economiei. Cine se gândește la problemele actuale de sănătate publică? Dacă nu este prea târziu, aș dori să recomand Parlamentului să studieze cazul insulei Martinica, pe care Franța îl cunoaște foarte bine.

Este crucial ca această directivă să antreneze o reducere semnificativă a utilizării pesticidelor chimice, care se poate realiza prin promovarea soluțiilor alternative durabile, precum agricultura organică și biopesticidele. Aceasta va fi o obligație a Parlamentului. În ultimul rând, să nu uităm - și acest lucru a fost evidențiat de multe ori - de ravagiile produse de pesticide asupra faunei, în special asupra albinelor. De asemenea, este important ca Parlamentul să fie vigilent în ceea ce privește produsele cu comercializare liberă, în special produsele agricole ce provin din țări care nu controlează cu rigurozitate utilizarea pesticidelor.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Doamnă președintă, avem în comun dorința de a proteja sănătatea, însă trebuie să reținem că fermierii sunt cei care produc alimentele gustoase, proaspete, hrănitoare, care stau la baza sănătății noastre. Provin dintr-o țară cu un climat foarte umed. Fermierii de aici se luptă în continuu cu bolile fungice. Fungii - spre deosebire de insecte, care vin și pleacă - soses și rămân. Interzicerea sau impunerea utilizării de fungicide diluate poate face imposibilă cultura cartofilor și a grânelor în Irlanda, dar această legislație propusă are deja un alt efect.

În mass-media există deja articole ce promovează cultivarea de cartofi modificați genetic, drept răspuns la restricțiile UE asupra pesticidelor. Ce va afecta mai mult albinele și mediul: utilizarea în continuare a pesticidelor, cu responsabilitate, așa cum este ea practică de fermierii irlandezi, sau organismele modificate genetic? Ni s-a spus că pesticidele pot perturba ADN-ul. Organismele modificate genetic se bazează pe perturbarea ADN-ului. Este mai necesar ca oricând să începem cu o evaluare completă a impactului.

Fernand Le Rachinel (NI). – (FR) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, în ajunul trialogului dintre Consiliu, Parlament și Comisie, textul adoptat pe 18 decembrie privind pachetul legislativ referitor la pesticide pare a fi bine echilibrat.

Într-adevăr, ia în calcul atât interesele fermierilor, cât și protecția mediului, inclusiv zonele protejate. Deoarece am urmărit îndeaproape acest subiect, sunt mulțumit de rezultatul obținut, pentru că le va permite fermierilor să își desfășoare activitatea economică fără a fi penalizați prin eliminarea completă a pesticidelor și produselor fitosanitare, care vor fi controlate în mod strict.

În această privință, doresc să subliniez că producătorii de legume și fructe acide din regiunea mea, Normandia, se află de câțiva ani la limita practicilor agro-ecologice. Din fericire, Consiliul și Parlamentul au găsit un domeniu de acord extrem de util în această perioadă de incertitudine, care a fost înrăutățită de bilanțul de închidere al PAC și de amenințările ce planează asupra bugetului agricol.

În încheiere, vom sprijini întotdeauna fermierii în apărarea instrumentelor de lucru și a rolului lor de neînlocuit în societate, care constă în primul rând în aprovizionarea semenilor și apoi în conservarea mediului rural și în dezvoltarea terenurilor, spre satisfacția tuturor. Este reconfortant faptul că a prevalat rațiunea în fața iresponsabilei presiuni exercitate de ecologiști.

Anja Weisgerber (PPE-DE). - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, mâine vom vota noi reglementări în ceea ce privește protecția plantelor, un subiect ce stârnește multe emoții în rândul populației. Acest lucru s-a reflectat și în deliberările Parlamentului. Cu toții ne-am dori alimente proaspete, sănătoase, produse la nivel local, la prețuri accesibile, fără reziduuri periculoase de produse fitosanitare. Rezultatul trialogului va crea condițiile preliminare pentru acest lucru. Noul regulament privind protecția plantelor reprezintă un pas important către dezvoltarea protecției consumatorilor și sănătății.

Încă o dată, la stabilirea criteriilor de acordare a scutiilor s-a acordat prioritate criteriilor științifice, nu dogmelor politice. Rezultatul trialogului este un pas uriaș înainte, comparativ cu rezultatul la care ajunsese Parlamentul în primă lectură. Nu vor mai fi afectate aproape 80% din substanțele active, ci doar acelea ce reprezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu, pe bază științifică. Vor exista și suficiente produse fitosanitare disponibile pentru o gestiune durabilă în viitor. Vor fi, însă, interzise substanțele care sunt într-adevăr periculoase.

În viitor, nu vor mai exista 27 de autorități naționale de autorizare, ci doar 3 zone de acordare a autorizațiilor pentru produsele fitosanitare. În principiu, statele membre din aceste zone trebuie să-și recunoască reciproc autorizațiile. Noul regulament privind produsele fitosanitare va asigura armonizarea necesară de mult timp, justificată în sectorul produselor fitosanitare. Vom avea atunci un nivel uniform de protecție, fără a periclita producția agricolă durabilă la nivelul Europei. Acum vom realiza o piață internă reală, condiții de concurență uniforme și un progres deosebit în direcția protecției sănătății. Acesta este un succes deosebit pentru clienți și fermieri. Vă mulțumesc.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - Utilizarea produselor fitosanitare în conformitate cu practicile agricole eficiente este esențială pentru producerea unor cantități suficiente de alimente de calitate, care să ofere o protecție ridicată a sănătății consumatorului și a mediului înconjurător.

Reducerea riscului și impactului asociate cu utilizarea pesticidelor și stabilirea unor ținte de reducere a frecvenței folosirii acestor produse vor contribui la asigurarea unei agriculturi durabile.

Prezența unui nivel ridicat de pesticide în alimentele consumate în Uniunea Europeană este rezultatul dependenței de aceste produse chimice care, deși sunt necesare pentru controlul infestării și creșterea randamentului producției, pot avea efecte negative asupra sănătății publice.

Unele state membre, printre care și România, se confruntă cu un grad ridicat de infestare a terenurilor agricole, utilizarea pesticidelor fiind aparent metoda cea mai bună pentru eliminarea dăunătorilor.

Din acest motiv, propunerile de aplicare a managementului integrat al pesticidelor, utilizarea substanțelor alternative și gestionarea riscurilor vor favoriza producerea unor produse agricole corespunzătoare, care să țină seama de mediul înconjurător și de siguranța sănătății publice, reducând astfel dependența de produsele fitosanitare.

Totodată, numărul mare de dăunători existenți pe suprafețele agricole din România ne obligă să folosim tratamentele din avion. Însă, odată cu intrarea în vigoare a directivei, aceste pulverizări se vor face doar atunci

când nu există soluții alternative viabile de combatere a dăunătorilor, pentru a se asigura un nivel suficient de protecție a mediului.

Sunt mulțumită de rezultatul compromisului, care a primit sprijinul majorității grupurilor politice și care asigură un echilibru între disponibilitatea produselor fitosanitare și, implicit, a unei cantități suficiente de produse alimentare, menținerea competitivității fermierilor europeni și creșterea gradului de protecție a mediului și sănătății.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, produsele fitosanitare au fost și încă sunt resurse agricole esențiale. Fermierii necesită un număr minim de produse fitosanitare, deoarece aceasta este o problemă de protejare a peisajului cultural autohton, de producere a unor alimente de calitate superioară și de protejare a resurselor.

Dezbaterile noastre privind produsele chimice sunt purtate frecvent la un nivel foarte irațional. Trebuie să gândim și să acționăm rațional dacă dorim să obținem rezultate sensibile. Efectele poziției inițiale a Parlamentului ar fi fost fatale: interzicerea completă a produselor fitosanitare ar avea ca rezultat o producție agricolă inferioară și, într-un final, creșterea prețurilor la alimente. Prin urmare, mă bucur că negocierile din cadrul dialogului au ajuns la un compromis acceptabil. Salut păstrarea separării pe trei zone, chiar și cu scutiri semnificative pentru statele membre. Un pas curajos către o soluție consecventă pentru o piață internă pare diferit în acest stadiu:

Pe lângă compromisurile acceptabile pe care le-am realizat, nu trebuie să dăm la nimereală o definiție definitivă a substanțelor cu relevanță pentru sistemul endocrin, ci să acordăm Comisiei termenul de patru ani pentru elaborarea unei definiții pe baze științifice. Altfel, am depăși limitele principiului precauției.

Mi se pare regretabil faptul că nu permitem o evaluare a impactului acordului la care s-a ajuns acum.

Janusz Wojciechowski (UEN). – (PL) Doamnă președintă, munca noastră într-o serie de sarcini necesare pentru reglementarea unor problemele importante pentru sănătatea umană în cadrul Uniunii Europene se apropie de final. Consider că aceste compromisuri pe care sperăm să le aprobăm sunt sănătoase. Acestea ar trebui să asigure faptul că restricțiile introduse vor promova sănătatea, fără a amenința dezvoltarea agriculturii europene.

Este important să reținem, însă, că toate aceste modificări al căror scop este înăsprirea condițiilor de siguranță în agricultură au ca rezultat creșteri semnificative ale costurilor. Acestea din urmă trebuie suportate de fermieri, cărora li se cere în același timp și să-și îmbunătățească competitivitatea pe piețele globale. Fermierii vor trebui să plătească mai mult pentru pesticide mai sigure. Voi repeta ceea ce am declarat de multe ori până acum. Trebuie să introducem cu orice mijloc standarde ridicate pentru fermieri și pentru producătorii alimentari. Trebuie, însă, să impunem aceleași standarde și importatorilor de produse alimentare din afara Uniunii, altfel eforturile noastre de ridicare a standardelor se vor dovedi contraproductive.

Jim Allister (NI). - Doamnă președintă, nu sunt de acord că avem deja un pachet legislativ echilibrat în această problemă. Pentru mine, această dezbatere pune în evidență două situații absurde: prima, absurditatea abjectă a UE, care nu a realizat o evaluare a impactului și s-a hazardat să interzică o serie de produse fitosanitare, fără să ia în calcul faptul că nu există înlocuitori și că producția alimentară indigenă va suferi în mod drastic, în special în sectorul cerealelor și legumelor, determinând prin urmare o dependență tot mai mare față de importuri din țări cărora nu le pasă de aceste lucruri.

Doamnă președintă, am auzit multe discuții în această dezbatere în legătură cu știința, dar ce fel de știință este aceasta de nu se supune unei evaluări corecte a impactului asupra mediului?

Cea de-a doua absurditate se referă în special la țara mea, care este, probabil, cea mai afectată de aceste propuneri, deoarece s-a supus votului cu majoritate calificată în Consiliu, iar acum nu li se mai poate opune. Ne aflăm în această situație pentru că ne-am supus în mod necugetat votului cu majoritate calificată și, totuși, există voci care susțin că, în conformitate cu Tratatul de la Lisabona, trebuie ca tot mai multe subiecte să fie incluse în această categorie.

Richard Seeber (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, acest compromis este unul echilibrat și prin urmare îl voi susține. Aș dori să mulțumesc tuturor celor implicați. După cum s-a spus în această dezbatere, acest dosar a fost creat cu o mare implicare emoțională, dar a reușit totuși să reconcilieze diferitele obiective de protecție pe care le urmărim prin această legislație.

Europa se declară a fi una din cele mai avansate puteri legislative în domeniul protecției plantelor la nivel mondial, iar acest lucru este un avantaj enorm. Pentru noi a fost important să găsim un echilibru între obiectivele de protecție în cauză și protecția sănătății, obiectivele pieței interne și, desigur, protecția mediului, dar s-a ajuns și la un rezultat echilibrat între obiectivele specifice de protecție. A fost importantă respectarea diferitelor principii, de exemplu, faptul că întreaga situație s-a bazat pe fapte și principii științifice și nu pe emoții; în al doilea rând, a fost important faptul că am rămas fideli abordării bazate pe riscuri și nu cele bazate pe pericole, ca înainte. Acest lucru este extrem de important pentru practicabilitatea întregului proiect legislativ și pentru ulterioara sa punere în aplicare.

În același timp, trebuie reținut faptul că nu acordăm tratamente preferențiale importurilor și nu dezavantajăm produsele naționale sau europene în acest fel. Dar în această privință Comisia mai are încă mult de muncă. Aceste principii au fost luate în considerare în mod echilibrat, în general. Prin urmare, putem accepta compromisul. În ceea ce privește detaliile, este foarte important, în opinia mea, ca statele membre să aibă flexibilitatea și subsidiaritatea necesare pentru protecția apelor subterane, astfel încât să poată răspundă unor circumstanțe specifice. Din acest punct de vedere, Olanda nu se poate compara cu Germania, Malta sau Grecia. De asemenea, este important să fie redusă la minimum utilizarea pesticidelor în zonele Natura 2000 și în rezervațiile de păsări. Statele membre vor avea suficient spațiu de manevră pentru o implementare corectă a acestor principii. Totuși, este un compromis pe care trebuie să-l susțină toată lumea.

Bogdan Golik (PSE). – (PL) Doamnă președintă, aș dori să încep prin a felicita raportoarele pentru rapoartele lor excelente. Timpul este scurt, deci mă voi referi doar la raportul dnei Klass și voi evidenția anumite lacune ale directivei propuse.

Directiva prevede un sistem de formare și certificare a distribuitorilor și utilizatorilor profesioniști de pesticide. Aranjamentele propuse trebuie, însă, să prevadă recunoașterea reciprocă între statele membre a certificatelor ce confirmă încheierea stagiului de pregătire în utilizarea pesticidelor. Directiva păstrează și reglementările sistemului de control tehnic și întreținere a echipamentelor pentru aplicarea de pesticide, pe baza legislației naționale. Consider că acest subiect ar trebui reglementat la nivel comunitar. Dacă acest control s-ar baza pe prevederi internaționale, ar exista motive pentru recunoașterea reciprocă a rezultatelor de către statele membre. Acest lucru este deosebit de relevant pentru exploatarea terenurilor aflate în zonele de frontieră și pentru o acțiune oficială în vederea protecției plantelor. O ultimă rezervă pe care aș dori să mi-o exprim este faptul că nu s-au luat în considerare circumstanțele deosebite ale protecției pădurilor. Pădurile nu pot fi întreținute fără pulverizare aeriană.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Doamnă președintă, în calitate de deputat olandez în Parlamentul European, am urmărit cu atenție această legislație. În țara mea, al cărei teritoriu are o altitudine joasă, situația este foarte specifică. Spre deosebire de alte zone din Europa, nu se poate lucra cu zonele-tampon prescrise de-a lungul cursurilor de apă. Acest sistem nu ar funcționa. Producția durabilă normală în agricultură și horticultură ar deveni imposibilă. Olanda este, însă, cunoscută pentru culturile sale minore de lălele, ceapă și cicoare. Din acest motiv trebuie să acordăm mare atenție formulării compromisului. Compromisul prezentat acum a fost mult îmbunătățit față de cel din propunerea dnei Breyer, care a fost supus la vot în Comisie. În calitate de membru al Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni, am votat atunci împotriva lui. Acum există dispoziții tranzitorii corecte care, în combinație cu produsele inovatoare și de înlocuire, pot ajuta industria. În plus, acest fond pentru culturi minore ce urmează a fi introdus va distruge aceste alternative. De asemenea, cele trei reglementări, cele trei zone de recunoaștere și admitere din Europa sunt mult mai bine aliniate, având în vedere practica actuală.

Aș dori să adaug o problemă, în speță admiterea produselor din afara Uniunii Europene. Suntem lideri în ceea ce privește un bun echilibru între sănătatea publică și aplicabilitatea practică, dar ce se întâmplă cu importurile? Această poziție competitivă, împreună cu importul paralel și comerțul paralel, ar trebui, în opinia mea, să fie prezentată în cadrul OMC, unde se discută probleme de acest gen.

Putem aproba propunerea. Doresc să mulțumesc raportoarelor și în special dnei Klass și dnei Hennicot-Schoepges pentru eforturile depuse. Rămâne însă o problemă importantă pentru fermieri, și anume faptul că practicăm o agricultură durabilă, însă ce fac ceilalți? Această situație rămâne deocamdată nerezolvată și aș dori să vă cunosc reacția în această privință.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). – (HU) Stimați colegi, securitatea alimentară este un obiectiv principal al Uniunii Europene, însă acest compromis este unul slab. Ungaria se va opune acestui raport în Consiliu, iar deputații maghiari în Parlamentul European vor face același lucru, deoarece afectează agricultura europeană.

Ne confruntăm cu două probleme deosebit de importante. Sistemul zonelor este artificial și contravine principiului subsidiarității al Uniunii Europene și, după cum a demonstrat colegul meu din Olanda, face ca răspunsurile flexibile să fie imposibile. De asemenea, el este nociv pentru agricultura europeană, deoarece crește nivelul riscurilor, crește pericolul de rezistență, cresc costurile de producție și pentru că, după cum au menționat mulți colegi, nu vom putea monitoriza produsele din țările terțe. Din acest motiv, directiva prezintă pericole extrem de grave.

În final, consecința perspectivelor ecologiste radicale este faptul că restricțiile asupra produselor fitosanitare vor deschide drumul organismelor modificate genetic, care nu sunt de dorit în Europa.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Doamnă președintă, doresc să mulțumesc celor care au lucrat la aceste două rapoarte. După unele declarații făcute în seara aceasta, ne-am putea imagina că UE nu are absolut niciun control în prezent asupra comercializării și utilizării acestor produse chimice - nu este adevărat! În prezent există reguli stricte și, într-adevăr, reguli privind reziduurile și alimentele. Din acest motiv, nu mă voi înclina către nicio extremă a dezbaterii din această seară. Dintre acestea, aș aminti opiniile ce nu recunosc necesitatea produselor fitosanitare pentru producția alimentară și cele ce susțin că aceste două proiecte legislative reprezintă un dezastru pentru agricultura și producția alimentară din Europa.

Sunt puțin preocupată de comentariile Comisarului Dimas, care spune că populația este îngrijorată în legătură cu pesticidele. Da, este posibil, dar întrebarea este: cât de justificate sunt acest preocupări? Ce ați făcut, în calitate de Comisie, pentru a le arăta consumatorilor că cea mai mare parte a alimentelor sunt obținute utilizând produse pentru alimente de calitate, sigure? Da, unele ingrediente folosite în produsele chimice sunt foarte periculoase, însă riscurile utilizării acestora depind de modul de utilizare și de respectarea nivelurilor maxime de reziduuri (NMR) din alimente. În ceea ce mă privește, persoanele care le utilizează sunt bine pregătite și, probabil, trebuie să asigurăm pregătirea și în alte state membre.

Douăzeci și două de substanțe sunt pe cale de a fi eliminate; în Irlanda și în Marea Britanie există preocupări serioase în legătură cu producția de cereale și cartofi. Întrebările sunt: industria agrochimică va răspunde și va produce produse noi? Comisia nu are un răspuns la această întrebare. Derogările vor funcționa? Ce se întâmplă dacă nu există alternative? Consider că aceste probleme trebuie soluționate, deoarece Irlanda dorește să producă în continuare cereale și cartofi. Problema alimentelor importate este foarte reală și cer să ne mai gândim puțin la ea. Am putea progresa în cazul în care Comisia ar lucra împreună cu producătorii alimentari din UE la acest aspect. Nu este normal ca Comisia să spună aici că se va interzice utilizarea substanțelor în Europa, dar că din afara Uniunii Europene ni se pot trimite în continuare alimente care folosesc aceste substanțe. Această poziție nu este una competitivă și corectă și vă solicit să discutați această problemă aici, în seara aceasta.

Pilar Ayuso (PPE-DE). - (ES) Doamnă președintă, aș dori să fac referire la raportul Breyer. Trebuie spus că fermierii europeni sunt complet conștienți de faptul că trebuie acordată o atenție deosebită sănătății umane și protecției mediului la utilizarea de produse fitosanitare. Industria este, însă, deosebit de îngrijorată deoarece Parlamentul European nu înțelege impactul pe care îl poate avea acest regulament în viitor.

Evaluările impactului potențial arată că, din cauza indisponibilității viitoare a produselor fitosanitare, se va realiza foarte dificil controlul dăunătorilor și al bolilor ce afectează cultivarea multor plante alimentare - mai exact, toate produsele mediteraneene - precum și cultivarea plantelor ornamentale și a florilor.

Sunt complet conștientă de faptul că acordurile adoptate în cadrul dialogului reprezintă rezultatul unor negocieri dure și, prin urmare, trebuie să recunosc eforturile depuse de raportoare. Cu toate acestea, trebuie recunoscut că definiția temporară a perturbatorilor endocrini va avea ca rezultat dispariția unui mare număr de substanțe active, în special a insecticidelor, care sunt deosebit de importante pentru agricultură.

Producătorii trebuie să aibă la dispoziție o cantitate suficientă de substanțe active, pentru a combate în mod eficient și sigur orice boală sau dăunător ce le afectează plantele, având în vedere faptul că, frecvent, pericolul nu îl reprezintă produsul în sine, ci utilizarea sa incorectă.

Din aceste motive, delegația spaniolă a Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni susține propunerile ce solicită o evaluare a impactului și votează în favoarea amendamentelor dlui Sturdy - pe care le-am semnat eu însămi - referitoare la perturbatorii endocrini, precum și propunerile ce susțin permiterea utilizării produselor fitosanitare în caz de urgență.

În plus, dacă acest regulament se adoptă în termenii acordului la care s-a ajuns, rezultatul va fi reducerea producției alimentare și creșterea prețurilor, ceea ce va însemna că vom importa alimentele pe care nu le producem, tratate tocmai cu produsele pe care le interzicem.

Robert Sturdy (PPE-DE). - Doamnă președintă, în ceea ce privește raportul Breyer, întreb Comisia, de ce sunteți împotriva unei evaluări a impactului? Ce este atât de vital sau de îngrijorător încât Comisia se opune unei evaluări a impactului?

Nu există dovezi științifice care să demonstreze că unele din produsele utilizate sunt periculoase pentru sănătatea publică. Unele sunt, însă câteva dintre cele a căror eliminare o propuneți nu sunt periculoase. Mă gândesc în special la produsul Triasol, care este esențial pentru producția de grâu în cadrul Uniunii Europene. Voi, Comisia, ați dezamăgit publicul general, vorbesc la modul cel mai serios, atunci când nu ați împiedicat pătrunderea organismelor modificate genetic în Uniunea Europeană și recunoașteți acest lucru. Ați recunoscut că nu ați împiedicat intrarea OMG-urilor în Europa. Ați eșuat în ceea ce privește raportul pe care l-am prezentat în legătură cu nivelurile maxime de reziduuri. Avem aici un membru al DG SANCO - Comisarul este prins într-o discuție în acest moment, dar când o va încheia poate va asculta ceea ce am de spus. Nu s-au controlat importurile care prezentau niveluri maxime de reziduuri de pesticide. Ele se află pe rafturile supermarketurilor.

Prin urmare, dacă vom interzice aceste produse în Uniunea Europeană, ce veți face în legătură cu importurile? Veți spune: nu prea contează - aceste produse or să vină oricum? Să le lăsăm în pace și să presupunem că populația nu-și va bate capul cu această problemă?

Fermierii din Uniunea Europeană au fost cei mai responsabili în domeniul producției alimentare, iar punerea în aplicare a acestei legislații echivalează cu a le spune că sunt nebuni și neinteresați. Niciun fermier responsabil nu ar folosi un produs chimic periculos pentru sănătatea publică. S-au realizat foarte multe studii în acest sens.

Voi încheia cu câteva concluzii. Suntem pe cale să interzicem bateriile pentru producția de ouă, dar veți acorda o derogare pentru aceasta. Acest lucru este totuși important pentru populație. Sunt îngrijorat de faptul că Comisia nu a pus în aplicare până acum toată legislația existentă. Este vital să le dați fermierilor șansa de a se afirma și de a dovedi faptul că aceste produse sunt sigure.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Există câteva tendințe alarmante în ceea ce privește sănătatea, care se datorează în mare parte utilizării iresponsabile a pesticidelor. Este clar că ameliorarea sănătății și reducerea incidențelor de cancer nu sunt posibile atunci când alimentele sunt otrăvite din ce în ce mai mult. Vorbesc despre una din cele mai importante probleme de mediu și sănătate și, din acest motiv, ne poate ajuta doar o modificare a paradigmei de dezvoltare, nu simple acțiuni de cosmetizare.

Eforturile depuse de colegile mele, dna Klass și dna Breyer, împreună cu raportorii alternativi reprezintă un pas în direcția cea bună și doresc să-mi exprim deplina apreciere în acest sens. Mă bucură să observ că ambele rapoarte identifică o serie de fronturi de acțiune, nelăsând la o parte producătorii, comercianții și utilizatorii de pesticide. În același timp, se cere, însă, introducerea de planuri naționale cu obiective cuantificate.

Mi se pare foarte semnificativ faptul că s-a inclus notificarea vecinilor, deoarece acest lucru poate fi foarte important, nu doar pentru oameni, ci și, în special, pentru albine. Aceasta înseamnă că putem preveni cu ușurință efectele nocive axându-ne pur și simplu pe factorii lor determinanți. În această directivă se stipulează că statele membre pot include în planurile naționale de acțiune dispoziții privind notificarea vecinilor. Aș prefera să se stipuleze că aceasta este o obligație.

Sunt convins că plantele pot fi protejate și dacă produsele non-chimice, adică biologice și mecanice, vor juca un rol mai important.

Neil Parish (PPE-DE). - Doamnă președintă, stimați comisari, vă pot spune că acum mai puțin de un an discutam în această Cameră despre ce urma să facem în legătură cu securitatea alimentară globală și ne întrebam dacă există destule alimente în lume și eram teribil de îngrijorați. Acum, la mai puțin de un an, dezbatem în această seară această legislație, care are potențialul de a reduce efectiv producția alimentară în Uniunea Europeană; și există o moralitate în legătură cu producția alimentară pentru că trebuie să rețineți că, dacă în Europa nu se produc alimente, noi probabil putem plăti pentru ele, dar statele în curs de dezvoltare, nu.

O mare parte a acestei legislații va afecta culturile, nu doar grâul, după cum a spus Robert Sturdy, ci în special cartofii. În nordul Europei, ultimele două veri au fost dintre cele mai grele pe care le-am văzut vreodată. Am avut nevoie de fungicide pentru a reduce filoxera și pentru a putea cultiva cartofii. Și dacă populația Europei

nu mănâncă cartofi, atunci ce mănâncă, stimați comisari? Mănâncă orez și paste pe care - orezul cu siguranță - statele în curs de dezvoltare nu le au.

Pe lângă ceea ce a spus Robert Sturdy, multe dintre pesticidele și fungicidele pe care le utilizăm nu pun probleme, dacă sunt folosite corect și se respectă perioada de retragere adecvată, iar prin utilizarea acestor chimicale se pot produce alimente foarte bune. Și dacă îmi veți spune că veți opri pătrunderea alimentelor importate care chiar au fost pulverizate cu aceste tipuri de chimicale, ei bine, nu o veți face! Pentru simplul motiv că, dacă au fost aplicate corect, puteți să testați grâul cât vreți atunci când intră prin portul Rotterdam, nu veți găsi acolo niciun fel de reziduu. Consider, deci, că trebuie să ne trezim la realitate și să ne dăm seama că Europa trebuie să producă alimente și trebuie să le producă în siguranță, să ne asigurăm că reducem volumul de chimicale utilizat, ceea ce se face deja, și să pregătim fermierii pentru a le pulveriza corect, ceea ce, din nou, se face deja.

Prin urmare: vă rog să realizați o evaluare corectă a impactului, deoarece aceasta a fost făcută acum doi ani. S-au înregistrat două din cele mai umede veri; situația trebuie reanalizată. Vă cerem insistent să realizați o evaluare corectă a impactului.

Avril Doyle (PPE-DE). - Doamnă președintă, dl Struan Stevenson mi-a oferit cele două minute ce i-au fost alocate, deoarece nu s-a putut prezenta. Se poate considera că este timp alocat PPE-DE?

Președintele. - Desigur!

Avril Doyle (PPE-DE). - Doamnă președintă, în diverse faze ale acestei dezbateri dificile, s-au făcut supoziții exagerate care fac dificil discernământul între fapte și ficțiune. Da, trebuie controlată utilizarea agrochimicelor - toți acceptăm acest lucru - și, dacă nu sunt folosite în mod durabil, pot fi periculoase pentru utilizator și mediu. Însă, dacă utilizarea este una corectă și dacă se respectă nivelurile maxime de reziduuri și perioada de retragere, riscurile sunt minime și nu există niciun pericol pentru consumator.

Propunerea de a lua deciziile de aprobare a unei substanțe active în funcție de proprietățile intrinsece ale substanței - abordarea bazată pe pericole - mai degrabă decât în conformitate cu principiul științific al evaluării riscului reprezintă o preocupare principală.

Alcoolul, alcoolul pur, este un pericol. Știm cu toții ce se întâmplă dacă bem alcool pur. Dar, dacă acesta este diluat suficient, la 4%, 12% sau orice altă concentrație - când este folosit corect - riscul este minim. Dați-mi voie să vă spun că acestea sunt două probleme diferite.

S-a făcut referire la evaluarea impactului realizată de UE. S-a făcut deja referire la definiția științifică a perturbatorilor endocrini și la absența acesteia. Totuși, faptul pozitiv este acela că perioada de derogare va permite industriei să investească în cercetare și dezvoltare și să dezvolte noi produse și alternative viabile. Aș dori să invit industria agrochimică și comunitatea CERP să examineze și să investească în acest domeniu.

Anomalia permiterii importurilor de produse alimentare ce folosesc în general produse fitosanitare, în timp ce nu le permitem fermierilor noștri să le folosească, este în continuare unul dintre mistere și una din cele mai mari probleme ale legislației de acest tip. Cu toate acestea, consider, în concluzie, că, față de propunerea originală, s-au realizat multe îmbunătățiri și înclin să o susțin.

Colm Burke (PPE-DE). - Doamnă președintă, doresc să subliniez că este important să li se explice părților afectate, încă de la începutul procesului legislativ, de ce sunt necesare reglementările.

În calitate de reprezentant al unei circumscripții predominant rurale, am primit un număr considerabil de sesizări de la cetățenii acesteia, membri ai comunității agricole, care erau foarte îngrijorați în legătură cu acest dosar.

Percepția generală la nivelul acestei comunități este că reglementările vin în mod arbitrar de la Bruxelles, fără niciun fel de informații de pe teren. Prin urmare, cred că guvernele statelor membre trebuie să explice mai mult aceste probleme părților afectate, nu să aleagă calea cea simplă, aceea de a pasa responsabilitatea așa-numiților burocrati de la Bruxelles. La urma urmei, statele membre sunt cele care trebuie să implementeze aceste măsuri în final și ele sunt cele ce dețin resursele, adică reprezentanții locali care să explice fermierilor aceste probleme.

Este important ca producătorilor de alimente din cadrul UE să nu li se impună reglementări mai stricte decât cele aplicate acelor care aduc produse din afara UE. Orice propunere trebuie să fie echilibrată pentru

consumatori, fermieri și mediu, dar mai trebuie și să ne asigurăm că toate părțile interesate primesc informațiile corecte.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Doamnelor și domnilor, în calitate de medic sunt foarte conștientă de faptul că este obligația noastră față de consumatorii europeni să eliminăm substanțele de tratare a culturilor care sunt dovedite ca fiind nocive, pe baza unor probe științifice. În același timp, apreciez faptul că raportorii au reușit să găsească o soluție echilibrată în legătură cu noul regulament, care să motiveze industria să caute și să dezvolte pesticide alternative mai sigure. Până atunci, vor trebui acordate scutirile necesare statelor cu climat umed, iar statele sudice trebuie să înțeleagă acest lucru. Insist ca statele membre și Comisia să efectueze verificări riguroase și necompromițătoare, pentru a se asigura că alimentele și florile importate din statele din afara Uniunii Europene nu au fost tratate cu pesticidele și fungicidele interzise. Nu este o problemă de simplă măsurare a nivelurilor de reziduuri din alimente. Nu trebuie să permitem asemenea condiții inegale de concurență pentru fermierii europeni. De asemenea, sunt de acord cu faptul că trebuie criticată Comisia pentru că nu a efectuat un studiu de impact, drept care suntem, din nefericire, incapabili să răspundem tuturor preocupărilor exprimate de cetățeni în legătură cu acest regulament, deși, în principiu, sunt în favoarea lui.

Gerard Batten (IND/DEM). - Doamnă președintă, politica agricolă comună a făcut foarte mult rău agriculturii britanice, antrenând costuri financiare și economice enorme.

Acum, avem cazul acestor propuneri privind pesticidele. Se estimează că această directivă ar putea implica interzicerea a 15 % din pesticide. Se estimează că această interdicție ar reduce producția de grâu cu 26 - 62%, producția de cartofi cu 22 - 53% și alte producții de legume cu 25 - 77%. Prețurile ar crește semnificativ, afectându-i pe cei care nu pot plăti.

Mă întreb dacă raportoarele ne pot comunica identitatea unei singure persoane care a fost afectată sau care a murit din cauza efectelor acestor pesticide? Probabil că nu! Însă pot să vă dau numele multor persoane din circumscripția mea care nu pot plăti mai mult pentru mâncare.

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Mă bucură faptul că directiva privind utilizarea produselor fitosanitare a plasat această problemă în competența statelor membre, în special în ceea ce privește mărimea și desemnarea zonei-tampon. Sunt în favoarea prescrierii unor planuri de acțiune la nivel național și susțin propunerea ca legislația să se axeze pe reducerea utilizării acestor produse. De asemenea, sunt mulțumit de compromisul la care s-a ajuns în legătură cu pulverizarea aeriană.

În ceea ce privește directiva referitoare la introducerea pe piață a produselor fitosanitare, propunerea este în principiu corectă, în măsura în care face referire la interzicerea și înlocuirea treptată a produselor ce au efecte nocive grave asupra sănătății umane. În același timp, poate ridica probleme monitorizarea materialelor ce sosesc din statele din afara Uniunii.

Consider că autorizarea produselor fitosanitare conform unui sistem pe trei zone este inacceptabilă. Nu trebuie să fim experți în protecția plantelor pentru a ne gândi cu oroare la gândul că Ungaria, de exemplu, ar fi inclusă în aceeași zonă ca și Irlanda, care are un climat și condiții de producție agricolă complet diferite.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Doamnă președintă, aș dori să abordez un subiect care nu a fost încă discutat astăzi. Am ajuns la un compromis care se speră că va fi rezonabil pentru Europa. Dar ce am făcut pe parcurs? Să ne amintim de discuțiile purtate de-a lungul multor luni, cu acuzații extreme de o parte și cealaltă. Această situație a fost devorată de către mass-media cu mare entuziasm. Felul în care a fost prezentată această situație în presă a făcut ca consumatorii să se simtă puși în pericol și ca toată lumea să fie de acord din nou că „Europa face numai lucruri greșite” și „Europa este mai degrabă împotriva cetățenilor, nu de partea lor”. Acum, la finalul acestei zile, am ajuns la o soluție rezonabilă pe jumătate, o soluție de compromis, însă una care va fi aprobată într-o proporție mare. Ce va rămâne apoi, în medie? Aproape nimic!

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Aceasta este prima dată când Comisia Europeană, Consiliul și Parlamentul adoptă o abordare atât de riguroasă și cuprinzătoare a dispozițiilor referitoare la calitatea și siguranța alimentelor. Votul de mâine din Parlament va încheia trei ani de lucru. Sarcina noastră este să ne asigurăm că dispozițiile sunt clare, sigure și că se bazează pe cunoștințe, în special în ceea ce privește un domeniu atât de sensibil cum este producția alimentară. Din acest motiv, împreună cu un grup de deputați, evidențiem necesitatea unei monitorizări permanente a efectelor regulamentului privind utilizarea pesticidelor.

Susținem că existența unor dispoziții bazate pe cunoștințe sănătoase vor crea încredere la nivelul consumatorilor față de utilizarea pesticidelor pe bază științifică. Compromisul la care s-a ajuns va contribui la îmbunătățirea stării de sănătate a populației, dar va crește costurile de producție. Trebuie să reținem acest

lucru atunci când discutăm resursele financiare pentru politica agricolă comună. De asemenea, dorim să aflăm ăm dacă alimentele importate vor respecta dispozițiile stricte ce se aplică în interiorul Uniunii. Solicit susținerea amendamentelor 179, 180 și 181 pe care le-am depus împreună cu alți deputați.

James Nicholson (PPE-DE). - Doamnă președintă, trebuie să spun că sunt îngrijorat în legătură cu propunerea aceasta și în legătură cu efectele ei asupra viitorului industriei agricole.

Doresc să menționez că susțin amendamentele propuse de dl Sturdy, pe care le-am semnat și pe care le voi susține cu dragă inimă. Cred că vor ajuta cel puțin la sprijinirea industriei în viitor.

Da, avem nevoie de legislație, dar de legislație bună. Nu avem nevoie să facem rău producției în acest mod. Avem nevoie de o evaluare puternică a impactului, pentru a cunoaște efectele acestei legislații. Acest lucru este necesar și ne lipsește în prezent. Trebuie să avem mai multe fapte, nu ficțiuni, trebuie să ne bazăm pe fapte.

Nu are sens ca Europa să se elimine din industrie prin adoptarea acestei legislații, deoarece nu putem controla importurile. Aici, Comisia are standarde duble în legătură cu ceea ce impune în interiorul Uniunii Europene și ceea ce permite să intre în UE, pentru că singurul lucru care se va întâmpla va fi acela că statele vor prefera să iasă din Uniune.

Stavros Dimas, membru al Comisiei. -(EL) Doamnă președintă, doresc să mulțumesc tuturor celor care au luat cuvântul în cadrul dezbaterii de astăzi pentru alocuțiunile lor constructive. Pe baza textului aprobat, care este un compromis și încă unul foarte reușit, statele membre au obligația de a elabora planuri naționale de acțiune care să stabilească obiective cantitative pentru limitarea riscurilor.

În conformitate cu aceste planuri naționale de acțiune, statele membre au și obligația de a monitoriza utilizarea pesticidelor care au provocat probleme specifice și de a stabili obiective de reducere a utilizării anumitor pesticide. Aceasta reprezintă un progres semnificativ, care nu doar protejează mediul și sănătatea cetățenilor europeni, ci va și aduce beneficii financiare, datorită reducerii cheltuielilor pentru sănătatea națională, precum și beneficiul reducerii utilizării pesticidelor conform noii legislații.

Pe lângă planurile naționale de acțiune, pachetul legislativ de compromis propus conține și o serie de alte aspecte importante. Trebuie aplicat principiul prevenirii. În cadrul gestionării integrate a dăunătorilor, se va acorda prioritate altor metode de protecție a plantelor, non-chimice.

S-a îmbunătățit protecția rezidenților și a celorlalți locuitori, prin aceea că planurile naționale de acțiune trebuie să includă dispoziții privind informarea persoanelor ce pot fi expuse la efectele pulverizării, în timp ce terenurile asupra cărora se realizează pulverizare aeriană nu trebuie să fie adiacente zonelor rezidențiale.

Toți distribuitorii de pesticide, nu doar cei ce vând utilizatorilor profesioniști, trebuie să se asigure că în cadrul personalului lor există membri care dețin un certificat special de aptitudini - care, desigur, după cum a comentat un membru, va fi recunoscut reciproc - care pot furniza informații privind pesticidele și care sunt disponibili pentru a oferi sfaturi clienților. De la această cerință vor fi scutite doar anumite categorii de mici distribuitori.

În ceea ce privește interzicerea pulverizării aeriene, s-a găsit o soluție de compromis pentru prelucrarea cererilor de scutire. Scutirile vor urma o procedură în două faze. În primul rând, conceperea unui plan general de pulverizare aeriană, care va fi supus unei aprobări exprese a autorităților, urmat de depunerea unor cereri individuale speciale pentru pulverizarea aeriană, care vor fi supuse condițiilor în care a fost aprobat planul general.

În încheiere, doresc să adaug că Comisia este mulțumită de rezultatul negocierilor și, prin urmare, se află în poziția de a accepta toate amendamentele propuse la compromis.

PREZIDEAZĂ: DNA ROURE

Vicepreședintă

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei - Doamnă președintă, vă mulțumesc că ați participat atât de intens la această dezbatere extrem de interesantă. Comisia a acordat o importanță specială acestui dosar și am luat un angajament personal să asigur nivelul cel mai ridicat de sănătate publică pe care tinde să îl atingă. S-au purtat discuții îndelungate și complicate în cadrul dialogului tripartit pe care l-a instituit raportarea cu mare dedicare și pricepere și îi mulțumesc pentru aceasta.

Comisia a fost de acord cu poziția comună, iar acum își poate da acordul asupra propunerii care reiese din cea de-a doua lectură. Au fost reținute toate aspectele inovatoare ale propunerii, în special criteriile de autorizare, care vor garanta că substanțele periculoase cu un risc ridicat pentru sănătatea publică sunt eliminate sau înlocuite cu alte substanțe mai sigure, recunoașterea reciprocă și înlocuirea anumitor produse cu alternative mai sigure. Permiteți-mi, totuși, să răspund la câteva din comentariile făcute.

Conform estimărilor Comisiei, numai 4% din substanțele prezente pe piață la ora actuală vor dispărea datorită faptului că perturbă funcția endocrină și numai 2% pentru că sunt cancerigene, mutagene sau toxice la nivel de producție. Numărul total al substanțelor active prezente la ora actuală pe piață și care ar putea fi respinse în temeiul noului regulament este estimat a se ridica la mai puțin de 25 de substanțe.

Această evaluare a fost confirmată de un raport întocmit de Agenția suedeză pentru produse chimice, fiind, de asemenea, conformă cu evaluarea revizuită a impactului realizată de Direcția britanică pentru siguranța pesticidelor. În plus, aș dori să subliniez că noile criterii se vor aplica la substanțe care au fost deja autorizate numai în baza neînnoirii autorizării acestora, iar pentru majoritatea substanțelor data de reînnoire este anul 2016. Prin urmare, sectorul va avea la dispoziție o perioadă îndelungată de timp pentru a dezvolta alte substanțe mai sigure.

De asemenea, aș dori să fac referire la câteva comentarii făcute în privința alimentelor importate. Permiteți-mi să vă reamintesc că, din 2008, dispunem de regulamentul privind nivelurile maxime de reziduuri, care este în aplicabil în întregime. Dacă o substanță activă nu este autorizată pentru a fi folosită în produse de reducere a plantelor în UE, nivelul maxim de reziduu pentru această substanță este fixat în funcție de nivelul de detectare. Acest nivel maxim de reziduu este valabil atât pentru producția UE, cât și pentru alimentele și mâncarea din import.

Cu toate acestea, există câteva motive pentru care o substanță activă nu a putut fi autorizată în UE, iar riscul potențial asupra consumatorilor este numai unul din aceste motive. Alte motive pot fi legate de chestiuni ecologice sau de protecție a lucrătorilor, care intră în sfera de competențe a țărilor terțe pe teritoriul cărora se folosesc pesticidele. În aceste condiții, utilizarea pesticidelor respective ar putea să nu fie acceptabilă pentru noi, dar recoltele tratate nu ar prezenta neapărat riscuri pentru consumatorii din UE. Așadar, țara terță care dorește să exporte bunuri tratate cu astfel de substanțe către UE are posibilitatea de a solicita un document de toleranță la import, atâta timp cât poate furniza date prin care să demonstreze că nu există niciun risc asupra sănătății umane în urma consumului acestor bunuri și că aceste date au primit un aviz favorabil din partea AESA și au fost adoptate formal în legislația comunitară. Aceasta este poziția cu privire la bunurile importate.

Revenind la directiva pe care sper că o vom adopta în curând, Comisia consideră că compromisul final este bine echilibrat, că atinge obiectivele în materie de sănătate și producție ecologică și că asigură disponibilitatea pesticidelor în rândul agricultorilor. În momentul de față, așteptăm cu nerăbdare formalizarea acordului în cea de-a doua lectură.

Este, cu siguranță, un mod foarte bun de a începe un an nou atât pentru Parlamentul European, cât și pentru cetățenii noștri, deoarece este benefic pentru sănătatea lor. De asemenea, considerăm că este benefic și pentru agricultori, deoarece le garantează producția prin intermediul unor măsuri specifice, cum ar fi promovarea unor produse mai sigure. Este important ceea ce s-a realizat. Am contribuit cu toții la această realizare, care reprezintă un exemplu excelent privind modul în care cooperarea interinstituțională poate aduce beneficii directe cetățenilor europeni.

Christa Klauß, raportoare. –(DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, la ora actuală este posibilă identificarea unui cub de zahăr în Lacul Constance folosind o analiză ultramodernă. Totuși, trebuie să ne punem întrebarea privind modul în care folosim aceste descoperiri și în ce scop le folosim.

Avem nevoie de evaluări obiective ale riscului pentru a găsi un echilibru între exigențele în materie de sănătate și mediu înconjurător, pe de o parte, și îngrijorările privind afacerile și siguranța alimentelor, pe de altă parte, ambele la fel de justificate, făcându-se, în același timp, o comparație la scară mondială.

Întrebările adresate de colegi nu au primit, în opinia mea, un răspuns corespunzător din partea Comisiei. Nu este suficient să se afirme că patru sau două substanțe nu vor mai fi utilizate și că în total sunt numai 25 de substanțe. Ceea ce dorim noi este o evaluare economică exactă, o evaluare care să îndeplinească nu numai criterii economice, ci și criterii legate de sănătate. Încă mai avem nevoie de evaluare. În momentul de față, Comisia trebuie să analizeze în detaliu efectele acestei noi legislații, astfel încât să știm ce efecte va avea în

final. Trebuie să continuăm să monitorizăm acest lucru, întrucât și descoperirile științifice vor continua pe o durată nedeterminată.

Compromisul la care s-a ajuns aduce o nouă orientare a politicii europene de protecție a plantelor. De asemenea, atrage mai multe acțiuni comune peste tot în Europa și impune măsuri clare din partea statelor membre, care garantează utilizarea durabilă a produselor fitosanitare.

În calitate de raportoare, vă mulțumesc pentru sprijinul acordat. Am reușit să ajungem la un bun compromis plecând de la poziții diferite. Iar pentru Anul Nou, aș dori să avem o atitudine mai pozitivă. Ceea ce se poate spune este că nu am avut un mod de gândire suficient de pozitiv: produsele fitosanitare asigură alimente sănătoase și în cantități suficiente, precum și un mediu cultural sănătos pentru toți europenii.

Hiltrud Breyer, raportoare. –(DE) Doamnă președintă, aș dori, la rândul meu, să mulțumesc tuturor pentru această dezbatere aprinsă. Aș dori să subliniez, încă o dată, că nu mi-am schimbat opinia; este un pas major pentru protecția mediului și a consumatorilor și, înainte de toate, este un moment de-a dreptul magic pentru Europa. Europa a trecut acum la o viteză superioară. Europa se afirmă ca pionier al întregii lumi. Această decizie de a retrage progresiv pesticide cu un grad ridicat de toxicitate este unică în lume, iar Uniunea Europeană poate profita de aceasta.

În ceea ce privește argumentele prezentate în mai multe rânduri în această dezbatere conform cărora problema importurilor nu a fost clarificată, această afirmație este incorectă, importurile au fost clarificate. Dată fiind interzicerea acestor substanțe toxice, ele vor deveni ilegale în Europa. Aceasta înseamnă că în momentul în care importăm un bun, de exemplu fructe și legume, aceste importuri trebuie să respecte legislația europeană și, în special, regulamentul privind nivelurile maxime de reziduuri. Dacă substanțe ca pesticidele, care au fost interzise în Europa, sunt găsite în urma testării cantității de reziduuri, atunci produsul respectiv este considerat ilegal. În consecință, bananele care provin din Costa Rica tratate cu substanțe cancerigene care sunt trecute în index și deci care sunt interzise sunt ilegale pe teritoriul Uniunii Europene. Acest aspect este clar precizat în regulamentul privind nivelurile maxime de reziduuri. Așadar, nu aveți absolut niciun motiv de a continua să încurajați tensiuni, panică sau temeri pe această temă.

Ceea ce pot face este de a sublinia încă o dată, și, din fericire, comisarul a scos deja în evidență acest aspect, că procentul de 80% de pesticide care, conform studiului inițial al PSD, trebuia să dispară de pe piață, între timp s-a redus în mod semnificativ. Din păcate, nu ați menționat această ajustare în studiul PSD.

Așadar, vă rog să încetați să dați naștere la temeri și tensiuni. Vă propun mai degrabă să sărbătorim cu adevărat succesul pe care cu toții sperăm să îl obținem spre avantajul cetățenilor europeni în domeniul protecției mediului și a sănătății.

(Președinta a întrerupt vorbitoarea)

Președinta - Dnă McGuinness, puteți să adresați solicitarea de respectare a Regulamentului de procedură.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Doamnă președintă, aceasta este o solicitare de respectare a Regulamentului de procedură pentru că consider că colegii mei vorbesc fără să asculte.

Am auzit ceea ce a spus comisarul în ceea ce privește situația importurilor. Cred că vă îndepărtați de la subiect și, cu tot respectul, și raportoarea noastră se îndepărtează de la subiect. Agricultorilor europeni li se va interzice să utilizeze anumite substanțe. În schimb, omologii lor din afara Uniunii Europene vor putea folosi aceste produse. Nu vom găsi reziduuri în alimentele care intră în UE. Vorbim aici despre un dezavantaj concurențial pentru producătorii din UE. Poate că, cu o altă ocazie, vom putea aborda subiecte realiste și nu subiecte confuze și iluzorii cum este acesta. Scuzați-mi supărarea.

Președinta. - Dezbateră în comun a fost închisă.

Nu vom redeschide dezbateră.

Dna Breyer are cuvântul.

Hiltrud Breyer, raportoare. –Doamnă președintă, și eu și comisarul am explicat situația foarte clar. Dacă nu ascultați - sau poate nu doriți să auziți că am rezolvat problema pentru că nu se potrivește cu campania dumneavoastră împotriva acestui regulament - atunci nu mai am ce să spun. Dar doresc să repet că problema este rezolvată. În Uniunea Europeană nu se poate comercializa o substanță care nu a primit autorizația de a fi comercializată pe teritoriul european. Punct.

Președinta. - Nu intenționăm să redeschidem dezbateră. Vă încurajez să continuați discuția pe culoar, dacă este necesar.

Dezbateră în comun a fost închisă, iar votarea va avea loc mâine.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Nicodim Bulzesc (PPE-DE), în scris. - Susțin compromisul în cazul raportului Breyer privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare pentru că va oferi o mai mare stabilitate și securitate agricultorilor și producătorilor de alimente.

Totuși, acordul de compromis prevede că noua legislație nu va înlocui legislația comunitară existentă decât treptat și că pesticidele care sunt deja autorizate în temeiul regulamentelor actuale vor rămâne valabile până la expirarea autorizațiilor lor existente. Produsele care conțin substanțe periculoase trebuie înlocuite în decursul a trei ani dacă există alternative mai sigure.

Dacă va fi votat, raportul va reprezenta un pas înainte spre ameliorarea sănătății protejând, în același timp, mediul înconjurător, dar și un mijloc care va permite UE să treacă imediat la un sistem mai bun.

Magor Imre Csibi (ALDE), în scris. - Salut textul compromisului în vederea utilizării durabile a pesticidelor și doresc să o felicit pe doamna Klaß pentru munca depusă.

Sunt de părere că avem în față un text echilibrat, prin care se interzice utilizarea unor pesticide nocive, dar fără a prejudicia agricultura europeană.

De asemenea, îmi exprim mulțumirea de a constata că printre metodele nechimice de protecție a plantelor și de gestionare a organismelor dăunătoare și a culturilor nu se numără, ca și alternativă, folosirea OMG-urilor. Ar fi existat posibilitatea de a le include printre metodele nechimice.

Astfel, s-ar fi deschis o porțiță pentru comercializarea în viitor, pe piața uniunii, a produselor alimentare ce conțin OMG-uri. Textul compromisului ne dovedește că nu este cazul.

Încă o dată, Parlamentul European spune un NU decisiv utilizării OMG-urilor. Astfel, vocea unitară a celor 58% dintre cetățenii europeni se face din nou auzită. De data aceasta, avem alături de noi și statele membre, reprezentate de Consiliu.

Alexandru Nazare (PPE-DE), în scris. - Reglementările din domeniul pesticidelor sunt importante pentru a reduce riscurile folosirii lor asupra sănătății populației și a mediului. Cu toate acestea, măsurile luate în acest scop trebuie să fie rezonabile și să aibă în vedere atât calitatea producției, cât și maximizarea recoltelor.

În contextul crizei economice, creșterea producției de alimente poate fi o soluție. Așa cum constata și doamna McGuinness în raportul prezentat la sfârșitul anului trecut Comisiei pentru Agricultură, prețul grâului a crescut cu 180% în doi ani, iar prețurile la alimente în general au crescut la nivel global cu 83%. Aceste prețuri mari sunt generate de standardele înalte pe care le impunem producătorilor europeni.

Fără să contest necesitatea unei mai bune reglementări a utilizării pesticidelor, sunt totuși de părere că unele dintre măsurile propuse vor duce la reducerea numărului de produse fitosanitare de pe piața UE. Ca efect, productivitatea unor sectoare va scădea, precum cel al cerealelor.

Anumite prevederi ale acestui act legislativ vor afecta producătorii, prin faptul că atrag după sine interzicerea majorității pesticidelor de pe piață, favorizând în schimb comercializarea produselor considerate mai sigure, dar și mult mai scumpe. Astfel, vor crește costurile de producție, cei mai dezavantajați fiind fermierii din noile state membre.

Rovana Plumb (PSE), în scris. - Prin agrearea acestei recomandări de către toți actorii implicați, se vor asigura condițiile necesare corelării principiilor privind protecția mediului și a sănătății animalelor cu cel al bunei funcționări a pieței interne.

Prevederile privind recunoașterea mutuală și sistemul de zonare au fost acceptate de către România, având în vedere că în text au fost incluse clauze prin care statele membre (SM) pot lua măsuri de ajustare a condițiilor de autorizare a produselor pentru protecția plantelor (PPP), pentru a ține cont de condițiile specifice, precum și clauze de refuz al recunoașterii în cazuri specifice, justificate.

Astfel, se consideră că această variantă oferă suficiente garanții. La aceasta se adaugă avantajele în reducerea poverii administrative, întrucât evaluarea PPP se va face numai într-un singur stat din cadrul fiecărei zone, urmând ca acesta să țină cont de condițiile specifice din toate SM ale zonei.

În calitatea mea de deputat social-democrat, consider că trebuie să depunem eforturi susținute pentru protecția mediului, a sănătății umane și animale, fără însă a compromite producția agricolă.

15. Plan de acțiune referitor la mobilitatea urbană (dezbateri)

Președinta. - Următorul punct este întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată Comisiei de dl Costa, în numele Comisiei pentru transport și turism, și de dl Galeote, în numele Comisiei pentru dezvoltare regională, privind planul de acțiune în materie de mobilitate urbană (O-0143/2008 – B6-0002/2009).

Paolo Costa, autor al întrebării. -(IT) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, Comisia, din care faceți și dumneavoastră parte, doamnă Vassiliou, a anunțat de mai multe ori publicarea Planului său de acțiune privind mobilitatea urbană. Planul trebuia prezentat Consiliului și Parlamentului toamna trecută. Comisia și-a luat acest angajament la finele consultării din luna martie legată de Cartea verde privind mobilitatea urbană, care a fost lansată în 2007, apoi în 2007 în cadrul Planului de acțiune privind logistica transportului de marfă, precum și în Comunicarea sa privind strategia de internalizare a costurilor externe și a transportului, în 2008.

Timpul a trecut, dar planul de acțiune încă nu văzut lumina zilei. Pe măsură ce ne apropiem de sfârșitul actualului mandat legislativ, Comisia pentru transport și turism, pe care o reprezint, este îngrijorată de faptul că o mare parte din munca depusă de-a lungul ultimilor câțiva ani nu ar conduce la nimic. Doamnă comisar, mă puteți asigura că planul de acțiune este gata? Puteți să-mi spuneți că va fi făcut public în următoarele câteva săptămâni, astfel încât Parlamentul să poată finaliza recomandările, astfel cum sunt precizate în rezoluția Rack „Către o nouă cultură pentru mobilitatea urbană”, care a fost adoptată de Parlament în iulie 2008?

Doamnă Vassiliou, mobilitatea urbană este, fără îndoială, un subiect care are consecințe pe plan local, iar acțiunile locale vor avea întotdeauna prioritate în fața celor naționale sau comunitare, dar aceasta nu înseamnă că trebuie exclusă orice formă de intervenție din partea statului sau a comunității europene. Cine altcineva, dacă nu Uniunea Europeană, are capacitatea și responsabilitatea de a defini rolul comunității în acest context? Cine poate și trebuie să susțină și să interpreteze principiul subsidiarității în acest domeniu?

Eschivarea Comisiei, și deci a UE, față de această problemă nu ajută cu nimic la soluționarea problemei transportului urban și a mobilității cetățenilor și nici a problemelor legate de poluarea aerului în orașe. În această privință știu că 40% din emisiile de CO₂ sunt provocate de transportul urban și că 70% din alți poluanți de transport provin din mediul urban. În plus, această delăsare nu rezolvă nici problemele de siguranță rutieră, având în vedere că 50% din accidente fatale au loc în orașe, nici problemele legate de producția consumatorilor, a cetățenilor cu mai puține capacități, a căror mobilitate depinde de transportul public.

Putem accepta că trebuie să existe diferențe între statele membre? Între orașe, în ceea ce privește standardele de protecție pentru mediul urban? În ceea ce privește standardele de siguranță rutieră în orașe? Normele de acces al cetățenilor la mobilitate? Oare nu sunt și acestea drepturi fundamentale pe care Uniunea ar trebuie să le garanteze pentru toți europenii? Atunci trebuie să stabilim standarde și să uniformizăm obiective minime, precum și bune practici și stimulente financiare. Avem nevoie de coordonare și de proiecte inovatoare și trebuie să dezvoltăm și să transmitem statistici viabile și comparabile.

Dacă Uniunea face primul pas, oare nu va ajuta la punerea în aplicare a acelor soluții subsidiare pe care statele membre și comunitățile locale le protejează și au tot dreptul să le protejeze? Doamnă Vassiliou, poate că ne veți da o serie de motive justificate pentru această întârziere și chiar pentru neprezentarea Planului de acțiune privind mobilitatea urbană. Dacă doriți să încercați să vă apărați incapacitatea de a respecta acest angajament, înainte de a o face, întrebați-vă dacă motivele furnizate sunt cu adevărat justificate sau numai scuze banale. Doamnă Vassiliou, nu alimentați ideea, care a devenit populară în ultima vreme, conform căreia Comisia îi este atât de teamă să deranjeze statele membre, încât a renunțat să găsească soluții la problemele cetățenilor europeni. Ar fi un pas sinucigaș pentru o instituție precum Comisia, care nu a fost consolidată de mandatul reușit al Președinției franceze.

Soluții, soluții, soluții: iată ce își doresc cetățenii europeni și, din acest motiv, și numai din acest motiv, aceștia sunt pregătiți, în opinia mea, sau ar putea fi pregătiți, să se uite la instituțiile noastre cu mai multă înțelegere. Exemplul mic al planului mobilității urbane ar putea constitui un adevărat impuls în rezolvarea acestei probleme mult mai generale.

Androulla Vassiliou, *membră a Comisiei*. – Doamnă președintă, în primul rând aș dori să vă comunic regretul vicepreședintelui Tajani de a nu participa la această reuniune. Domnia sa este plecat într-o misiune foarte importantă în Japonia.

Permiteți-mi să trec direct la obiect. Comisia își menține angajamentul total de a dezvolta o politică UE în domeniul mobilității urbane deoarece este convinsă că, deși responsabilitățile în materie de mobilitate urbană țin în primul rând de autoritățile locale, regionale și naționale, în anumite domenii, acțiunile întreprinse la nivel european reprezintă o valoare adăugată.

De fapt, deși orașele au fiecare specificul lor, se confruntă toate cu aceleași provocări. Problemele legate de mobilitatea urbană sunt semnificative, devin din ce în ce mai mari și afectează atât cetățeni, cât și întreprinderi, care se confruntă cu probleme legate de siguranța rutieră, de accesibilitatea limitată a transportului în comun, de ambuteiaje și cu probleme de sănătate datorate poluării. Pentru a ilustra importanța mobilității urbane, permiteți-mi să vă dau câteva cifre: 60% din populație trăiește în zone urbane și 85% din PIB-ul european este produs în aceste zone. Cu toate acestea, orașele degajă și 40% din emisiile de CO₂, iar două treimi din accidentele rutiere au loc în zonele urbane. În sfârșit, ambuteiajele, care reprezintă una din principalele probleme cu care cetățenii trebuie să se confrunte în fiecare zi și care duce la pierderi de aproximativ 1% din PIB-ul european în fiecare zi.

Mobilitatea urbană durabilă reprezintă, așadar, cheia pentru îndeplinirea obiectivelor fixate în materie de schimbări climatice, creștere economică și siguranță rutieră. Acesta este motivul pentru care Comisia lansează acțiuni în acest domeniu din 1995, pentru a promova schimbul de bune practici. Referința o reprezintă programul CIVITAS, care a început în 2000 și care a înregistrat un succes deosebit.

Cartea verde din 2007 intitulată „Către o nouă cultură a mobilității urbane” a identificat la momentul respectiv domenii vaste care ar necesita acțiuni complementare la nivelul UE pentru a promova orașe mai puțin poluante și mai sigure și mijloace de transport urban mai inteligente și mai accesibile.

Dar ce se poate realiza în mod concret la nivelul UE? Putem ajuta autoritățile locale să introducă politici învecinate ale UE și să utilizeze cât mai bine fondurile europene. Diseminarea pe întreg teritoriul UE și reproducerea măsurilor inovatoare pot permite autorităților să obțină rezultate mai multe și mai bune, la costuri mai scăzute.

Putem contribui la stimularea piețelor pentru a opta pentru tehnologii inovatoare, de exemplu pentru automobile eficiente din punct de vedere energetic, precum și la facilitarea armonizării normelor astfel încât tehnologiile inovatoare să fie puternic introduse pe piață. În cele din urmă, UE poate ghida autoritățile locale către soluții interoperabile și poate facilita o mai bună funcționare a pieței unice.

Prin urmare, Comisia va continua să întreprindă acțiuni, pentru că considerăm, la fel care marea majoritate a părților implicate, că există avantaje clare în a lucra la nivelul UE pentru a susține inițiative la nivel local, regional sau național.

Permiteți-mi să vă răspund la întrebarea legată de întârzierea adoptării Planului de acțiune privind mobilitatea urbană. Din păcate, Comisia nu a dispus de condiții prielnice pentru a adopta un plan de acțiune cuprinzător înainte de sfârșitul anului 2008.

Dar colegul meu, vicepreședintele Tajani, dorește să vă asigure că se va implica în continuare pentru ca planul de acțiune să fie adoptat și pentru a dezvolta o politică UE în domeniul transportului urban care să respecte în întregime principiul subsidiarității și cel al proporționalității. În acest sens, nu este în intenția Comisiei de a propune o soluție unică și universal valabilă. Dimpotrivă, dorim să dezvoltăm un set de unelte care să includă acțiuni practice pe termen scurt și mediu, care să permită orașelor să rezolve probleme specifice legate de mobilitatea urbană într-un mod integrat. Apoi, va rămâne la latitudinea autorităților locale de a hotărî ce soluție se adaptează mai bine situației lor, în funcție de propriile lor obiective și nevoi.

Pentru a răspunde îngrijorărilor care este posibil să mai existe încă în ceea ce privește rolul strategic al UE în domeniul mobilității urbane, intenția vicepreședintelui Tajani este de a demonstra, cu ajutorul unor acțiuni concrete, modul în care UE poate adăuga valoare și calitate în domeniul mobilității în Europa. În baza reacțiilor

la Cartea verde și a numeroaselor discuții purtate cu părțile implicate, au fost identificate o serie de acțiuni, care vor fi lansate în cursul acestui an.

Pentru a promova soluții și tehnologii inovatoare, am lansat deja o licitație, care se va încheia la sfârșitul lunii martie și care va acorda proiectelor selecționate o finanțare de până la 50%. După intrarea în vigoare a directivei privind promovarea vehiculelor de transport rutier nepoluante și eficiente din punct de vedere energetic, în martie, vom crea un site internet pentru a facilita achizițiile comune de autovehicule nepoluante.

În ceea ce privește informarea și schimbul de metode, intenționăm să lansăm, în jurul lunii aprilie, un site internet cu informații despre legislația în domeniul mobilității urbane și finanțarea în Europa, precum și despre bunele practici. De asemenea, împreună cu părțile implicate, ne vom gândi la viitorul programului nostru CIVITAS și la posibilitățile de a utiliza cunoștințele și experiența acumulate în cadrul acțiunilor finanțate de CIVITAS.

În sfârșit, pentru a contribui la îmbunătățirea cunoștințelor despre politici de mobilitate durabile, vom lansa un studiu privind aspectele legate de zonele verzi și un alt studiu privind oportunitățile de a mări gradul de interoperabilitate al sistemelor de transport în comun. De asemenea, intenționăm să înființăm o rețea de experți pentru a analiza aspecte legate de tarifele rutiere urbane și internalizarea costurilor externe.

Sunt convinsă că acest pachet de acțiuni, care vor fi adoptate în curând la nivelul UE, reprezintă o bază importantă pentru a progresa în domeniul mobilității urbane.

Reinhard Rack, în numele Grupului PPE-DE. - (DE) Doamnă președintă, doamnă comisar, cu tot respectul pe care îl datorez Comisiei și dumneavoastră, ca persoană, nu ați răspuns cu adevărat la întrebarea președintelui comisiei, dl Costa. Ne-ați dat deja un bun indiciu când ați vorbit despre faptul că avem nevoie de soluții europene comune la probleme cu care se confruntă aproape toate orașele europene într-un mod sau altul, unele într-un mod diferit, altele foarte asemănător, lucru care reieșea foarte clar și din Cartea verde privind mobilitatea urbană. La acel moment, și anume în urmă cu câteva luni, am salutat Cartea verde și așteptam nerăbdători propunerile pe care Comisia ni le promisese. Aceste promisiuni nu s-au materializat, iar indiciul pe care cred că l-ați exprimat în răspunsul dat este următorul: nu va exista niciun plan de acțiune cuprinzător. De ce nu?

Dacă credem ce auzim, și auzim multe lucruri în această adunare și în instituțiile Uniunii Europene, înseamnă că un stat membru sau poate câteva state membre au creat o stare de anxietate și, din păcate, au provocat anxietate și acestei Comisii, sub pretextul că subsidiaritatea poate fi încălcată. Parlamentul European a declarat foarte clar în propunerea sa că nu dorește să se pună în calea subsidiarității. Ați subliniat, încă o dată, că nu doriți să prezentați un plan uniform, universal valabil, dar nici neprezentarea niciunui plan nu este o soluție. Haideți să facem acest pas și să respectăm această promisiune! Nu vom putea garanta realegerea Comisiei dacă nu se ia nicio măsură și dacă evităm să lezăm unul sau mai multe state membre, dimpotrivă, vom garanta realegerea Comisiei dacă vom înainta și prezenta ceva pozitiv.

Gilles Savary, în numele grupului PSE. - (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, tocmai v-ați exprimat susținerea pentru inițiativa pe care intenționează să o ia Parlamentul European în această privință. Ne-ați spus mai devreme că, din motive evidente, și anume importanța transportului urban în domeniul transportului și obiectivele stabilite în planul european privind schimbările climatice, Uniunea Europeană are obligația de a se apleca asupra transportului urban. Dl Barrault, înaintea dumneavoastră, a luat inițiativa de a introduce o Carte verde, promițând și un plan de acțiune. Nu puteți să ne refuzați astăzi acest plan de acțiune și să ne explicați că îl puneți în aplicare în tăcere, fără deliberările și controlul Parlamentului European și fără vizibilitate.

Acesta este motivul pentru care am reușit să îi determin pe colegii mei deputați, și țin să le mulțumesc tuturor, în special dlui Rack, pentru munca de pregătire enormă pe care a depus-o, pentru ca Parlamentul European să întreprindă ceva ieșit din comun și să realizeze acest plan de acțiune pe care dumneavoastră nu doriți să îl realizați, într-un raport din proprie inițiativă, înainte de alegeri. Această inițiativă complet heterodoxă va avea o greutate politică semnificativă, deoarece va include întrebări care se adresează noului comisar european pentru transport, care va fi audiat de Comisia pentru transport și turism, și deci va cântări foarte mult în decizia de aprobare a acestuia de către Parlamentul European. Este regretabil, în opinia mea, că Comisia Europeană se pliază în fața oricăror vechi obiecții din partea oricărui vechi stat membru.

Și tocmai pentru că suntem preocupați cu privire la această evoluție, care reprezintă o derivă instituțională, în care Comisia Europeană a hotărât să nu mai joace atuul comunitar, ci numai cartea strict interguvernamentală, tocmai de aceea avem cu toții aceeași dorință comună de a negocia acest plan de acțiune

între noi, de a vi-l prezenta și de a ne asigura că următorul comisar pentru transport își asumă angajamente clare cu privire la acțiunile viitoare care trebuie luate.

Jean Marie Beaupuy, în numele grupului ALDE. - (FR) Doamnă președintă, doamnă comisar, cu tot respectul pentru funcția dumneavoastră și pentru dumneavoastră personal, aș dori, dacă mi se permite, să spun câteva cuvinte referitoare la discursul pe care ni l-ați oferit. Ați încercați să ocoliți subiectul și ați făcut un act de echilibristică.

Ne-ați spus care sunt diversele capitole care trebuiau să apară în acest plan de acțiune și consider că, atât eu, cât și colegii mei deputați, putem să fim încântați că am regăsit în această listă esențialul propunerilor făcute de noi. Prin urmare, ne-ați demonstrat că, în cadrul Comisiei, dispuneți de toate elementele necesare pentru a publica acest plan de acțiune cu toate părțile care îl compun.

În opinia mea, cred că există patru explicații pentru prima dumneavoastră frază din partea a doua, conform căreia, dacă am înțeles bine traducerea, nu dispuneți de condiții favorabile.

Prima ipoteză: există, în cadrul Direcției Generale Transport, o penurie de informații tehnice? Elementele furnizate de dl Barrot în contextul Cărții verzi par a sugera că, dimpotrivă, Comisia este foarte bine dotată în materie de informații tehnice.

Ipoteza numărul doi: spuneți că nu există condiții favorabile. Există state membre care se opun acestui plan? Din cunoștințele mele, doamnă Comisar, Comisia este independentă față de statele membre. Nu pot să cred nicio clipă că v-ați fi aplecat în fața anumitor state membre.

Ipoteza numărul trei: există diferențe de opinie în cadrul Comisiei însăși care v-ar împiedica să ne prezentați acest plan de acțiune? Dumnezeu, sper că nu este cazul!

În final, refuzați să dezbateți subiectul în actualul Parlament European pentru a-l amâna pentru anul viitor? Date fiind rapoartele excelente care au sprijinit relațiile noastre cu vicepreședintele Barrot pe parcursul redactării Cărții verzi, nu îndrăznesc să cred acest lucru.

Doamnă Comisar, ne aflăm la câteva săptămâni înainte de alegeri. Acest plan de acțiune este, în opinia mea, un exemplu excelent prin care se poate demonstra cetățenilor noștri că Europa respectă subsidiaritatea și, în același timp, se preocupă de problemele lor de sănătate și de alte probleme pe care le-ați enumerat.

Regret enorm această întârziere, ca și colegii mei deputați, și sper că veți putea remedia această problemă cât mai repede posibil.

Michael Cramer, în numele grupului Verts/ALE. - (DE) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, întârzierea constantă și răspunsul dumneavoastră, doamnă Comisar, nu sunt acceptabile. Timpul se scurge.

Traficul urban joacă un rol esențial în contextul schimbărilor climatice. Este responsabil pentru aproximativ 70% din totul emisiilor de gaze cu efect de seră din orașe. UE nu va reuși să atingă obiectivele pe care și le-a propus în materie de mediu dacă nu își schimbă politica de transport. Cel mai mare potențial provine din orașe deoarece 90% din deplasările în mașină efectuate în orașe sunt mai scurte de șase kilometri, distanțe care ar putea fi acoperite foarte ușor cu trenul, autobuzul, cu bicicleta sau pe jos.

Sper că Comisia a folosit această întârziere pentru a reflecta la un mod eficace în care UE poate ajuta guvernele și municipalitățile. În realitate, nu există nicio valoare adăugată europeană în condițiile în care raportul este la fel de vag și lipsit de obligativitate ca și Cartea verde și raportul Rack.

Noi, membrii Grupului Verzilor, solicităm ca procedeul de cofinanțare de la UE să fie revizuit pentru a respecta mediul. Până la ora actuală, 60% dintre fondurile europene au fost folosite pentru proiecte de construire de drumuri și numai 20% sunt destinate transportului public și căilor ferate. Dorim cel puțin 40% pentru căi ferate, astfel cum a hotărât Parlamentul, prin raportul meu privind primul pachet destinat căilor ferate.

În al doilea rând, dorim să acordăm fonduri europene numai dacă orașele prezintă un plan de mobilitate durabil. În al treilea rând, dorim să creștem siguranța rutieră introducând o viteză limită de 30 de km/oră, dând orașelor posibilitatea de a pune limite superioare pe anumite drumuri, în mod individual.

Aceasta va fi benefic pentru climă, reducând, în același timp și accidentele, deoarece 4 000 de oameni își pierd viața pe drumurile Europei în fiecare an.

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Doamnă președintă, doamnelor și domnilor, evident, e foarte regretabil că există o întârziere în publicarea acestui document și a planului de acțiune. Să nu uităm că 70% din populația Europei trăiește în orașe la ora actuală și scopul nostru trebuie să fie acela de a asigura cât mai rapid posibil un nivel superior de accesibilitate, siguranță și, mai ales, viabilitate în ceea ce privește transportul urban, punând, în același timp, un mai mare accent pe mediul înconjurător. În consecință, mă aștept ca documentul publicat să nu includă numai tendințe noi, ci să evalueze și direcții și măsuri noi, precum susținerea unor forme de transport sănătoase, precum mersul pe bicicletă sau pe jos. Comunitățile individuale vor avea posibilitatea, în aceste condiții, de a alege alternativele pe care le pot realiza cel mai bine și care se adaptează cel mai bine situației lor. În opinia mea, aceasta este direcția de bază. Trebuie să asigurăm sprijin în această privință, care, bineînțeles, trebuie să provină din fondurile structurale, în așa fel încât resursele să ajute la îndeplinirea obiectivelor dorite.

Monica Giuntini (PSE). – (IT) Doamnă președintă, doamnă Comisar, doamnelor și domnilor, sunt total de acord cu persoanele care au luat cuvântul înaintea mea, și anume: în epoca în care trăim, mediul urban joacă un rol fundamental în viețile noastre și nu numai a persoanelor care locuiesc în metropole sau orașe mari.

Datele furnizate de Comisie în Cartea verde intitulată „Către o nouă cultură a mobilității urbane” arată în mod clar că 60% dintre cetățenii europeni locuiesc într-un mediu urban și că aceste zone produc un procent mare din PIB-ul european. Aceste statistici au fost citate și de doamna Vassiliou.

Cifrele acestea nu s-au modificat în ultimele luni și trebuie, într-adevăr, să luăm în considerare problema din ce în ce mai mare a ambuteiajelor din orașele mari, precum și crizele ecologice care rămâne un subiect din ce în ce mai aprins, în același fel în care trebuie să ținem seama de eforturile depuse recent de Parlament în privința pachetului privind schimbările climatice.

S-au făcut pași în domeniul transportului urban în cadrul politicii regionale a Uniunii Europene și există numeroase forme de finanțare europeană: în mandatul parlamentar precedent, 2 miliarde EUR au fost cheltuite pe Fondul de dezvoltare regională, iar pentru 2007-2013 a fost prevăzută o sumă de 8 miliarde de EUR. Și Fondul de coeziune ar putea susține această acțiune.

Prin urmare, consider că este foarte important ca Uniunea să adopte o politică comună, un plan global de acțiune, respectând, bineînțeles, principiul subsidiarității și autoritatea statelor membre și a organismelor locale. Beneficiile care ar putea reieși din acest plan sunt ușor de sesizat, dar este, într-adevăr, greu de înțeles de ce un plan cu o asemenea sferă de acțiune nu a fost publicat până acum.

Aceasta este poziția exprimată în întrebarea cu solicitare de răspuns oral adresată de președintele Comisiei pentru transport și turism și susținută de Comisia pentru dezvoltare regională. Având în vedere faptul că ne aflăm aproape toți la sfârșitul mandatului parlamentar, sper că se va reveni asupra acestui subiect, iar Comisia va publica, în cele din urmă, Planul de acțiune privind mobilitatea urbană, care va avea un impact atât de benefic.

Jan Olbrycht (PPE-DE). – (PL) Doamnă președintă, doamnă comisar, este clar că subiectele legate de transportul urban sunt foarte importante atât în privința dezvoltării economice, cât și a protecției mediului. Nu există nicio îndoială și nu este nevoie să dezbaterem prea mult această temă.

Cu toate acestea, au apărut probleme de altă natură pe parcursul analizei de către Parlamentului European a textului Cărții verzi. Aceste probleme au fost deja menționate și se referă în principal la separarea puterilor la nivelul autorităților locale, al autorităților naționale și al celor europene. Au apărut dubii dacă Uniunea Europeană ar trebui să se implice în chestiuni locale sau dacă ar trebui să lase autoritățile naționale și locale să se ocupe de ele.

În această privință, aș dori, de asemenea, să atrag atenția Parlamentului asupra faptului că, în timpul acestei dezbateri s-a pus întrebarea dacă această Carte verde va avea un rol de orientare a municipalităților la luarea măsurilor sau dacă le va obliga să ia anumite măsuri. Am fost de acord cu faptul că aceste acțiuni trebuie să aibă un rol de susținere și că trebuie să implice asistență. Acum întrebarea legată de întârziere este următoarea: Care a fost scopul Comisiei Europene când a prezentat această Carte verde? Care a fost planul pe termen lung? A dorit cu adevărat să se angajeze într-o acțiune dinamică sau a fost interesată numai să afle care este opinia generală asupra acestui subiect?

Având în vedere ceea ce a urmat, în urma reacției inițiale foarte sceptice, mi se pare că Comisia a încetinit procesul de a lucra intens la acest dosar și încă se mai gândește la modul în care trebuie să acționeze în raport cu acțiunea pe care a lansat-o. A sosit momentul de a lua decizii fără echivoc.

Saïd El Khadraoui (PSE). - (NL) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, aș dori să susțin ceea ce au spus deja colegii mei deputați. Sunt foarte dezamăgit de răspunsul dumneavoastră. Ați afirmat că Comisia va aduce în mod sigur un număr de propuneri privind mobilitatea urbană. Este de la sine-înțeles acest lucru, dar, în opinia mea, nu aceasta a fost întrebarea adresată. Ceea ce dorim este o viziune coerentă, un plan de acțiune care detaliază măsuri și propuneri pe care le va aplica Comisia în următorii ani, astfel încât să le putem dezbate atât între noi, cât și cu publicul și cu părțile implicate sau afectate.

În consecință, aș dori să vă rog să transmiteți colegilor dumneavoastră și să insistați să fie revizuite câteva aspecte în urma acestei dezbateri și să veniți foarte rapid cu o propunere, înaintea alegerilor și înainte ca Parlamentul să intre în pauza de vară.

După cum au spus colegii mei în repetate rânduri, mobilitatea urbană afectează pe toată lumea în Europa. În toate orașele există probleme de mobilitate. La nivel european, Uniunea poate juca un rol foarte benefic în soluționarea acestei chestiuni și a problemelor adiacente; în calitate de investitor în tehnologii inovatoare, în calitate de organism care stabilește și diseminează noi norme tehnologice, în calitate de autoritate care este cea mai bine plasată în a răspândi idei noi și cele mai bune practici, care poate promova dezvoltarea de planuri de mobilitate, care poate lansa noi mecanisme de finanțare și alte astfel de acțiuni.

În această privință, recomand cu tărie Comisiei să revizuiască răspunsul și să întocmească un plan de acțiune cât mai curând.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). - Planul de acțiune privind mobilitatea urbană este o necesitate pentru comunitățile urbane ale Uniunii. 67% dintre cetățenii europeni așteaptă dezvoltarea unei politici europene în acest sens.

Care este răspunsul pe care îl dăm cetățenilor europeni?

Costurile congestiei în traficul urban se ridică la aproximativ 1% din produsul intern brut european. Pentru a reduce poluarea în mediul urban și pentru a reduce congestia în trafic, trebuie să investim în transportul public și în sistemele inteligente de transport.

Anul trecut am aprobat raportul privind promovarea vehiculelor ecologice pentru transportul public.

Praga este capitala care a dat exemplu și a achiziționat anul trecut autobuze ecologice pentru transportul public urban, utilizând ajutoare de stat.

Solicit ca la revizuirea la mijloc de termen a cadrului de utilizare a fondurilor structurale Comisia să ia în considerare și mobilitatea urbană.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. -Doamnă președintă, apreciez foarte mult contribuțiile dumneavoastră. Voi transmite negreșit preocupările dumneavoastră vicepreședintelui Tajani, care știu că își mențin angajamentul.

Planul de acțiune face parte, de fapt, din programul de lucru al Comisiei pe 2009 și știu că vicepreședintele Tajani este implicat personal în evoluția acestuia. În consecință, sunt ferm convinsă că afirmațiile dumneavoastră vor fi serios analizate de vicepreședinte. Știu că evaluarea impactului a fost finalizată și, după cum am afirmat, Planul de acțiune se află în programul legislativ și sperăm că va progresa anul acesta.

Președinta. – Dezbateră a fost închisă.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Krzysztof Hołowczyc (PPE-DE), în scris. – (PL) În Cartea verde din 2007, Comisia subliniază legitimitatea dezbaterii privind nevoia de a fi implicată în problema creșterii mobilității în orașele din Uniune, cu respectarea principiului subsidiarității. În temeiul principiului subsidiarității, Uniunea acționează în cadrul domeniului său de activitate numai dacă acțiunea sa este esențială și dacă aduce o valoare adăugată acțiunilor statelor membre. Scopul principiului subsidiarității este de a asigura că deciziile se iau cât mai aproape de cetățeni. Acest lucru se realizează verificând în mod constant că acțiunile care trebuie luate la nivel comunitar sunt justificate în raport cu posibilitățile existente la nivel național, regional sau local. Rolul statelor membre în ceea ce privește legitimitatea implicării instituțiilor Uniunii Europene la nivel local este consolidat în Tratatul de la Lisabona, care se află în curs de ratificare.

În pachetul care este în curs de dezbateră privind acțiunile care pot fi întreprinse pentru a crește nivelul de mobilitate în aglomerațiile urbane, există tendința de a separa tehnologiile inovatoare de sistemele inteligente

de transport. Sinergiile dintre aceste două domenii ar trebui exploatate pentru a le alătura, în scopul de a fluidiza străzile și de a face deplasările mai confortabile. Printre alte beneficii se numără îmbunătățirea condițiilor de deplasare, reducerea timpului de călătorie, economisirea de energie, reducerea emisiilor, a cheltuielilor necesare gestionării flotei de autovehicule și întreținerii, precum și reînnoirea suprafeței. Siguranța rutieră va fi, de asemenea, îmbunătățită.

În lumina celor menționate mai sus, baza pentru planul de acțiune al Comisiei privind mobilitatea urbană va fi ratificarea Tratatului de la Lisabona și punerea în aplicare a programului Președinției cehe. Acest program are printre priorități îmbunătățirea funcționării pieței interne a Uniunii în materie de transport.

16. Revizuirea Comunicării privind radiodifuziunea - Ajutorul de stat în favoarea canalelor publice de radiodifuziune (dezbateri)

Președinta. - Următorul punct este întrebarea orală urmată de o dezbatere adresată Comisiei de dl Visser, dl Belet și dna Hieronymi, în numele Comisiei pentru cultură și educație, referitoare la revizuirea comunicării privind radiodifuziunea - ajutorul de stat în favoarea canalelor publice de radiodifuziune (O-0102/2008 – B6-0495/2008).

Cornelis Visser, autor al întrebării. -(NL) Doamnă președintă, doamnă comisar, din păcate dna Kroes nu a putut fi prezentă la reuniunea din seara aceasta datorită unui accident. Aș dori să profit de această ocazie pentru a-i ura însănătoșire grabnică. Din punct de vedere politic, în principiu mă opun implicării sale în radiodifuziunea publică națională.

Joia trecută, împreună cu dna Hieronymi și dl Belet, am organizat o audiere pentru Grupul PPE-DE pe tema comunicării Comisiei privind radiodifuziunea. Vă pot spune că interesul manifestat de sector și de statele membre a fost foarte mare. Chiar și Direcția Generală Concurență a fost prezentă în număr mare. Este clar că subiectul este una dintre priorități. Directorul general pentru concurență a fost prezent toată dimineața în calitate de membru al comisiei.

Doamnă președintă, propunerea Comisiei de revizuire a normelor în materie de radiodifuziune publică este inacceptabilă în forma actuală. Operatorii publici de radiodifuziune joacă un rol crucial în protejarea diversității culturale și lingvistice și a pluralismului mijloacelor de comunicare. Mă opun cu vehemență planurilor Comisiei. În primul rând, trebuie să conștientizăm faptul că marile societăți publice de radiodifuziune reprezintă societăți naționale, prin urmare politica acestora trebuie stabilită de autoritățile naționale și nu de Comisia Europeană. Acest aspect este clar stipulat și în protocolul privind radiodifuziunea publică la Tratatul de la Amsterdam. Statele membre organizează și finanțează societățile de radiodifuziune în modul pe care îl consideră adecvat. Planurile Comisarului Kroes subminează grav principiul subsidiarității și libertatea de mișcare a statelor membre, înlocuindu-le cu intervenția europeană. Sunt foarte surprins că, în calitate de comisar liberal a ales, totuși, această cale.

În al doilea rând, sunt reticent cu privire la propunerea de introducere a unui test preliminar de piață efectuat de un organism independent de supraveghere. Acest lucru va da canalelor comerciale un avantaj considerabil. Este oare ceea ce dorim? Un test de piață va crește inevitabil nivelul de birocrație. Se pune o întrebare importantă, și anume dacă societățile mai mici de radiodifuziune își vor putea permite să angajeze forță de muncă suplimentară și cine va absorbi costurile generate? Cheltuielile vor trebui oare plătite de societățile de radiodifuziune? Sau, poate, de contribuabili? Această inițiativă nu poate fi aplicată în statele membre mici. În plus, acest test este foarte delicat, deoarece propunerea nu este suficient de flexibilă. Drept consecință, statele membre nu vor mai putea adopta politici sau proceduri specifice sistemelor lor naționale. În afară de aceasta, se pune întrebarea dacă o evaluare preliminară a impactului asupra pieței și o evaluare publică a noilor servicii nu ar acorda concurenților comerciali un avans prea mare.

În al treilea rând, propunerea mă îngrijorează profund deoarece sistemele publice de radiodifuziune nu sunt organizate în mod identic în fiecare stat membru. Există diferențe legate de tehnologii, dar și de sistemele de radiodifuzare, organizare și domenii de activitate. De asemenea, există diferențe de limbă și cultură. Regula universal valabilă care este propusă în raport sigur nu va funcționa în acest caz. Acest aspect nu este deloc luat în considerare în propunere.

Fiindcă v-am mărturisit preocupările care mă frământau, aș dori să vă prezint pe scurt ceea ce s-a întâmplat la audierea Grupului PPE-DE de joia trecută, unde Comisia a avut o atitudine foarte pozitivă. Comisia a recunoscut că propunerile sunt, probabil, mult prea detaliate și că textul trebuie revizuit. Directorul general m-a informat că este posibil să se amâne comunicarea finală până după 5 martie, dată la care Comisia pentru

cultură, media și sport va organiza o a doua audiere pe acest subiect. După reuniune, directorul general a afirmat că este posibil să fie nevoie de o nouă versiune bazată pe aceste informații noi înainte de a prezenta comunicarea finală. Este un rezultat excelent.

Înțelegeți, doamnă președintă, că sunt plăcut surprins de aceste angajamente luate. Aceasta înseamnă că, în cele din urmă, Comisia își deschide ochii și este pregătită să asculte vocea sectorului, a statelor membre și a Parlamentului. Excelent.

Aș dori să mai adresez Comisiei câteva întrebări. Prima întrebare: va menține Comisia acest test de piață detaliat, realizat de un organism de supraveghere independent? O întrebare pe care o puteți adresa comisarului Kroes este dacă Comisia este pregătită să abandoneze această idee a organismului de supraveghere independent și acest test de piață preliminar sau insistă să-l păstreze?

A doua întrebare: cum poate fi garantată imparțialitatea tehnologică? Propunerea nu insinuează oare că se face diferența între serviciile actuale oferite de societățile publice de radiodifuziune și noile servicii de comunicare?

A treia întrebare, care se bazează pe comentariile Directorului general pentru concurență: este pregătită Comisia, dispunând de aceste noi informații, să întocmească o altă propunere?

A patra întrebare: ce intenționează Comisia să facă în legătură cu hotărârea Curții de Primă Instanță în cazul Danish TV2? O va include în noua propunere? În caz contrar, va fi pusă în aplicare?

Și ultima întrebare este dacă Comisia este pregătită să implice Parlamentul în procedura de supraveghere și să poarte discuții suplimentare cu Parlamentul?

Sper că va avea loc o cooperare excelentă între Parlamentul European, Comisia Europeană și statele membre astfel încât să se ajungă la un acord cu privire la versiunea finală a comunicării.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Doamnă președintă, după cum a fost menționat mai devreme, colega mea, dna Kloeș a suferit un mic accident și de aceea nu poate fi prezentă astăzi printre noi.

La 4 noiembrie 2008 Comisia a publicat, spre consultare până la 15 ianuarie, un nou proiect de comunicare privind radiodifuziunea. Suntem serioși în ceea ce privește procesul de consultare. Comisia pentru cultură și educație a Parlamentului a programat o audiere pentru 5 martie și, după cum s-a menționat mai devreme, Grupul PPE-DE a ținut deja o astfel de audiere joia trecută, în prezența Directorului general pentru concurență, Philip Lowe.

Acest dialog între Comisie și Parlament este important. Suntem mereu deschiși să ascultăm și să răspundem întrebărilor dumneavoastră. Știm, de asemenea, că Parlamentul și-a exprimat acordul, în septembrie 2008, ca societățile publice de radiodifuziune să beneficieze de ajutor public, astfel încât acestea să-și poată îndeplini funcția într-un mediu dinamic, fără să folosească finanțare publică din motive politice sau economice. Împărtășim aceleași opinii; atât radiodifuziunea publică, cât și cea privată sunt importante. Sistemul dualist de radiodifuziune reprezintă un răspuns la peisajul media al Europei, care trebuie să fie protejat oricare ar fi platformele existente.

Prin urmare, proiectul de comunicare privind radiodifuziunea are drept scop consolidarea ajutorului public prevăzut deja de Comisie în comunicarea din 2001. Proiectul asigură că regulile noastre iau în considerare mediul acestui sector care se află într-o rapidă schimbare. Obiectivul de modernizare a comunicării este să intensifice transparența și certitudinea juridică. Proiectul de comunicare clarifică faptul că societățile publice de radiodifuziune vor oferi servicii audiovizuale pe toate platformele media, oferindu-le, în același timp, societăților private stimulente suficiente pentru a rămâne pe piață. Aceasta este asigurată prin așa-numitul test Amsterdam, care cântărește avantajele și efectele negative ale serviciilor finanțate din bani publici la nivel național.

De ce se efectuează aceste teste? Deoarece cu ajutorul acestor teste la nivel național se evită intervenția Comisiei. Comisia primește din ce în ce mai multe plângeri privind cazurile de frontieră, unde o activitate media publică e posibil să nu aducă nicio valoare clară cetățenilor, dar impactul asupra pieței poate să fie important. Totuși, Comisia consideră că intervenții repetate în acest sector nu ar fi în spiritul subsidiarității. De aceea dorim ca statele membre să își asume o parte din responsabilitatea Comisiei în materie de control al impactului asupra pieței al serviciilor finanțate din fonduri publice.

Testul Amsterdam va asigura că noile servicii media ale societăților publice de radiodifuziune răspund nevoilor sociale, democratice și culturale ale publicului de radio și televiziune, limitând, în același timp, la

maximum daunele colaterale ale ajutorului public provocate societăților private. Nu putem accepta afirmația că testul Amsterdam va implica o povară administrativă nejustificată. Bineînțeles, orice test necesită muncă, dar efortul minim pe care îl cerem este un efort rezonabil și necesar. În primul rând, testul este destinat serviciilor importante și cu adevărat noi și, în acest context, proiectul nostru lasă statelor membre o mare marjă de apreciere. Fiecare stat membru poate hotărî momentul în care un nou serviciu audiovizual trebuie supus testului. În al doilea rând, proiectul scutește proiectele pilot de a fi supuse testului. Așadar, societățile publice de radiodifuziune pot continua să experimenteze noi mijloace de comunicare fără niciun test preliminar. În al treilea rând, proiectul lasă statelor membre libertatea deplină de a alege procedurile și instituțiile cele mai potrivite care să aplice testul. Și, în cele din urmă, merită menționat faptul că statele membre de talie mai mică, precum Belgia și Irlanda, au pus deja în aplicare astfel de teste. Soluțiile la care ajung aceste țări sunt proporționale cu resursele disponibile. Dat fiind faptul că testul este destul de extins, nu există nicio posibilitate de a încălca libertatea editorială. Testul pune numai condiția ca serviciul public de comunicare să satisfacă nevoile sociale, democratice și culturale ale societății și ca impactul asupra pieței să fie proporțional. Pentru a proteja independența editorială, am deschis în cadrul proiectului și posibilitatea ca, în anumite condiții, testul să fie efectuat de societatea de radiodifuziune însăși.

În concluzie, aș dori să spun că testul Amsterdam ar trebui perceput mai degrabă ca o oportunitate decât ca o amenințare. Va contribui la menținerea pluralismului mijloacelor de comunicare în noul context de comunicare, protejând corectitudinea și certitudinea atât pentru societățile private, inclusiv pentru ziarele on-line, cât și pentru excelentul nostru serviciu public.

PREZIDEAZĂ: DL DOS SANTOS

Vicepreședinte

Ivo Belet, în numele Grupului PPE-DE. - (NL) Doamnă președintă, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, bună seara. În primul rând v-aș ruga să transmiteți dnei Kroes urările noastre de bine. Aflând că a avut un incident pe un drum alunecos, sperăm într-o însănătoșire grabnică. Bineînțeles, o așteptăm pe dna Kroes să revină în rândurile noastre cât mai curând posibil.

Evident, doamnă comisar, suntem de acord cu faptul că, prin dumneavoastră, Comisia garantează acum și pe viitor un mediu concurențial echitabil pentru toți actorii din domeniul audiovizual, și anume atât pentru companiile publice, cât și pentru cele private din acest domeniu. Acest lucru este foarte important pentru o ofertă echilibrată și, de asemenea, este în avantajul calității.

Cu toate acestea, informațiile prezentate de către Comisie sunt diametral opuse celor menționate mai sus, din diverse motive, iar dl Visser a exprimat deja acest lucru destul de clar. Doamnă comisar, voi începe cu un scurt comentariu privind cele expuse de dumneavoastră acum câteva clipe. Acest test de piață propus de dumneavoastră se aplică deja în Belgia, precum și în alte țări. Însă, acest lucru este doar parțial adevărat. Acest test de piață sau analiză a impactului se aplică deja, într-o oarecare măsură, și de către posturile de transmisie, însă nu conform modalităților care reies din propunerea Comisiei, acestea fiind oarecum diferite.

Aș dori să vă împărtășesc rezervele noastre privind propunerea. Principala mea obiecție constă în faptul că aceasta contravine Strategiei de la Lisabona. Într-adevăr, în momentul de față, în multe dintre statele membre, companiile audiovizuale publice sunt cele care creează și încurajează inovația mediatică. Evident, situația ar trebui să rămână exact așa. În opinia mea, mergem într-o direcție greșită cu această atitudine administrativă condescendentă, care descurajează inovațiile. Noile platforme, în special în domeniul digital, pe bandă largă sau pe Internet și altele, implică niște costuri mari de dezvoltare. Idealul în cazul acestui tip de investiții îl reprezintă răspândirea pe scară largă și dezvoltarea concertată. În acest caz, companiile audiovizuale private și publice pot să ofere conținutul pe o platformă comună, iar concurența ar trebui să intervină tocmai în privința conținutului, spre maximizarea beneficiului consumatorilor.

Cu toate acestea, vă rog să nu ne înțelegeți greșit. Suntem 100% pentru relații de concurență echilibrate între companiile publice și cele private din domeniul audiovizual. Ar trebui ca ambele tipuri de companii să aibă spațiul necesar pentru a oferi conținuturi de calitate. Este evident, în acest sens, că răspunderea pentru fondurile publice cheltuite și utilizate este obligatorie în cazul companiilor audiovizuale publice, deși suntem convinși că există metode mai bune. În acest sens, dorim să ne referim la exemplul britanic al BBC, în cazul căruia s-au propus alianțe între diverși parteneri, pentru dezvoltare, producție și distribuție. În opinia mea, acesta este un bun exemplu și aș dori să invit Comisia să mediteze asupra acestui lucru împreună cu noi.

Katerina Batzeli, în numele Grupului PSE. - (EL) Domnule președinte, doamnă comisar, revizuirea orientărilor fundamentale pentru ajutoarele publice destinate companiilor audiovizuale publice, inițiată de Președinția

franceză, constituie un subiect de dezbatere internă în numeroase state membre, precum și în privința poziției mass media, la nivel european și internațional.

Totuși, în același timp, revizuirea pachetului de telecomunicații, care, practic, restructurează modul și criteriile de alocare a spectrului radio la nivel european, a demonstrat că normele de reglementare a finanțării serviciilor audiovizuale sunt, în momentul de față, de o importanță fundamentală pentru reglementarea sau nereglementarea viitoare a serviciilor legate de societatea informațională, inovație și serviciile de interes public și economic. Aceasta este problema politică pe care trebuie să o soluționăm.

Este clar: dezbateră privind ajutorul public este centrată în principal pe așa-numitele companii audiovizuale publice, definite ca atare de către fiecare stat membru, în condițiile resurselor minime pe care le au la dispoziție și ținând cont mai ales de rolul de servicii publice care le este atribuit. Rolul important al companiilor audiovizuale este menționat în Convenția UNESCO, în Protocolul de la Amsterdam și în Comunicarea Comisiei din 2001. Cu alte cuvinte, există deja o platformă în cadrul căreia rolul mass mediei publice este clar definit.

Cu toate acestea, a fost deschis dosarul dezbaterii ajutoarelor publice și trebuie să luăm în considerare câteva circumstanțe noi, după cum ați precizat, precum și o serie de acțiuni întreprinse intenționat sau neintenționat, datorită confuziilor prezente adesea între agențiile publice și cele private.

Aș dori să menționez câteva lucruri: în primul rând, problema definirii mandatului de serviciu de utilitate publică nu trebuie confundată cu problema mecanismului financiar selectat în vederea asigurării acestor servicii. Televiziunile publice se pot angaja în activități comerciale – cum ar fi vânzarea de spațiu de publicitate – pentru generarea de venituri, iar acest lucru este condamnat de anumite guverne, cum ar fi guvernul francez, și este refuzat în baza legislațiilor naționale.

Pe de altă parte, și companiile audiovizuale comerciale care trebuie să ofere servicii de utilitate publică au un rol important. Coexistența furnizorilor privați și publici de servicii este o componentă de bază a pieței europene.

Aș dori să închei cu o altă mențiune: procedurile ex-ante propuse de Comisie în vederea examinării ajutoarelor publice ar trebui să ne îngrijoreze, nu din cauza suspendării sau încălcării principiului subsidiarității, ci pentru a analiza compatibilitatea acestora cu termenii ajutorului public.

În final, aș dori să punctez că problema ajutorului public pentru stațiile radio și mass media trebuie examinată în cadrul relațiilor internaționale, deoarece organizațiile comunitare trebuie să concureze cu coloși internaționali, iar legislația strictă va dauna succeselor europene și acquis-ului comunitar.

Ignasi Guardans Cambó, în numele Grupului ALDE. – (ES) Domnule președinte, voi încerca să fiu concis și, bineînțeles, trebuie să încep prin a transmite urările noastre cele mai călduroase doamnei comisar Kroes, sperând că se își va reveni cât mai repede după incidentul suferit. Aici, cel puțin, intrarea în clădire a fost presărată cu multă sare, dar observ că în alte părți, aceasta nu a fost suficientă.

Prezența dezbateri este de extremă importanță și, până la urmă, din acest motiv, obiectivul fundamental este să se solicite Comisiei implicarea Parlamentului. Acesta este motivul dezbaterii noastre: nu să se încheie ci, mai degrabă să asigure, înainte de transformarea comunicării Comisiei într-una formală, că vom avea cu adevărat o dezbateră aici și că vom fi implicați cu toții.

De ce? Deoarece este în cauză nu doar modelul nostru de televiziune; riscul este mult mai mare deoarece instituțiile audiovizuale, o știm cu toții și am conștientizat-o în cadrul dezbaterii directivei privind serviciile media audiovizuale, nu mai sunt cum erau; de fapt, acestea procesează conținutul pe care îl furnizează prin intermediul unei platforme lineare sau non-lineare, totul interacționând perfect în ambele domenii. Așadar, nu mai este nimerit să discutăm despre companiile audiovizuale de utilitate publică la fel cum am fi făcut-o în anii '70-'80.

Pe de altă parte, este clar că această dezbateră este necesară, în condițiile în care nu tot ce este denumit în prezent serviciu de utilitate publică este efectiv serviciu de utilitate publică și în care nu este întotdeauna logică utilizarea banilor publici pentru activitățile pe care unele companii de televiziune le susțin din bani publici. Totuși, în același timp – cred că acesta este motivul nostru principal de îngrijorare și, așa cum am înțeles, și al unor colegi, membri ai Comisiei – televiziunile publice sunt absolut vitale pentru protejarea diversității noastre culturale și lingvistice și fundamentale pentru unificarea societăților noastre, deoarece, în teorie, caută ceva mai mult decât simplul profit.

Prin urmare, balanța financiară trebuie protejată. Trebuie să găsim modele noi de finanțare; trebuie să fim creativi și să deschidem această dezbatere, fără a risca ceva atât de important pentru societățile noastre: companiile de televiziune publice existente.

Helga Trüpel, în numele Grupului Verts/ALE. – (DE) Domnule președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, Comisia Barroso a anunțat că abolirea reglementării excesive europene este unul din obiectivele sale politice cele mai importante. Avem impresia că, prin propunerile de acum, încurajați, de fapt, reglementarea excesivă. Audierea organizată de Grupul Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni săptămâna trecută a evidențiat faptul că există îndoieli serioase privind interferența dumneavoastră în competențele Statelor Membre. Ceea ce avem acum în fața noastră pare reglementare excesivă și nu este ceva ce putem aproba.

Este corectă afirmația că trebuie să găsim un echilibru între posibilitățile de dezvoltare a serviciilor audiovizuale publice și private. Dar aceasta presupune - în special în era digitală - ca instituțiile audiovizuale publice, care înseamnă calitate, diversitate culturală, coeziune culturală și socială, să beneficieze de oportunități de dezvoltare în era digitală. Solicităm aceasta ca parte a Strategiei de la Lisabona. Dacă instituțiilor audiovizuale publice li se refuză această oportunitate, se vor transforma în monștri. În acest caz, nu se vor putea dezvolta bine.

Când ne gândim la criza economică și financiară ajungem cu toții la concluzia că este necesară reglementarea piețelor. Reglementările de natură socială și ecologică nu înseamnă luare de poziție împotriva piețelor libere, ci în favoarea piețelor echitabile, adică a piețelor reglementate. Același lucru se aplică și relației în cadrul căreia sectoarele public și privat se vor putea dezvolta în viitor, dacă dorim succesul în lumea digitală.

Erik Meijer, în numele Grupului GUE/NGL – (NL) Doamnă președintă, timp de 80 de ani, sarcina de a informa publicul a companiilor audiovizuale publice a fost interpretată în cel mai larg sens posibil. Acest serviciu poate supraviețui prin finanțare publică sub forma unei taxe radio și TV colectate separat, ce poate fi suplimentată prin taxe de membru plătite organizațiilor audiovizuale, cum se întâmplă, de mult timp, în cazul Olandei.

Pe lângă aceasta, în ultimele decenii, instituțiile audiovizuale publice au fost încurajate să se autofinanțeze. Autofinanțarea nu se realizează doar pe baza publicității, ci și prin publicarea unei mari părți a materialului informațional colectat de către instituție sub formă de material audio și video. Se estimează că, drept rezultat, spectatorii și ascultătorii se vor simți implicați mai îndeaproape, se vor atinge noi grupuri-țintă, iar costurile guvernamentale vor fi mai mici. Această activitate, care s-a dezvoltat de-a lungul anilor, nu reprezintă nici o problemă atâta timp cât canalele comerciale nu se simt afectate în mod negativ.

Din perspectiva canalelor comerciale, instituțiile audiovizuale publice mult mai vechi pot fi considerate concurenți cu un avantaj serios, reprezentat de fondurile colectate din banii contribuabililor. Acum problema este dacă dreptul companiilor audiovizuale publice la existență nu mai trebuie să derive, în primul rând, din utilitatea acestora față de societate, ci dintr-o posibilă concurență denaturată față de canalele comerciale. În condițiile în care interesele publice și cele private nu mai sunt în contradicție, Comisia Europeană se află în fața unor solicitări contradictorii.

Viitorul instituțiilor audiovizuale publice va fi pus sub semnul întrebării dacă spațiul acestora de manevră va fi limitat în favoarea profitului companiilor comerciale. Situația va fi chiar mai dificilă, în cazul în care aceasta se va întâmpla fără implicarea Parlamentului, ignorând obiecțiunile a 19 din cele 27 State Membre.

În ultimii ani, am solicitat de mai multe ori Comisiei să abandoneze acest plan fatal. În condițiile actualului motiv de îngrijorare răspândit, aceasta mi se pare unica soluție posibilă. În plus, problema este de competența statelor membre și nu a Uniunii Europene. Subscriu problemelor exprimate și poziției adoptată de către dl Visser și alți vorbitori.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Domnule președinte, doamnă comisar, după cum au subliniat colegii mei care au semnat întrebarea orală și după cum au afirmat, în cel mai detaliat mod, distinșii vorbitori în ședința publică de săptămâna trecută din Bruxelles, televiziunea publică trebuie privită ca un mediu de furnizare de servicii cetățenilor noștri, fapt care coincide, în mare măsură, cu obligația de a o asigura.

Dialogul public, autoritatea de supraveghere independentă și diversitatea programelor, în conformitate cu istoria și cultura fiecăruia din statele membre, trebuie să fi protejate având în vedere dezvoltarea de noi tehnologii și apariția zilnică a unui număr mare de companii.

În cadrul unei concurențe sănătoase, Comisia trebuie să promoveze noi metode de protejare a interesului public și a televiziunii publice.

În principal, trebuie clarificată definiția misiunii de utilitate publică a instituțiilor audiovizuale; avem nevoie de o mai bună evaluare a ajutorului public, dar, în ceea ce privește legea transparenței, nu trebuie să impunem poveri administrative și financiare inutile statelor membre și companiilor audiovizuale publice în cadrul evaluării preliminare efectuate de Comisie.

Este necesară adoptarea unor mecanisme de control mai eficiente în noul mediu al mass media. În plus, întrucât emisiunile publice joacă un rol decisiv pentru diversitatea culturală și lingvistică, toate aceste mijloace media, precum și companiile publice și televiziunile publice, sunt obligate să ofere programe de calitate și, în același timp, în cadrul concurențial reprezentat de alte organisme similare, trebuie să fie capabile să răspundă pozitiv la provocările actuale prin transmiterea de evenimente de interes global, cum ar fi Jocurile Olimpice, Cupa Mondială și altele. Din nefericire, în prezent, acest lucru tinde să fie stopat, pur și simplu datorită faptului că, din cauza forței financiare mai mari a companiilor private, televiziunile publice nu și le permit. Prin urmare, cetățenii nu vor mai putea să vizioneze aceste evenimente în paralel cu celelalte programe.

Pentru a concluziona, aș dori să evidențiez faptul că disponibilitățile actuale de pe piață și interesele media comerciale în definirea competențelor și activității companiilor audiovizuale publice nu reprezintă interesul general, cu câteva excepții, bineînțeles, iar Comisia trebuie să ia în considerare acest lucru cu deosebită seriozitate.

Maria Badia i Cutchet (PSE). – (ES) Domnule președinte, doamnă comisar, vă rog să îmi permiteți să-i urez și eu doamnei Kroes însănătoșire grabnică.

Aș dori să fac câteva comentarii generale referitoare la revizuirea comunicării privind radiodifuziunea. În primul rând, aș dori să menționez că sunt de părere că revizuirea inițiată de Comisie este un lucru pozitiv, întrucât va permite adaptarea conținutului comunicării din 2001 la modificările apărute atât în domeniul tehnologiei cât și în legislația comunitară.

În plus, aceasta menține esențialul comunicării din 2001, și anume recunoașterea rolului esențial al serviciilor audiovizuale de utilitate publică în garantarea calității democrației și pluralismului. Mă refer, esențialmente, la principiile pe baza cărora statele membre trebuie să-și definească și să-și delimiteze oferta și conținutul licențelor de utilitate publică pentru organele publice corespunzătoare, având totodată dreptul să-și selecteze propriul model de finanțare, evitând în acest fel denaturarea liberei concurențe.

În plus, licențele trebuie atribuite unei anume companii sau grup prin intermediul unei rezoluții formale, sub o supraveghere externă, independentă a procedurii de acordare a licențelor. În acest sens, aș dori să subliniez rolul esențial al autorităților de reglementare în sectorul audiovizual.

În privința celor mai semnificative adăugiri la propunere, sunt într-un tot al de acord cu controalele *ex ante* pentru noile servicii oferite de instituțiile audiovizuale publice, dar numai sub condiția ca aceste controale să fie adaptate modelului instituțional al fiecărui stat și ca ele să fie adoptate treptat.

În sfârșit, consider că este necesară o evaluare atentă a posibilității ca anumite servicii aflate sub umbrela prevederilor referitoare la serviciile audiovizuale publice să fie obiectul remunerării sau acordării importanței deosebite din partea cetățenilor ce le utilizează, luând în considerare atât natura gratuită și universală a serviciilor audiovizuale publice tradiționale, cât și riscul de excludere, în cazul în care această metodă de finanțare este acceptată. Sper în luarea în considerare a acestor comentarii de către Comisie.

Ieke van den Burg (PSE). – Domnule președinte, este clar că problema importantă dezbătută aici este tensiunea dintre interesul public și rolul său în societate și impactul acestuia asupra concurenței echitabile și asupra funcționării pieței interne. Granițele dintre serviciile audiovizuale publice și private, dar și alte mijloace de comunicare sunt din ce în ce mai neclare, mai ales când este vorba despre mijloace noi precum internetul, iPod-urile, SMS-urile etc.

După cum au menționat câțiva dintre antevorbitori, serviciile publice de radiodifuziune sunt adesea actorii principali ai inovării în servicii, însă este clar că impactul, în acest caz, depășește granițele și este aplicabil pentru toate sectoarele media. Astfel, este importantă menținerea consecvenței între comunicarea prin radiodifuziune și cadrul general al serviciilor de interes economic general. Aceasta este o problemă importantă tratată în cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare a Parlamentului. În special, membrii Grupului PSE din cadrul acestei comisii au subliniat importanța îmbunătățirii securității juridice pentru serviciile de interes economic general și am dori ca directiva-cadru și legislația sectorială referitoare la acest subiect să fie decise la nivel politic.

Consultările asupra proiectului de comunicare ce ne-a fost prezentată de către Comisie pot fi comentate până la 15 ianuarie și trebuie să lansăm un semnal clar în ceea ce privește importanța ca instrument a acestui cadru mai orizontal general pentru plasarea discuțiilor de acest fel, privind serviciile publice de radiodifuziune, într-un context mai larg.

Este important de știut cine decide regulile și care este echilibrul în cadrul acestor reguli între interesele pieței și interesul public. Am impresia că testul de piață menționat în comunicare ar trebui să ofere prioritate considerațiilor de piață și comerciale și nu celor legate de interesul public. Aceasta a fost intenția noastră în privința noilor reguli orizontale privind serviciile de interes economic general.

Sunt puțin surprins de faptul că Grupul PPE-DE se concentrează acum atât de mult pe aceste probleme specifice, în condițiile în care au fost mai degrabă ezitanți în a sprijini apelul nostru pentru cadru mai general. Acesta este un exemplu clar, inclusiv în cazul serviciilor de radiodifuziune, că, dacă nu există un cadru clar, mai larg, care să pună mai mult accent pe aspectele de interes public și care să ofere întâietate acestora, interesul pieței va predomina întotdeauna în acest tip de discuții.

Aș dori să folosesc această oportunitate pentru a reînnoi apelul nostru pentru acest cadru al serviciilor de interes economic general care, pe orizontală, ar trebui să reinstaureze echilibrul între aceste interese, în favoarea interesului public.

Emine Bozkurt (PSE). – (NL) Domnule președinte, serviciile publice de radiodifuziune înseamnă pluralism, diversitate, diversitate culturală în Europa, centrul democrației – acestea nu sunt invenții de-ale mele, Comisia poate confirma – iar furnizorii de astfel de servicii sunt de importanță națională. Există, în momentul de față, planuri de introducere a unor teste de piață preliminare, în special pentru noile activități media. Nu cred că este o idee bună, deoarece Bruxelles-ul nu ar trebui să dicteze organizarea serviciilor publice ale Statelor Membre. Cred că modul de deservire a interesului public ar trebui să fie evaluat la nivel național, iar testele de piață obligatorii nu sunt necesare în acest scop.

Aș dori să spun câteva cuvinte despre birocrație. Deși mă pronunț în favoarea verificării detaliate, ar trebui să ne asigurăm că aceasta nu conduce la reglementări și costuri suplimentare în diferitele state membre.

Mai mult, în privința furnizării, cred că nu este cazul să facem distincția între serviciile mai vechi și cele noi deoarece, în practică, limita dintre ele este neclară. Acesta nu este un caz de fie/fie; adesea, programele de televiziune merg mână în mână cu noile servicii și invers. Deci, la fel ca în Europa, acestea sunt inseparabile. Nu este vorba doar de piață, ci și de importanța publică a serviciilor noastre publice de radiodifuziune, universal recunoscută și, nu în ultimul rând, recunoscută și de către Comisie. Aș dori să aflu de la Comisie dacă acest fapt va fi inclus în versiunea adaptată a comunicării și dacă responsabilitățile vor fi atribuite corespunzător, și anume statelor membre, chiar dacă acestea vor fi însoțite de reglementările pentru serviciile de interes general ce vor fi elaborate în urma consultării Parlamentului European și Consiliului.

Thomas Mann (PPE-DE). – (DE) Domnule președinte, serviciile publice de radiodifuziune reprezintă mai mult decât un factor economic. Am participat la audierea Grupului Partidului Popular European (Creștin-Democrat) și al Democraților Europeni ce a avut loc la Bruxelles săptămâna trecută. S-a remarcat importanța informației și a diversității culturale și educaționale europene. Dacă 22 state membre sunt împotriva revizuirii sau intensificării datorită condițiilor cadru și piețelor diferite, atunci este o greșală să ne dorim o administrare extensivă, însoțită de o procedură de testare îndelungată cum ar fi testul preliminar obligatoriu sau, pe de altă parte, interferența europeană cu un concept birocratic dificil.

Deja există organisme de control pentru serviciile publice de radiodifuziune: consiliile audiovizualului. Noi monitorizăm adaptarea la schimbările din domeniul tehnologic. Monitorizăm și măsurile de luat în vederea asigurării unei concurențe echitabile. Eu sunt membru al unui astfel de organism, în calitate de reprezentant al Uniunii Federaliștilor Europeni în cadrul Hessian Broadcasting [*Hessischer Rundfunk*]. Independența noastră este garantată prin lege. Însă, la rândul nostru, suntem controlați în totalitate și în mod justificat de către public. Așa funcționează o politică media eficientă.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Domnule președinte, statul este de acord cu colegii mei deputați în Parlamentului European asupra faptului că sprijinul public acordat serviciilor de radiodifuziune de interes public necesită clarificarea legislației. Solicităm acest lucru Parlamentului European de mult timp. Totuși, doresc să vă atrag atenția asupra altor probleme urgente pe care Comisia trebuie să le rezolve cât mai curând posibil. Dintre aceste numeroase probleme voi menționa trei. În primul rând, este necesară introducerea generalizată a antenelor de televiziune comune care să includă transmisiile digitale, în special în blocurile de locuințe deținute de cooperativele de locuințe, în conformitate cu excepțiile prevăzute la articolul 5 din

orientările privind informarea, întrucât aceasta reprezintă o problemă a milioane de cetățeni ai noilor state membre, inclusiv Cehia. Al doilea aspect este sprijinul pentru o mai largă colaborare între consiliile naționale ale audiovizualului și instituțiile comunitare, în vederea unei mai bune aplicări a dispozițiilor privind serviciile publice. Un al treilea aspect este îmbunătățirea coordonării între autoritățile naționale de monitorizare a transmisiilor TV în privința amenzilor pentru emisiunile cu conținut necorespunzător ce amenință dezvoltarea morală a copiilor și tinerilor.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Domnule președinte, vă mulțumesc pentru discuția foarte fructuoasă, pe care o voi transmite, cu certitudine, colegii mele, dna Kroes.

Permiteți-mi să fac o serie de comentarii în privința remarcilor făcute. Protocolul de la Amsterdam puntează nevoia echilibrării finanțării prin ajutor public cu efectele acesteia asupra concurenței. Dorim ca statele membre să preia această sarcină deoarece, în caz contrar, rezolvarea va trebui să aibă loc la Bruxelles, pe baza plângerilor depuse.

Scopul nostru este să oferim statelor membre mai multe posibilități de a dezvolta servicii de radiodifuziune de interes public, atât timp cât se respectă dispozițiile privind concurența din tratat. Serviciile de radiodifuziune de utilitate publică trebuie să continue să inoveze, să educe și, bineînțeles, să ofere divertisment. Comisia este de acord cu aceste obiective.

Decizia privind finanțarea serviciilor audiovizuale de utilitate publică aparține statelor membre. Acest lucru este menționat clar în Protocolul de la Amsterdam. Serviciile publice de radiodifuziune vor avea libertatea de a experimenta noi proiecte. Propunerea de comunicare este clară în privința faptului că proiectele pilot sunt excluse de la testare. Am recunoscut întotdeauna posibilitatea de a finanța misiunile de utilitate publică, ce includ o largă și echilibrată varietate de programe oferite de companiile de radiodifuziune de utilitate publică. Acest lucru nu se va modifica în viitor.

De asemenea, Comisia dorește să garanteze un amestec de public și privat. Comisia dorește ca serviciile publice de radiodifuziune să beneficieze de noile tehnologii pentru a deservi nevoile sociale, democratice și culturale ale societății.

Testul Amsterdam permite statelor membre să asigure finanțare pentru noile servicii media ale companiilor publice de radiodifuziune. Ea protejează capacitatea acestora de a ține pasul cu dezvoltarea rapidă a mediului mediatic. În același timp, este tot de interes public menținerea stimulentei pentru companiile private. Inovația, venită atât din partea serviciilor publice de radiodifuziune, cât și din partea celor private, este importantă în atingerea obiectivelor trasate la Lisabona și se subînțelege faptul că instituțiile publice de radiodifuziune sunt libere să lanseze în viitor orice tip de serviciu nou pe o bază comercială, fără a necesita vreo evaluare preliminară.

Doresc să vă asigur că procedura consultativă este luată foarte mult în serios. Vom revizui textul pentru a lua în considerare problemele legitime enumerate. Voi solicita serviciilor noastre să ia în considerare propunerile Parlamentului și ale Statelor Membre la revizuirea proiectului.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

17. Relațiile comerciale și economice cu Balcanii de Vest (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul subiect este raportul (A6-0489/2008) domnului Belder, în numele Comisiei pentru comerț internațional, privind relațiile comerciale și economice cu Balcanii de Vest [2008/2149(INI)].

Bastiaan Belder, raportor. – (NL) Domnule președinte, doresc să vă prezint raportul privind relațiile comerciale și economice cu Balcanii de Vest.

Faptul că am început acest raport prin reiterarea perspectivei comunitare a acestor țări nu este nemotivat. Uniunea nu poate să continue să repete cu credință promisiunile făcute în trecut, cum ar fi cele făcute statelor din Balcanii de Vest cu ocazia Consiliului European de la Salonic din 2003, și anume că aceste state vor adera la Uniunea Europeană. Nu, țărilor din Balcanii de Vest le-ar fi mai utile acțiuni tangibile și proceduri de aderare adaptate specificului țării decât o retorică bine intenționată.

Probabil vă întrebați de ce consider perspectivele de aderare ale acestor țări atât de importante. În primul rând, sunt convins pe deplin că Uniunea are o datorie de onoare de plătit. Acest lucru îmi amintește de o dezbateră privind Srebrenica, ce sper că va avea loc aici miercuri seară, săptămâna aceasta. În plus, regiunea

menționată este de importanță strategică pentru Europa. Propunerile specifice incluse în raportul meu sunt următoarele: Argumentez în favoarea consolidării suplimentare a Acordului de Liber Schimb Central European (CEFTA). Acesta este un instrument important de îmbunătățire a integrării regionale a zonei, fiind totodată un instrument important de pregătire, în cazul în care respectivele țări doresc integrarea pe piața europeană și aderarea în trei etape la Uniune. Uniunea Europeană ar trebui să mobilizeze fonduri pentru preaderare prin acordarea de ajutoare pe un front larg, în vederea promovării procesului de reformă în toate aceste țări. De asemenea, statele membre pot să joace un rol important prin asigurarea de formare specifică pentru funcționarii publici locali. Acest lucru va oferi respectivelor țări o capacitate oficială de a-și formula proiectele ambițioase, eligibile pentru finanțare UE.

Domnule președinte, când am început să lucrez la acest raport, primul lucru pe care l-am făcut a fost să vizitez Departamentul Afaceri economice al țării mele, în Haga, și am fost fericit să aflu că guvernul olandez a ales o abordare interguvernamentală. În raport am descris acest exemplu ca fiind bun de urmat nu pentru că este unul olandez, ci pentru că este adaptat statelor din Balcanii de Vest și pentru că răspunde nevoilor acestora de a sprijini activ și corespunzător propriile procese de aderare.

Aș dori să menționez un punct specific din raport, și anume cooperarea cu țările din Balcanii de Vest în domeniul energiei, care este, în opinia mea, un subiect de mare actualitate. Datorită amplasării sale strategice, această regiune poate juca un rol important în tranzitul țițeiului și gazelor naturale. Uniunea ar trebui să se străduiască să adopte o politică externă în domeniul energiei. Eu sunt membru și în Comisia pentru afaceri externe. În urmă cu câțiva ani, am adoptat un raport solid în vederea adoptării unei politici europene externe în domeniul energiei. Dacă observați situația curentă, ea vine să întărească acest apel din partea Parlamentului European către Comisie și Consiliu. Cu siguranță, Bruxelles-ul nu trebuie să-și abandoneze statele membre în frig, în sens literal sau figurat.

Aș dori să închei prin a spune că, în calitate de fost jurnalist, am călătorit deseori în Balcani. De aceea, empatia mea la adresa acestei regiuni și implicarea mea sunt mari. În scopul elaborării raportului, am utilizat bugetul pentru călătorii de studiu; împreună cu Comisia pentru comerț internațional și membrul său Roberto Bendini în special, împreună cu membrul echipei mele Dick Jan Diepenbroek am întreprins călătorii valoroase în Serbia și Kosovo și sper ca săptămâna următoare să plec în Albania. Pe scurt, pot încheia acest raport în această seară, însă munca nu este deloc finalizată, nici pentru mine, nici pentru instituțiile europene. Dacă dorim într-adevăr să apropiem de Bruxelles această regiune și să demonstrăm acest lucru prin nivelul implicării noastre și prin sprijinul activ acordat, suntem îndreptățiți să solicităm ca procesul de reformă, aderarea, să fie întâmpinate cu seriozitate, lucru care trebuie să fie, de asemenea, evident. A fost o reală plăcere pentru mine să elaborez acest raport și sper că va fi urmat de rapoarte individuale pentru fiecare din țările din Balcanii de Vest.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Domnule președinte, permiteți-mi să îl felicit pe domnul Belder pentru acest excelent raport. Raportul dumneavoastră apare într-un moment în care țările din vestul Balcanilor sunt din ce în ce mai aproape de UE și oferă o perspectivă cuprinzătoare asupra problemelor actuale din cadrul relațiilor economice și comerciale dintre UE și țările din Balcanii de Vest. Permiteți-mi să mă concentrez asupra câtorva puncte importante din raportul dumneavoastră.

Balcanii de Vest, ca regiune, reprezintă un partener cheie și, totodată, valoros pentru UE. Ultima Comunicare a Comisiei privind Balcanii de Vest din martie 2008 reiterează angajamentul puternic al UE față de perspectiva comunitară a regiunii și confirmă, printre altele, importanța Acordului de Liber Schimb Central European pentru dezvoltarea economică a regiunii. Comisia este de acord cu raportorul în privința faptului că statutul de membru UE poate acționa ca un catalizator pentru o dezvoltare economică durabilă și, de asemenea, pentru asigurarea păcii și stabilității în regiune. Comisia este, de asemenea, de acord că îndeplinirea individuală a criteriilor de la Copenhaga este de maximă importanță pentru evaluarea nivelului de pregătire al țărilor din regiune pentru aderarea la UE. UE este principalul partener comercial pentru țările din Balcanii de Vest. Aprofundarea relațiilor economice dintre UE și regiunea în cauză este, prin urmare, vitală pentru accentuarea creșterii economice a regiunii.

După cum s-a punctat în mod corect în raportul dumneavoastră, liberalizarea și integrarea comerțului reprezintă o piatră de temelie pentru procesul de stabilizare și asociere, iar UE a urmărit acest obiectiv în țările din Balcanii de Vest pe trei niveluri.

În primul rând, la nivel bilateral, UE a acordat clauze preferențiale unilaterale țărilor din Balcanii de Vest încă din 2000, în vederea facilitării accesului exporturilor acestora pe piețele UE. Comisia a negociat acorduri de liber schimb ca parte a acordurilor de stabilizare și asociere, pentru a crea condițiile pentru reforme politice

și economice și pentru a pune bazele integrării țărilor din Balcanii de Vest în UE, de exemplu prin alinierea la *acquis*-ul comunitar.

În al doilea rând, la nivel regional, Comisia Europeană a jucat rolul de mediator al negocierilor Acordului Liber Schimb Central European (CEFTA) și a decis să ofere sprijin financiar și asistență tehnică secretariatului CEFTA și părților implicate în vederea implementării acordului. În același timp, Comisia Europeană consideră extrem de importantă componenta regională a CEFTA și recunoaște faptul că acordul este unul fundamental pentru aprofundarea integrării economice regionale și pentru pregătirea terenului în vederea participării cu drepturi depline a țărilor din Balcanii de Vest pe piața unică UE. Mai mult, CEFTA a creat toate structurile necesare pentru discutarea problemelor comerciale, la nivel regional și la nivel bilateral. Acest lucru este esențial pentru facilitarea și aprofundarea cooperării regionale și pentru relațiile de bună vecinătate. Comisia Europeană va continua să monitorizeze implementarea CEFTA și să prezinte rapoarte privind progresul în procesul de aderare și preaderare.

În al treilea rând, la nivel multilateral, Comisia a sprijinit aderarea țărilor din regiune la Organizația Mondială a Comerțului, acesta fiind un pas fundamental pentru participarea eficientă în cadrul economiei globalizate. UE a mobilizat toate instrumentele politice disponibile pentru a sprijini țările din Balcanii de Vest în eforturile acestora de reformă și cooperare regională. Instrumentul reprezentat de către asistența pentru preaderare este important pentru rezolvarea nevoilor regionale de dezvoltare pe termen lung. Finanțarea totală din cadrul de finanțare actual este de 11.5 miliarde de EUR pentru perioada 2007-2013. Nu în ultimul rând, Comisia Europeană a inițiat dialoguri cu toate țările din regiune vizate, în vederea stabilirii programului de renunțare la regimul de vize.

În lumina celor spuse până acum, permiteți-mi să vă asigur că, în acest caz, Comisia ia toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea relațiilor comerciale și pentru aducerea economiei din Balcanii de Vest cât mai aproape de UE. În concluzie, doresc să felicit din nou raportorul pentru raportul bine elaborat și mă bucur să afirm că abordarea generală este împărtășită și de către Comisie.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc marți, la ora 12.

Declarație scrisă (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE), în scris. – Îmi exprim susținerea și aprecierea pentru raportul prezentat de dl Belder, deoarece recomandă măsuri economice concrete vizând perspectiva europeană a popoarelor din Balcanii de vest. Doresc să vă supun atenției trei idei:

1. Trebuie să recunoaștem cu realism că Serbia reprezintă un actor-cheie pentru succesul Procesului de Stabilizare și Asociere, iar UE trebuie să facă eforturi în continuare pentru a câștiga încrederea și prietenia durabilă a poporului sârb.
2. Pe viitor să nu se mai admită tendințe separatiste etnice și proclamații unilaterale ale independenței unor teritorii, precum Kosovo, Oseția de Sud, Abkhazia, Transnistria, Nordul Ciprului etc. Principiul integrității teritoriale a statelor este sacru și trebuie respectat pe viitor.
3. În același timp, trebuie să susținem cu tărie respectarea la standarde europene a drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale din statele Balcanilor de vest, inclusiv drepturile comunităților vorbitoare de limba română din Valea Timocului, Vojvodina, Istria și Fosta Republică Yugoslavă a Macedoniei. Aceste drepturi trebuie respectate, excluzând orice tendințe de autonomie teritorială pe criterii etnice și de pretenții la drepturi colective etnice, tendințe care și-au dovedit deja potențialul conflictual și generator de războaie sângeroase.

18. Politica agricolă comună și siguranța alimentară mondială (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul subiect este raportul (A6-0505/2008) doamnei McGuinness, în numele Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală privind politica agricolă comună și siguranța alimentară mondială [2008/2153(INI)].

Mairead McGuinness, raportoare. – Domnule președinte, în momentul când am început acest raport, siguranța alimentară mondială ocupa un loc important pe agenda politică și, într-o oarecare măsură, a devenit mai puțin importantă. Este, însă, o problemă importantă, în condițiile în care există, la nivel mondial, peste un

miliard de persoane care suferă de foame sau malnutriție. În fiecare zi, treizeci de mii de copii mor de foame sau din cauza bolilor datorate sărăciei. Aceste statistici sunt îngrozitoare și transformă problema producției de hrană suficientă și a accesului la hrană într-o problemă-cheie.

Aș dori să mulțumesc Comisiei pentru ajutorul acordat la elaborarea acestui raport și, de asemenea, mai multor comisii parlamentare, în special Comisiei pentru dezvoltare, care s-au implicat, evident, în crearea acestui raport.

Este imposibil ca în patru minute să exprimăm coerent conținutul raportului, dar permiteți-mi să evidențiez o parte din aspectele pe care le consider importante. În primul rând, faptul că am reunit în același titlu politica agricolă și securitatea alimentară mondială sugerează faptul că vechea practică a denigrării politicii agricole comune și a învinovățirii acesteia pentru toate problemele din țările în curs de dezvoltare nu mai este de actualitate, precum și faptul că siguranța alimentară a cetățenilor Europei a fost asigurată de politica agricolă comună și că aceasta, ca model, poate să ofere lecții în privința pașilor de urmat în domeniul producției alimentare de către țările în curs de dezvoltare.

Este foarte clar că am permis, în ultimul deceniu, ca dezvoltarea agricolă să reprezinte o prioritate mai redusă pe agenda politică și de dezvoltare. A existat o perioadă în care o mare parte din fondurile noastre de sprijin pentru dezvoltare au fost destinate stimulării agriculturii și proiectelor din domeniul producției alimentare. Astăzi nu se mai pune această problemă, deși consider că, deoarece prețurile alimentelor sunt în creștere, începem să ne concentrăm din nou asupra agriculturii, atât în UE, cât și la nivel global.

Aceasta înseamnă să permitem țărilor care au resursele necesare pentru producția alimentară să acționeze în acest sens, să sprijinim atât țările însele, cât și micii fermieri să producă alimente la nivel local pentru nevoile proprii. Aceasta implică nu doar asigurarea ingredientelor de bază pentru producția de alimente, cum ar fi semințele și îngrășămintele, ci și a cunoștințelor practice, serviciilor de consultanță, asistenței acordate familiilor de agricultori din țările în curs de dezvoltare, pentru a le permite să producă alimentele necesare satisfacerii nevoilor proprii.

Aceasta se poate face. Avem ca exemplu Malawi și alte țări care au reușit să treacă de la situații de foame extremă la producția de alimente. În acest sens, este nevoie de inițiative de tipul politicilor publice. De asemenea, este nevoie ca Uniunea Europeană, în condițiile implicării sale masive în țările în curs de dezvoltare, să impulsioneze aceste țări să își analizeze agricultura și să stimuleze producția locală de alimente.

Problema ofertei și cererii este foarte delicată, deoarece populația mondială este în creștere - va crește cu 40% până în 2050 - astfel încât suntem nevoiți să analizăm aceste probleme. Chestiunea concurenței dintre producția de alimente, de nutrețuri și de combustibili, după cum știm, este o problemă cheie. Presupun că, în acest context, suntem nevoiți să analizăm aspectele reprezentate de cercetare și dezvoltare.

Consider că nu am făcut încă destul în materie de cercetare și dezvoltare. În Europa, am încercat să producem mai puține alimente și, din acest motiv, nu am considerat necesar să analizăm producția agricolă din punctul de vedere al eficienței și nevoii de creștere a producției în viitor.

Unul din mesaje cheie pe care doresc să le transmit în timpul scurt avut la dispoziție este că, la nivel mondial, agricultorii vor produce alimente atât timp cât vor putea să își asigure venit din acest lucru. Astfel, presiunea asupra factorilor politici de decizie este să o facă în mod corespunzător, să pună la dispoziția acestora politicile capabile să asigure agricultorilor venituri stabile. În ce mod? Prin asigurarea stabilității prețurilor și analizarea costurilor producției alimentare. Agricultorii vor da înapoi dacă nu vor mai avea stimulente financiare.

Doresc să lansez un avertisment. Cu un an în urmă vorbeam de prețurile mari ale mărfurilor. Astăzi, de exemplu, există un surplus de cereale stocat, pentru care nu există piață. Acești agricultori își vor reduce producția în sezonul următor, lucru care ar putea să exacerbeze problema siguranței alimentare globale pe termen lung.

În acest raport există multe informații. Îmi exprim speranța în sprijinul colegilor și consider că este de mare interes pentru multe persoane.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. – Domnule Președinte, Comisia salută raportul pregătit de doamna McGuinness și dezbaterile intense ce a avut loc în diversele comisii ale PE privind elementele conexe acestui subiect de mare actualitate, elemente care includ comerțul, bio-combustibilii, monitorizarea prețurilor, politica de investiții, criza financiară, schimbările climatice și utilizarea resurselor de apă în agricultură.

Comisia împărtășește analiza extinsă a cauzelor crizei alimentelor care a atins o mare parte a țărilor în curs de dezvoltare în prima jumătate a lui 2008. Comisia va continua să analizeze legătura dintre prețurile alimentelor și prețurile energiei. Problema cauzalității este de o înaltă complexitate, întrucât implică interdependența unei serii de factori privind cererea și oferta. Prețurile aferente energiei constituie doar unul dintre acești factor, însă un factor cu impact atât direct, cât și indirect. Problema bio-combustibililor s-a discutat în detaliu cu ocazia diferitelor sesiuni ale PE. Există o diferență clară între politica UE și cea a SUA în privința nivelului la care producția de cereale este orientată spre bio-combustibili. Politica UE privind bio-combustibilii nu reduce disponibilitatea alimentelor, întrucât cantitățile de produse agricole utilizate sunt mici, la nivel global.

Chiar și în condițiile în care UE se apropie de obiectivul său de 10%, impactul asupra prețurilor alimentelor va fi limitat, în special din două motive: mai întâi, din ce în ce mai mulți bio-combustibili vor proveni din produse agricole nealimentare sau vor fi produși pe bază de reziduuri sau deșeuri. În al doilea rând, eficiența tehnicilor de producție de bio-combustibili se va îmbunătăți și se estimează că randamentele medii vor continua să crească.

O politică UE durabilă în privința bio-combustibililor este, în general, o politică favorabilă săracilor. Ea va oferi oportunități suplimentare celor două treimi din populația săracă a planetei care locuiesc în zone rurale și depind de un sector agricol prosper. Cu toate acestea, nu toate grupurile vor beneficia în aceeași măsură. Comisia este hotărâtă să monitorizeze îndeaproape efectele asupra siguranței alimentare și asupra prețurilor alimentelor.

UE a luat deja măsuri în privința siguranței alimentare la nivel global, prin adaptarea PAC la schimbările pieței și la situația globală. Verificarea stării de sănătate aprobată de curând va moderniza, simplifica și eficientiza PAC și va ridica restricțiile aplicate agricultorilor, ajutându-i astfel pe aceștia să răspundă mai bine semnalelor pieței și să facă față noilor provocări.

Acordul semnat privind verificarea stării de sănătate abolește rezervele de teren arabil, crește cotele de lapte gradat, până la eliminarea acestora în 2015, și convertește intervenția pe piață într-o reală plasă de siguranță.

Noile provocări, de tipul schimbărilor climatice, gestionarea resurselor de apă, energia reutilizabilă și biodiversitatea, care vor afecta țările în curs de dezvoltare au fost luate și ele în considerare.

PAC nu va rămâne statică după 2013, iar dezbaterile preliminare a fost deja inițiată cu ocazia întâlnirii informale a miniștrilor agriculturii de la Annecy din luna septembrie. Viitoarea PAC trebuie să fie analizată în contextul unei viziuni mai largi, în care dezvoltarea durabilă, concurența și echilibrul alimentar global vor constitui părți integrante.

Diversele evenimente de la nivel înalt au plasat securitatea alimentară mondială pe unul din cele mai înalte locuri ale agendei internaționale. Există o înțelegere și recunoaștere internațională a necesității de a plasa agricultura și dezvoltarea rurală în poziții mai importante în cadrul agendelor politice, la nivel național, regional și, posibil, la nivel continental. De exemplu, am discutat în detaliu subiectul agriculturii și siguranței alimentare în cursul întâlnirii intercolegiale cu Uniunea Africană din octombrie, dezbateri pe care intenționăm să o intensificăm în cursul acestui an.

Nu în ultimul rând, Comisia trebuie să urmeze prevederile declarației liderilor G8 privind siguranța alimentară mondială. Înaintea adoptării de către Consiliu a instrumentului pentru alimente pe 16 decembrie, Comisia Europeană a avut discuții foarte fructuoase cu serviciul operativ la nivel înalt al ONU.

Comisia Europeană așteaptă cu nerăbdare implementarea și aplicarea cadrului detaliat. Comisia este convinsă că parteneriatul global pentru agricultură și siguranța alimentelor, ce se conturează treptat, are un rol-cheie în implementarea diverselor recomandări incluse în prezentul raport, inclusiv modalitatea de sprijinire a producției agricole a micilor producători și tipul de politici de adoptat pentru a contribui la siguranța alimentară, în special în comunitățile cele mai vulnerabile.

Evident, restricțiile la export și interdicțiile trebuie evitate, iar calea de urmat este cea a liberalizării mai accentuate și nu mai reduse a comerțului. Fluxul comercial îmbunătățit este o parte a rezolvării problemei siguranței alimentare.

Comisia speră că exemplul măsurilor îndrăznețe adoptate de instituțiile comunitare de a mobiliza miliardul de euro necesar completării celorlalte instrumente financiare pe termen scurt, mediu și lung, destinate răspunsului la criza alimentelor, va fi urmat și de alți donatori.

Conferința de la Madrid privind siguranța alimentară generală din 26-27 ianuarie este, cu certitudine, un element-cheie pentru ducerea dezbaterii la un alt nivel, care caută să identifice prioritățile principale privind eliminarea foametei la nivel global.

Comisia Europeană va continua să joace un rol proactiv contribuind la siguranța alimentară globală, iar raportul McGuinness reprezintă, în mod cert, o analiză adecvată privind posibilele căi de urmat care să fie luate în calcul de CE și comunitatea internațională.

Președintele. – Dezbaterăa a fost închisă.

Votul va avea loc marți, la ora 12.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Kader Arif (PSE), în scris. – (FR) Acțiunea întreprinsă de Parlament ca urmare a revoltelor provocate de criza alimentelor a permis eliberarea a 1 miliard de EUR în vederea combaterii acestei crize. Pe lângă această măsură de urgență, aș dori să subliniez nevoia de elaborare a unei strategii internaționale pe termen lung, bazată pe agricultura locală și de subzistență, adecvată nevoilor populațiilor și potențialului teritoriilor.

Într-adevăr, creșterea populației planetei, încălzirea globală, producția necontrolată de bio-combustibili și specula agresivă reprezintă tot atâția factori care contribuie la creșterea tensiunii pe piețele agricole. Aceste elemente indică faptul că această criză nu va fi una de scurtă durată și că politicile publice, ca tot unitar, vor trebui regândite pentru îmbunătățirea metodelor de producție și reglementarea piețelor internaționale.

Consider că PAC, dacă se elimină excesele și imperfecțiunile, poate deveni un exemplu de politică eficientă, echitabilă și responsabilă, capabilă să răspundă provocărilor și să reunească, concomitent, aspectele economiei, socialului și mediului. De asemenea, va ajuta țările în curs de dezvoltare, prin împărtășirea cunoștințelor, tehnicilor și experienței comunitare. Totuși, Europa trebuie să se concentreze, în primul rând, asupra reformei reglementărilor în domeniul comerțului internațional, astfel încât acestea să nu contravină dreptului țărilor de a-și susține agricultura pentru a-și garanta siguranța alimentară.

Katerina Batzeli (PSE), în scris. – (EL) Acordurile internaționale și regionale s-au dovedit, până în acest moment, incapabile de a asigura normalizarea ofertei și menținerea unor prețuri transparente și stabile ale produselor agricole.

Reglementarea piețelor agricole trebuie să se bazeze pe o strategie pe termen lung, constând din măsuri eficiente și organizarea și informarea producătorilor, din punctul de vedere al statului și perspectivelor pieței.

Principiul de bază al unei astfel de politici este să asigure un venit garantat net împotriva riscurilor și crizelor ce apar fie datorită fenomenelor naturale adverse, fie datorită distorsiunilor pieței și scăderilor generalizate și de lungă durată ale prețurilor.

Sunt necesare politici integrate și eficiente, cum ar fi:

- sisteme comunitare și internaționale de monitorizare a producției și pieței, ca sistem preliminar de alarmă pentru identificarea tendințelor în domeniul producției;
- un inventar global al alimentelor și rezervelor de hrană;
- un sistem comunitar de monitorizare a pieței și de înregistrare a prețurilor produselor și intrărilor din agricultură, care să se combine cu un sistem internațional similar, sub auspiciile FAO.

Ar fi, de asemenea, o bună idee ca viitorul acord privind Rund de la Doha să includă urgențele care necesită ajutor sub formă de alimente, în condițiile în care prevederile actuale nu sunt obligatorii.

Constantin Dumitriu (PPE-DE), în scris. – Concluziile raportului dnei McGuinness referitoare la securitatea alimentară globală sunt evidente acum și în România: ne confruntăm cu o creștere a prețului tuturor produselor alimentare de bază, determinată de devalorizarea monedei naționale, scumpirea materiei prime și a creditelor contractate de procesori.

Mai mult, din cauza încălzirii globale, în ultimii ani am văzut culturi nimicite tot mai des de calamități naturale, iar fermierii din noile state membre sunt cei mai dezavantajați în aceste situații, deoarece nivelul subvențiilor acordate acestora este mai redus decât în celelalte state membre.

De aceea, prin amendamentele propuse, am solicitat Comisiei să analizeze posibilitatea constituirii unor mecanisme de intervenție la nivel comunitar, independente de ajutorul specific pentru asigurarea culturilor, pentru prevenirea și combaterea efectelor încălzirii globale.

Standardele comunitare impuse producătorilor de alimente sunt înalte și, de aceea, prețurile la alimente în UE sunt mari. Am însă convingerea că agricultura poate constitui motorul de relansare al economiilor europene lovite de criza globală, iar dezvoltarea surselor de energie regenerabile poate avea un impact pozitiv asupra sectorului agro-alimentar.

Luând măsurile de precauție necesare, putem realiza creșterea producției de biocombustibili fără a pune în pericol mediul înconjurător sau rezerva de alimente necesare la nivel mondial.

Roselyne LeFrançois (PSE), *în scris*. – (FR) Prezentul raport privind PAC și siguranța alimentară mondială ne oferă o fantastică oportunitate de reflecție asupra rolului pe care agricultura europeană îl joacă în obținerea echilibrului alimentar la nivel mondial. Într-adevăr, deși cantitatea de alimente trebuie să crească la nivel mondial, proporția ajutoarelor de dezvoltare destinate agriculturii a fost în declin constant, începând din anii '80. Din acest motiv, am enumerat o serie de amendamente în cadrul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală, destinate transformării acestui raport într-unul mai ambițios și, mai ales, propunerii adresată Comisiei Europene de a adopta o strategie detaliată în problema siguranței alimentare, astfel încât politicile comunitare ale Uniunii, în calitatea lor de tot unitar, să devină mai coerente.

Deși sunt încântată de faptul că textul pune accentul pe rolul crucial al PAC în realizarea obiectivului privind siguranța alimentară, regret că raportorul este în favoarea alinierii politicii agricole mai degrabă cu piața și că dumneaei acuză inițiativele de protecție a mediului de scăderea producției agricole în Europa. În opinia mea această afirmație este complet eronată și, dimpotrivă, consider că este necesară rezolvarea problemelor datorate schimbărilor climatice pentru crearea de noi modele, care să asigure o producție mai mare și mai bună.

Véronique Mathieu (PPE-DE), *în scris*. – (FR) În prezent, UE trebuie să-și îmbunătățească urgent siguranța alimentară și să răspundă unor provocări majore. În primul rând, în 30 de ani, producția alimentară trebuie să se dubleze, în condițiile în care populația planetei va atinge 9 miliarde de locuitori până în 2050. Realitatea este că 860 de milioane de persoane continuă să sufere de foame. O astfel de dezvoltare trebuie să fie durabilă și va trebui să se bazeze mai ales pe agricultura locală.

Imensa fluctuație a prețurilor globale la nutrețuri, însoțită de gestionarea corespunzătoare a **septelului la nivel global (stocurilor la nivel mondial)** reprezintă o provocare suplimentară. Pentru a garanta un venit echitabil fermierilor europeni, sprijin inițiativa polițelor de asigurare care să asigure o mai bună protecție a agricultorilor împotriva fluctuațiilor prețurilor, precum și inițiativa de creare a unui inventar al alimentelor la nivel global.

În cele din urmă, în vederea creșterii comerțului de animale și plante, UE are datoria de a implementa o strategie eficientă de prevenire a oricărei crize în domeniul sănătății în Europa. Această strategie ar trebui să se bazeze pe prevenție, trasabilitate și capacitate de răspuns. În acest sens, recenta decizie a Consiliului de Miniștri de a întări și armoniza aranjamentele de control al importurilor va însemna că putem oferi cetățenilor o mai bună garanție a calității alimentelor.

Acum, mai mult decât oricând, agricultura are un rol central în zonele de creștere și dezvoltare. Prin urmare, trebuie să o protejăm cu orice preț!

Daciana Octavia Sârbu (PSE), *în scris*. – Criza mondială a alimentelor, generată de creșterea continuă a prețului porumbului, grâului și a energiei, creșterea demografică mondială, precum și schimbările climatice, a generat o serie de tensiuni și revolte care, dacă nu sunt rezolvate în viitorul apropiat, ar putea contribui la o destabilizare a țărilor și regiunilor la nivel mondial. Este alarmant diferența între ritmul de creștere al populației care ar putea ajunge la peste 9 miliarde de locuitori în 2050 și reducerea rezervelor alimentare la nivel global. O astfel de situație va duce cel mai probabil la înlocuirea conflictelor pentru petrol cu cele pentru apă potabilă și hrană, respectiv cu lupta pentru supraviețuire. În momentul de față, Uniunea Europeană este donatorul principal în materie de ajutor umanitar, însă rezervele de alimente încep să se epuizeze și țările în curs de dezvoltare, în special Africa, au nevoie de mai mult sprijin pentru combaterea sărăciei și a foamei cronice. Reducerea dependenței agriculturii de sursele de energie fosilă, utilizarea produselor biologice, păstrarea solurilor fertile, precum și adaptarea Politicii Agrare Comune la situația crizei alimentare, sunt câteva din elementele cele mai importante care trebuie luate în considerare pentru a trece peste acest impas.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE), în scris. – (HU) Cea mai importantă chestiune în privința sectorului agricol comunitar este, în 2009, felul în care criza economică globală va afecta condițiile de producție și consumul de produse agricole. Această chestiune va fi subiectul central al celei de-a Doua Academii Maghiare de Științe Agricole, pe care o organizez în colaborare cu secretarul de stat Zoltán Gogös din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale al Ungariei, în 17 aprilie 2009, în orașul Pápa. Începând cu anul 2006, prețul porumbului s-a triplat, iar prețul grâului a crescut cu 180%, pe piețele internaționale, în timp ce prețurile alimentelor au crescut cu 83%. Până în 2050, populația planetei va fi ajuns la 9 miliarde de locuitori și, pentru acoperirea nevoilor acesteia, va trebui să dublăm nivelul producției agricole; astfel, vremurile hranei ieftine s-au sfârșit. Așadar, este extrem de importantă conservarea și, în măsura posibilităților, creșterea capacităților agricole ale Uniunii Europene. Este inacceptabil ca, în urma reformelor sectoriale ale PAC, producția agricolă să fi scăzut în Uniunea Europeană. Un bun exemplu, în acest sens, este reforma în privința producției de zahăr, care a condus la dispariția industriei maghiare a zahărului, precum și subvențiile pentru distrugerea podgoriilor, în contextul reformei producției de vinuri. Separarea finanțării agricole directe față de producție se îndreaptă și ea în aceeași direcție.

Trebuie să găsim un echilibru corespunzător între producția de alimente și bio-combustibili, iar aceștia din urmă nu trebuie să amenințe siguranța alimentară globală. Programul privind bio-etanolul al Statelor Unite a contribuit în mod semnificativ la creșterea imensă a prețurilor în 2008; pe baza acestor experiențe, Uniunea Europeană trebuie să reexamineze propriile angajamente în privința cantităților de bio-combustibili. În sfârșit, solicit ca, la nivel UE, să se acționeze urgent împotriva creării de monopoli ale distribuitorilor alimentari cu amănuntul, pentru a proteja producătorii.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris. – Creșterea pretului energiei, fenomenele meteorologice nefavorabile și sporirea cererii de energie datorată creșterii demografice globale au generat preturi ridicate pentru alimente. Solicit Comisiei să analizeze legătura dintre preturile ridicate la alimente și preturile din ce în ce mai mari la energie, în special pentru combustibilii utilizați.

Sectorul agricol necesită îmbunătățirea eficienței energetice. Creșterea ponderii culturilor pentru biocombustibili și utilizarea energiei regenerabile ar putea avea un impact pozitiv asupra sectorului agro-alimentar, care este afectat de preturile ridicate ale îngrășămintelor, pesticidelor, de costurile ridicate pentru prelucrare și transport. Solicit Comisiei să monitorizeze îndeaproape efectele producției ridicate de biocarburanți atât în UE cât și în țările terțe în ceea ce privește modificările legate de utilizarea terenurilor, de preturile produselor alimentare și de accesul la alimente.

Stimulentele pentru cultivarea durabilă a culturilor energetice nu ar trebui să pericliteze producția de alimente. Consider că sunt necesare cercetări în domeniul agricol, pentru a spori productivitatea agricolă și invit statele membre să exploateze pe deplin oportunitățile oferite în ceea ce privește acest aspect în cadrul celui de-al șaptelea Program-cadru pentru cercetare și dezvoltare tehnologică și să adopte măsuri de îmbunătățire a producției agricole în mod durabil și eficient din punct de vedere energetic.

19. Perspectivile de dezvoltare a dialogului civil în cadrul Tratatului de la Lisabona (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul subiect este raportul (A6-0475/2008) doamnei Grabowska, în numele Comisiei pentru afaceri constituționale, privind perspectivele de dezvoltare a dialogului civil în cadrul Tratatului de la Lisabona [2008/2067(INI)].

Genowefa Grabowska, raportoare. – (PL) Domnule președinte, doamnă comisar, schimbăm subiectul spre discuția contactului dintre instituțiile Uniunii Europene și cetățenii Uniunii. Acest contact este necorespunzător. Există o distanță mare între Uniune și cetățenii săi, deși Jean Monnet sublinia că Uniunea a fost creată mai degrabă pentru cetățeni decât pentru state și guverne.

Uniunea se extinde și dobândește noi cetățeni, însă instituțiile ei au dificultăți în stabilirea contactului cu cetățenii. Acest fapt a devenit evident cu ocazia dureroasei experiențe a refuzării Tratatului de la Lisabona de către cetățenii francezi și olandezi. Totuși, este adevărat că instituțiile Uniunii fac eforturi pentru îmbunătățirea contactului cu cetățenii. Sunt mai deschise și recunosc în mod clar rolul societății civile. Există o gamă în continuă creștere de politici de comunicare ale Uniunii în acest domeniu. S-a creat noul termen de dialog civil pentru descrierea acestor politici. Totuși, este nevoie de mai mult. Așadar, Parlamentul European face eforturi pentru a se ridica la înălțimea acestei provocări și încearcă să creeze un mecanism adecvat scopului și, totodată, să promoveze contactele de acest tip dintre Uniunea Europeană și cetățeni. Astfel, se

rezolvă problema absenței democrației și se demonstrează importanța rolului cetățenilor în cadrul proceselor decizionale ale Uniunii Europene.

Articolul 10 din Tratatul de la Lisabona afirmă că „Orice cetățean are dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii. Deciziile se iau în mod cât mai deschis și la un nivel cât mai apropiat posibil de cetățean”. Există o prevedere suplimentară ce oferă cetățenilor Uniunii Europene posibilitatea de a emite inițiative legislative. După intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, un milion de cetățeni vor putea să abordeze Comisia Europeană și să solicite prezentarea unei propuneri legislative privind subiecte importante pentru cetățeni.

Acesta este motivul pentru care prezentul raport se referă la dialogul civil. Acest dialog nu este definit în legislație. Cu toate acestea, este esențial și mi-aș dori totodată ca acesta să fie condus sau, mai degrabă, să se ghideze după următoarele principii. În primul rând, aș dori să prezint principiul reprezentării societății civile în prezentul raport. Aș dori ca societatea civilă să fie reprezentată corespunzător la nivelul Uniunii Europene și anume, să fie reprezentată de parteneri care reflectă și reprezintă corect interesele în cauză.

Aș dori ca dialogul civic să fie un proces reciproc, bidirecțional. Aceasta înseamnă că nu trebuie să implice doar abordarea cetățenilor de către Uniunea Europeană, urmată de răspunsul acestora. Uniunea trebuie, de asemenea, să își informeze cetățenii atunci când părerile acestora au fost luate în considerare și să explice implicațiile acestor păreri. Din acest motiv este necesar feedback-ul Uniunii adresat cetățenilor.

Aș dori ca dialogul civil să se bazeze pe principiile clarității și transparenței. Atunci când reprezentanții societății sunt invitați la dialog ar trebui să fim guvernați de reglementări clare. Ar trebui să publicăm în mod sistematic lista organizațiilor implicate în consultare. Ar fi înțelept din partea Uniunii să numească o persoană de contact responsabilă pentru acest domeniu al dialogului.

Nu este ușor să stabilim reglementarea acestui domeniu. Comisia Europeană a realizat deja principiile de consolidare a unei culturi a consultării și dialogului în 2002 și sper, din acest motiv, că este pregătită pentru elaborarea principiilor adecvate. Acestea vor deveni principii comune pentru toate instituțiile. De asemenea, aș dori ca statele membre să fie obligate să promoveze dialogul civil. Nu a fost posibil să menționez fiecare parte a acestui raport. Totuși, aș dori să fie testat conținutul acestuia cu prima ocazie posibilă, în special în timpul campaniei electorale europene din 2009. Aș dori să profităm de această ocazie și să facem un prim pas spre contactul cu cetățenii comunității europene, informându-i despre ce are Uniunea mai bun de oferit și aflând de la aceștia ce doresc să obținem pentru ei în acest Parlament.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Domnule președinte, în primul rând, Comisia dorește să mulțumească raportoarei, doamna Grabowska, precum și Comisiei pentru afaceri constituționale pentru excelentul raport.

Suntem de acord cu faptul că societatea civilă are un rol important în integrarea europeană. Aceasta este unul din instrumentele esențiale de comunicare între instituțiile comunitare, societate și cetățeni. Le oferă cetățenilor posibilitatea de a-și exercita dreptul de a participa la viața democratică a Uniunii.

Comisia are o tradiție îndelungată și sănătoasă a interacțiunii cu organizațiile societății civile. Această cooperare între Comisie și societatea civilă a evoluat, acoperind o largă varietate de probleme, de la dialogul politic la gestionarea proiectelor, atât în UE, cât și în țările partenere.

Tratatul de la Lisabona ar oferi practicilor deja existente o bază mai formală și un nou impuls de îmbunătățire a acestora. De asemenea, ar deschide poarta pentru o nouă opțiune a societății civile de a-și operaționaliza părerile prin intermediul Inițiativei Cetățenești.

Implicarea părților interesate într-un dialog activ necesită asigurarea instrumentelor corespunzătoare pentru ca societatea civilă să-și exprime opiniile și pentru ca acestea să se facă auzite. Instituțiile UE au nevoie în aceeași măsură de instrumentele corespunzătoare pentru a se asigura înregistrarea și introducerea adecvată în sistem a opiniilor societății și cetățenilor. Comisia salută faptul că raportul de față sprijină multe din ideile pe care Comisia le aplică deja.

Prin intermediu mandatului său, Comisia actuală a adoptat o serie de inițiative de implicare a organizațiilor societății civile și a cetățenilor în debaterile publice privind problemele UE. Unul din cele mai inovatoare exemple pentru aceste eforturi a fost consultarea cetățenilor, experimentarea votului deliberat și consultările față în față.

Pentru a înțelege nevoile și așteptările cetățenilor, Eurobarometrul a devenit, în ultimii 35 ani, un instrument foarte valoros de monitorizare a opiniei publice în Europa. Totuși, nici Comisia și nici Parlamentul nu pot

să organizeze unilateral o dezbatere publică la nivel european. Acest lucru va fi posibil doar în cazul în care instituțiile UE și statele membre colaborează. Acesta este scopul declarației politice privind „Parteneriatul privind comunicarea pentru Europa” semnată de Parlament, Consiliu și Comisie la 22 octombrie 2008.

În acest context, Comisia și Parlamentul își coordonează deja eforturile cu cele ale statelor membre, prin intermediul parteneriatelor de management, care includ campanii pe probleme specifice, regionale și locale, legate de acțiuni întreprinse de autoritățile și ONG-urile locale. Cele unsprezece parteneriate de management create în 2009 vor face și mai eficientă această abordare.

Comisia împărtășește opinia conform căreia un dialog fructuos depinde de participarea activă a tuturor părților: instituțiile UE, statele membre și societatea civilă. Comisia speră că Tratatul de la Lisabona va intra în vigoare și este pregătită să adopte măsurile necesare pentru punerea în practică a prevederilor acestuia și pentru a continua dezvoltarea dialogului civil.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc marți, la ora 12.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE), în scris. – (PL) Dacă Uniunea Europeană urmează să devină cu adevărat democratică și apropiată de cetățenii săi, este necesară cooperarea îndeaproape, la nivel local, regional și național, între instituțiile Uniunii și statele Membre, pe de o parte, și societatea civilă, pe de altă parte.

Societatea civilă reprezintă multe organizații neguvernamentale și non-profit create de către cetățeni din proprie voință. Aceasta joacă un rol esențial în procesul de integrare europeană, în condițiile în care face cunoscute instituțiilor comunitare pozițiile și dorințele cetățenilor Uniunii. Prin urmare, este foarte important să se furnizeze cetățenilor informații eficiente și solide, pentru a asigura popularitatea dialogului civil. Acesta este cazul mai ales în privința promovării și diseminării acțiunilor și intențiilor Uniunii Europene, dezvoltării unei rețele europene de cooperare și consolidării identității europene în cadrul societății civile.

O mai puternică conștiință politică, un dialog civic mai eficient și dezbateri publice cu participare mai extinsă sunt necesare pentru ca Uniunea să își îndeplinească obiectivele și intențiile politice.

Tratatul de la Lisabona consolidează drepturile cetățenilor în relația acestora cu Uniunea, prin facilitarea accesului acestora și al asociațiilor reprezentative pentru societatea civilă la dezbaterile privind așa-numita Europă a cetățenilor.

Instituțiile Uniunii Europene trebuie să colaboreze mai strâns pentru dezvoltarea dialogului civil comunitar și pentru implicarea mai puternică a cetățenilor Uniunii în viața acesteia. Este esențială încurajarea participării extinse a cetățenilor la dezbaterile și discuțiile de la nivel comunitar. Cetățenii trebuie, de asemenea, să fie implicați activ în alegerile viitoare pentru Parlamentul European. De fapt, după cum spunea Jean Monnet, nu creăm Uniunea pentru țări și guverne, ci pentru cetățeni.

Zita Gurmai (PSE), în scris. - (HU) Statutul de membru al unei organizații aparținând societății civile oferă cetățenilor europeni oportunitatea de a participa activ în procesul creării de politici. Pentru a atinge scopurile UE, implicarea activă a cetățenilor în acest proces și crearea de oportunități concrete, tangibile pentru ca aceștia să preia inițiativa, să ofere feedback și să își exprime criticile și opiniile contrare reprezintă o adevărată provocare. Totuși, în condițiile în care nu există o definiție juridică precisă a unei organizații a societății civile, pot să apară probleme.

Pentru ca avantajele oferite de Uniunea Europeană să fie recunoscute de cetățeni, trebuie să continuăm extinderea democrației, creșterea transparenței și îmbunătățirea eficienței în funcționarea UE. Deficitul democratic este, în majoritatea cazurilor, rezultatul faptului că, adesea, cetățenii nu au acces la informații esențiale. Unele din documentele privind procesele decizionale comunitare sunt încă inaccesibile; așadar, trebuie să continuăm procesul de augmentare a accesibilității documentelor comunitare în acest sens.

Mecanismul consultativ reprezintă o parte integrantă a activităților instituțiilor comunitare. Suntem nevoiți să exprimăm principiile generale și un set minim de norme privind consultarea, precum și să stabilim un cadru de consultare consecvent și, în același timp, suficient de flexibil pentru a putea fi adaptat la așteptările părților implicate.

Jo Leinen (PSE), *în scris.* – (DE) Prezentul raport transmite un semnal clar de apropiere a UE față de cetățenii săi și propune pași concreți spre transformarea acestui obiectiv în realitate.

Solicităm instituțiilor UE să transforme dialogul cu societatea civilă într-un obiectiv politic general.

Cetățenii sprijină UE doar dacă sunt informați cu privire la proiectele politice și activități și dacă pot să participe la adoptarea deciziilor, de exemplu, prin consultări. Odată cu respingerea Tratatului de la Lisabona în Irlanda, am văzut consecințele negative ale dezinformării deliberate asupra integrării Europene. Acest lucru trebuie prevenit în viitor, printr-o politică de informare proactivă și dialog. Aceasta se aplică mai ales Consiliului și guvernelor statelor membre, care trebuie să facă eforturi mai active pentru a oferi informații mai bune referitoare la UE.

Accesul la documentele emise de toate instituțiile UE trebuie facilitat și îmbunătățit, astfel încât orice cetățean să se poată familiariza cu activitățile acestora.

Scopul nostru este construirea unei societăți civile europene puternice ca premisă fundamentală a dezvoltării unei zone publice europene. Astfel, solicităm crearea, în sfârșit, a condițiilor-cadru necesare, ceea ce înseamnă, în primul rând, crearea cartei asociațiilor europene, precum și asigurarea infrastructurii de bază pentru participarea activă a cetățenilor la nivel european.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), *în scris.* – (PL) Domnule Președinte, doamnelor și domnilor, raportul doamnei Grabowska privind perspectivele dezvoltării dialogului civil conform prevederilor Tratatului de la Lisabona este un exemplu de risipă de timp și resurse. Astfel, se evidențiază o problemă fundamentală. Care este, de fapt, scopul acestei dezbateri? Oricum Tratatul de la Lisabona este mort. Irlanda l-a respins prin referendum național. Astfel, acest document nu are nici un fel de aplicare legală. A construi pe baza lui înseamnă a construi castele pe nisip, fără fundații. A construi pe baza unui tratat care nu există, de fapt, deoarece a fost respins, reprezintă o violare a democrației și drepturilor egale ale națiunilor libere. Toate acestea ne amintesc definiția democrației. Așa cum înțeleg eu, democrația reprezintă libera alegere, nu ceva impus, fără a se ține cont de voința populară. Într-o democrație, suveran este poporul, nu un anumit grup de interese. Expresia supremă a voinței populare este referendumul și nu o decizie adoptată de clica conducătoare, contrară voinței populare. Este acest lucru atât de greu de înțeles?

Dushana Zdravkova (PPE-DE), *în scris.* – (BG) Doresc să o felicit pe doamna Grabowska pentru excelentul raport care, sunt sigură, va contribui la îmbunătățirea și dezvoltarea dialogului civil. Se pot spune multe despre dezvoltarea dialogului între cetățenii și instituțiile Uniunii Europene. În calitate de președintă a unei asociații cetățenești din Bulgaria, cred cu tărie în faptul că acesta este unul din elementele cele mai importante pentru dezvoltarea viitoare a Europei, care necesită reformare și îmbunătățire urgentă.

Cred că prezentul raport va permite Parlamentului European să ofere orientările și recomandările necesare altor instituții, precum și organizațiilor civile, deoarece, fără cooperarea și participarea acestora, nu vom putea îndeplini obiectivele pe care ni le-am stabilit.

Raportul propune un dialog de pe picior de egalitate, care să ia în considerare diferențele dintre asociații și independența acestora. Astfel, se va promova participarea civică la procesul politic, pentru abordarea provocărilor serioase cu care acesta are de-a face, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar. De aceea, este de o importanță vitală să găsim o abordare diferențiată pentru a produce rezultate la nivel local, din cauza nivelului diferit de dezvoltare între țări și sectoare.

Contez pe luarea în considerare a recomandărilor noastre atât de către statele membre, cât și de către celelalte instituții, cât mai curând posibil, chiar dacă Tratatul de la Lisabona nu va intra în curând în vigoare.

20. Finanțele publice în UEM - 2007 și 2008 (prezentare succintă)

Președinte. – Următorul punct este raportul (A6-0507/2008) doamnei Gottardi, în numele Comisiei pentru afaceri economice și monetare, privind finanțele publice în UEM - 2007 și 2008 [2008/2244(INI)].

Donata Gottardi, raportoare. – (IT) Domnule Președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, cu exact un an în urmă, am decis să reunim rapoartele privind finanțele publice pentru 2007 și 2008. Au existat cel puțin două motive pentru această decizie: să încercăm să facem procesul mai rapid și să luăm în calcul semnele schimbărilor în derulare. Nu cunoșteam, la acel moment, mărimea schimbărilor, dar era deja evident că, prin analiza comună a doi ani, vom obține o evaluare mai detaliată și mai precisă. Aveam dreptate! Raportul pe care îl vom vota mâine a fost actualizat constant.

Legătura strânsă între finanțele publice și criza economică și financiară este foarte clară. Gândiți-vă doar la resursele alocate pentru sprijinirea băncilor și marilor companii, sprijinul acordat producției și solicitările provenite, în principal, de la întreprinderile mici și mijlocii, precum și protecția cetățenilor față de efectele negative ale recesiunii. Toate aceste măsuri au fost aduse la cunoștința instituțiilor europene și a statelor membre. Totuși, acestea nu trebuie să submineze sau să slăbească perspectiva și implicarea noastră, în numele generațiilor viitoare.

Raportul implică cel puțin două niveluri: nivelul general, stabil și valabil în orice situație și cel al reacției de urgență la criza actuală. Principiul care rămâne intact, chiar mai puternic, este cel conform căruia finanțele publice sustenabile, de calitate sunt indispensabile nu doar țărilor, ci și solidității economice și modelului social european. În privința veniturilor, trebuie să se ia măsuri de lărgire a bazei de impozitare, fără a slăbi principiul impozitării progresive, precum și pentru a reduce presiunea impozitului pe remunerații, în special în cazul salariilor medii și mici și al pensiilor. În privința cheltuielilor, măsurile de luat trebuie să implice o evaluare a contextului, cerințelor, compoziției populației, ținând cont totodată de politicile de gen și schimbările de ordin demografic. Mai mult decât o orientare spre reduceri nediscriminatorii, scopul ar trebui să fie reorganizarea cheltuielilor, parțial prin realocarea articolelor bugetare și modernizarea administrației publice.

O metodă utilă este crearea bugetului defalcat pe sexe, o metodă preferată și promovată de Parlamentul European deja de ceva timp, care este încă departe de a fi devenit o normă. Aceasta îmbunătățește transparența și compatibilitatea, este mai ușor recunoscută de către cetățeni și, astfel, creează încredere și senzația de proprietate.

Instabilitatea fără precedent din acest moment necesită acțiuni hotărâte. Dacă intervenția în sectorul public a devenit principală și esențială din nou, nu trebuie să repetăm greșelile anterioare - acest lucru ar fi și mai grav. Din contră, trebuie să ghidăm criza spre un nou model de dezvoltare, cu adevărat sustenabil, atât din punctul de vedere al mediului, cât și social.

Când vorbim de coordonarea la nivel european, trebuie să ne gândim la guvernarea noastră anticiclică, la evoluția concomitentă și în aceeași direcție, la accentuarea luptei împotriva evaziunii și paradisurilor fiscale și, de asemenea, la coordonarea planurilor naționale. Când intervenim pentru a sprijini anumite companii, trebuie să evaluăm impactul acestor intervenții asupra concurenței, mediul concurențial echilibrat și funcționarea pieței interne, garantarea supervizării, răspunderii, restricțiilor și comportamentului consecvent. Revizuirea Pactului de Stabilitate și Creștere permite flexibilitatea controlată, care să fie utilizată cu atenție, în cadrul unor perspective pe termen lung.

Politicile macroeconomice și investițiile comune trebuie să fie relansate în sectoare strategice, predeterminate, cu ajutorul unor instrumente cum ar fi Eurobond-urile, în timp ce are loc și supervizarea atentă a nivelului subnațional și a planurilor de stabilitate regională. S-a înregistrat un consens larg asupra raportului din cadrul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, întrucât majoritatea grupurilor politice împărtășesc această viziune. Sper cu adevărat că acesta este un preludiu al rezultatului pozitiv al votului de mâine.

Androulla Vassiliou, *membră a Comisiei*. – Domnule Președinte, comisia salută raportul Gottardi, iar fondul raportului se corelează bine cu cele două rapoarte anterioare ale Comisiei privind finanțele publice în UEM din iunie 2007 și 2008. Comisia este de acord cu ultimele trei amendamente exprimate de raportor în data de 7 ianuarie.

Raportul Parlamentului European confirmă faptul că Pactul de Stabilitate și Creștere (PSC) a funcționat, până acum, conform așteptărilor. În special, multe din statele membre au făcut eforturi considerabile de a-și îndeplini obligațiile asumate privind acest Pact. De la reforma PSC, s-au aplicat atât măsuri de corecție cât și de prevenție, în deplină conformitate cu prevederile pactului de reformă, aplicându-se fără nici un fel de indulgență.

Totuși, raportul evidențiază perspectivele de viitor foarte negative pentru UE și zona euro în 2009. Ritmul de creștere s-a redus considerabil, până la transformarea în recesiune, anul acesta. Perspectivele economice generale pentru 2010 sunt, de asemenea, descurajatoare, astfel încât Comisia este de acord cu Parlamentul European în privința faptului că sprijinirea cererii prin măsuri discreționare de politică fiscală este esențială, în acest moment.

Totuși, politica fiscală trebuie menținută la un nivel sustenabil, prin ancorarea estimărilor unei rezolvări ordonate a crizei. În acest sens, Comisia împărtășește îndoielile Parlamentului privind sustenabilitatea pe termen lung a finanțelor publice și continuă să pună accentul pe evaluarea acestora.

Un nou raport privind stabilitatea pe termen lung a finanțelor Uniunii Europene va fi emis de către Comisie în toamna anului 2009. Comisia împărtășește opinia Parlamentului European în sensul reorientării cheltuielilor publice în vederea îmbunătățirii calității acestora, în conformitate cu strategia de la Lisabona. O astfel de orientare a politicilor este, într-adevăr, parte a orientărilor politice integrate adoptate de Consiliul European. În prezent, Comisia acționează în vederea creării unei evaluări mai sistematice a dezvoltării calității finanțelor publice, incluzând aspecte de creare a bugetului prin raportare la performanțe.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc marți, la ora 12.

Declarație scrisă (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Silvia-Adriana Țicău (PSE), în scris. – În primăvara anului 2006 douăsprezece state membre făceau obiectul unei proceduri de deficit excesiv. Ca urmare a implementării recomandărilor și deciziilor Consiliului emise în cazul țărilor cu deficit excesiv, a făcut ca doi ani și jumătate mai târziu, numărul de state membre care fac obiectul unei proceduri de deficit excesiv se apropie de zero. Acest lucru a fost posibil datorită existenței, în 2006 și 2007, a unor condiții economice favorabile. În perioada 2008-2009 ne confruntăm cu o criza economică care a generat deja în multe din statele membre recesiune economică, creșterea somajului, falimentul multor companii, în special IMM-uri. Planul european de redresare economică prevede importante investiții publice pentru modernizarea infrastructurii de transport și a celei energetice. Statele Membre dezvoltă programe pentru sprijinirea IMM-urilor pentru a-și putea continua activitatea. În aceste condiții, Statele Membre din zona euro, ca de altfel toate Statele Membre, vor avea dificultăți în respectarea criteriilor de convergență. Consider că la nivel european trebuie adoptate măsuri care să permită Statelor Membre să facă față provocărilor actuale: îmbătrânirea populației, migrația, schimbările climatice, etc. Agricultură, educația, sănătatea și transporturile, care reprezintă domenii cheie pentru dezvoltarea economică a Uniunii și pentru calitatea vieții cetățenilor europeni, trebuie să beneficieze de politici publice speciale.

21. Transpunerea, punerea în aplicare și executarea Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și a Directivei 2006/114/CE privind publicitatea înșelătoare și comparativă (prezentare succintă)

Președinte. – Următorul punct este raportul (A6-0514/2008) doamnei Weiler, în numele Comisiei pentru piața internă și protecția consumatorilor, privind transpunerea, punerea în aplicare și executarea Directivei 2005/29/CE privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și a Directivei 2006/114/EC privind publicitatea înșelătoare și comparativă [2008/2114 (INI)].

Barbara Weiler, raportoare. – (DE) Domnule Președinte, doamnă comisar, doamnelor și domnilor, înainte de a discuta despre raportul meu, aș dori să menționez încă o dată că nu am dat dovadă de comportament corect când am decis să dezbaterăm rapoartele din proprie inițiativă. Observând derularea dezbaterilor, fără dialog, fără controverse, fără conflicte, nu mi se pare că acestea sunt dezbateri parlamentare corecte și sper că vom rezolva această problemă imediat după alegerile pentru Parlamentul European.

Cu toate acestea, doresc să adresez colegilor care nu sunt prezenți mulțumirile mele. Am colaborat foarte bine la elaborarea raportului. Aș dori, de asemenea, să mulțumesc Comisiei Europene și secretariatului comisiei.

Împreună, am descoperit multe în cursul dezbaterii din cadrul comisiei. Comisia pentru piața internă și protecția consumatorilor a pus, conștient, accentul pe implementarea relativ rapidă, deoarece termenul limită pentru implementarea de către statele membre era mijlocul-sfârșitul lui 2007, ceea ce înseamnă că nu mai este prea mult timp pentru o directivă care necesită eforturi enorme și semnificative de armonizare. Totuși, unele din statele membre nu au transpus actele în legislația națională. Cu certitudine, unul din motive este procedura complicată, dar este interesant de observat că trei dintre statele membre care nu au reușit acest lucru fac parte dintre statele fondatoare. De aceea, nu putem porni de la premisa necunoașterii legislației comunitare. Trei dintre statele membre nu au transpus încă directiva, patru au transpus-o defectuos și necorespunzător, iar trei state membre au primit, din partea Comisiei, comunicări care pot conduce la proceduri judiciare în cadrul Curții Europene de Justiție. Există un mare număr de cazuri de transpuneri defectuoase. Am stabilit, în cursul audierii, că două dintre țări au transpus directiva în mod responsabil și creativ, și anume, Regatul Unit și Austria. Este, deci, posibil.

Beneficiile pieței interne trebuie să fie în interesul statelor membre. Scopul directivei ar trebui să fie clarificarea drepturilor consumatorului și simplificarea comerțului transfrontalier, precum și introducerea de reglementări sigure și echitabile și consolidarea cadrului juridic.

Un punct foarte important pentru noi, ca parlamentari, este protecția cetățenilor și consumatorilor față de practicile frauduloase. Acest lucru nu se aplică doar consumatorilor, ci și întreprinderilor mici și micilor comercianți. Scopul nostru, doamnă comisar, ar trebui, poate, să fie unificarea acestor două directive pe termen mediu, deoarece o mare parte din întreprinderile mici se confruntă cu aceleași surse de iritare pe piețele interne ca și consumatorii. Cunoaștem un mare număr de exemple, cum ar fi publicitatea enervantă și înșelătoare, precum și practicile de afaceri agresive. Știm că fraudele implicând fraudarea bazelor de date cu adrese reprezintă o problemă extinsă la nivel european. Știm despre înșelătoriile la loterie și multe altele.

Aș dori să mulțumesc Comisiei pentru introducerea riguroasă a noului sistem de verificare a liniilor aeriene și publicității prin tonuri de apel. Sperăm că vom continua să ne ocupăm de aceste lucruri și pe viitor. Estimăm că se va colabora mai strâns cu birourile naționale și se vor oferi garanții privind nesubminarea listelor negre, precum și că sancțiunile acționează, în mod real, ca inhibitori, acesta fiind un punct destul de important pentru noi, ca parlamentari.

În final, aș dori să menționez că transpunerea cu succes necesită colaborare între statele membre, precum și între parlamentarii naționali și europarlamentari și, în strictă conformitate cu Tratatul de la Lisabona menționat aici, aș dori să mai pledez în favoarea unui control mai aprofundat al parlamentarilor naționali asupra guvernelor naționale. Aceste două directive reprezintă un bun început.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Domnule Președinte, în primul rând, aș dori să mulțumesc raportoarei, doamna Weiler, pentru raport, al cărui conținut va fi analizat cu grijă de către Comisie și, de asemenea, pentru comentariile privind procedura.

Comisia este pe deplin de acord cu faptul că, în momentul de față, este foarte important ca statele membre să transpună corespunzător noile concepte introduse prin directivă, privind practicile comerciale neloiale și cu faptul că autoritățile naționale trebuie să contribuie la implementarea uniformă a directivei în întreaga UE.

În privința transunerii, două din statele membre sunt încă în întârziere: Luxemburg și Spania; Comisia a transmis aceste cazuri Curții de Justiție în iunie, anul trecut.

Comisia a coordonat și cooperarea în domeniul transunerii, pentru a evita transpunerea incorectă. Totuși, într-un număr limitat de țări, mai există unele probleme, datorate în principal rezistenței acestora față de armonizarea completă. În aceste cazuri, Comisia nu va ezita să lanseze procedurile privind încălcarea dreptului comunitar.

Raportul menționează nevoia de a proteja nu doar consumatorii, dar și IMM-urile împotriva practicilor comerciale neloiale. În acest sens, Comisia dorește să reamintească Parlamentului European că o directivă complet armonizată privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor față de consumatori era deja o propunere foarte ambițioasă, care ar fi eșuat în cazul în care nu ar fi cuprins și practicile de concurență neloială ale întreprinderilor față de alte întreprinderi.

S-a concluzionat, în urma consultărilor care au stat la baza propunerii și în urma deliberărilor din Consiliu, că s-a redus sprijinul pentru extinderea aplicării directivei și la practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor față de alte întreprinderi.

În privința practicilor agresive, reglementate pentru prima dată în UE prin directiva privind practicile comerciale neloiale, s-a considerat că astfel de practici apar aproape exclusiv în relațiile între întreprinderi și consumatori. Practicile înșelătoare între întreprinderi sunt deja acoperite de directiva privind publicitatea înșelătoare și comparativă. Aceste practici sunt în continuare reglementate doar prin această directivă.

În privința aplicării legislației din domeniul protecției consumatorului, Comisia va continua să coordoneze acțiunile de punere în aplicare prin intermediul rețelei de cooperare în domeniul protecției consumatorului.

În acest context, Comisia notează sprijinul Parlamentului pentru verificări ca instrument de aplicare. Comisia intenționează să dezvolte în continuare acest mecanism și a planificat o nouă verificare pentru acest an. Ca urmare a solicitării Parlamentului, Comisia se bucură să adauge că a doua versiune a studiului comparativ referitor la prețurile și rezultatele din statele membre va conține datele colectate în urma verificărilor de până acum.

Întrucât raportul menționează nevoia de campanii de informare pentru creșterea nivelului de cunoaștere a drepturilor de către consumatorii înșiși, Comisia dorește să informeze membrii asupra sitului internet „Is it fair?”, recent lansat, care include, de exemplu materiale educative privind lista neagră a practicilor interzise.

Pentru a încheia, Comisia dorește să asigure Parlamentul că va continua strânsa colaborare cu statele membre pentru a asigura aplicarea adecvată și eficientă a directivelor privind practicile comerciale neloiale și publicitatea comparativă înșelătoare.

Baza de date a măsurilor naționale de transpunere și a jurisprudenței va fi creată în acest an și va fi, în acest sens, o măsură utilă.

Președintele. – Dezbaterile a fost închisă.

Votul va avea loc marți, la ora 12.

(Ca urmare a comentariilor doamnei Weiler, Președintele a citit dispozițiile articolului 45 alineatul (2) din Regulamentul de procedură)

Declarație scrisă (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Zita Pleštinšká (PPE-DE), în scris. – (SK) Consumatorii europeni se confruntă adesea cu practici comerciale neloiale, precum și cu publicitate înșelătoare. Categoria consumatorilor vulnerabili care include copii și vârstnicii este cea mai expusă riscului de fraudă.

Este salutar efortul Comisiei de a oferi asistență statelor membre pentru transpunerea unei directive destinate sporirii încrederii atât a consumatorilor, cât și a comercianților în tranzacțiile transfrontaliere. Aceasta va asigura o mai mare certitudine juridică pentru consumatori și, în același timp, va proteja întreprinderile mici și mijlocii împotriva practicilor comerciale agresive neloiale.

Această directivă va fi crucială pentru dezvoltarea viitoare a drepturilor consumatorilor în UE și pentru dezvoltarea completă a potențialului pieței interne. Întrucât unele aspecte sunt încă neclare în transpunerea acestei directive, apreciez faptul că raportul doamnei Weiler atrage atenția asupra problemelor survenite în transpunerea directivei în cadrul legislațiilor naționale.

Pentru a înregistra succese, autoritățile judiciare vor trebui să-și îmbunătățească cooperarea transfrontalieră în privința serviciilor de baze de date înșelătoare. Sunt extrem de importante, din punctul meu de vedere, campaniile de informare în vederea extinderii conștientizării drepturilor de către consumatori, acestea fiind un factor cheie pentru o mai bună protecție. Doar un consumator bine informat este capabil să detecteze publicitatea înșelătoare și să evite dezamăgirile provocate de aceasta.

Consider că „listele negre” ne vor permite să descoperim practicile comerciale neloiale și să interzicem complet publicitatea înșelătoare.

22. PCP și gestionarea pescuitului pe baza ecosistemelor (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul subiect este raportul (A6-0485/2008) domului Guerreiro, în numele Comisiei pentru pescuit, privind PCP și gestionarea pescuitului pe baza ecosistemelor [2008/2178(INI)].

Pedro Guerreiro, raportor. – (PT) Această comunicare a Comisiei ridică o serie de probleme, ca parte a dezbaterii privind o posibilă reformă a politicii comune în domeniul pescuitului până în 2012.

Raportul meu, adoptat de Comisia pentru pescuit a Parlamentului, indică o serie de factori pe care îi considerăm importanți în contextul acestei dezbateri.

Pescuitul este o activitate fundamentală în garantarea alimentației și supraviețuirii oamenilor și acesta este obiectivul primordial al oricărei politici a pescuitului.

În acest context, trebuie să subliniem importanța pescuitului în apele din ZEE a fiecărui stat membru, pentru păstrarea suveranității și independenței, mai ales în domeniul hranei.

Politica comună în domeniul pescuitului (PCP) ar trebui să promoveze modernizarea și dezvoltarea sustenabilă a industriei pescuitului, păstrarea viabilității socioeconomice a acestora și menținerea stocurilor de pești, suveranitatea și siguranța alimentară și, de asemenea, păstrarea locurilor de muncă și îmbunătățirea condițiilor de trai ale pescarilor.

Prin urmare, luând în considerare propriile sale obiective, PCP nu trebuie să se subordoneze politicilor comunitare definite anterior.

Cu alte cuvinte, politica în domeniul pescuitului nu poate să fie o politică destinată oceanelor sau mediului marin.

Întrucât pescuitul este o activitate care exploatează o resursă care se auto-regenerează, prima și cea mai importantă sarcină în managementul exploatărilor piscicole este controlul efortului total de pescuit, astfel încât să se garanteze o producție sustenabilă maximă.

O politică a pescuitului trebuie să pornească de la premisa interdependenței dintre bunăstarea comunităților de pescari și sustenabilitatea ecosistemelor din care acestea fac parte, mai ales prin recunoașterea caracteristicilor specifice și a importanței pescuitului costier la scară mică și artizanal.

Aplicarea unei abordări de tip ecosistem pentru gestionarea resurselor marine necesită, în mod obligatoriu, acțiuni multidisciplinare și intersectoriale care să includă diversele măsuri care au un impact asupra ecosistemelor marine, mai detaliate și mai avansate decât cele adoptate în domeniul pescuitului.

Propunerea unei analize bazate pe ecosistem pentru evaluarea resurselor de pescuit trebuie să se bazeze pe date științifice și nu pe presupuneri ce pornesc de la idei preconcepute.

Trebuie să recunoaștem că există diferențe semnificative între diversele zone marine și resursele aferente fiecăreia dintre ele, între diversele flote și tehnologii utilizate și între efectele acestora asupra ecosistemelor, diferențe care impun măsuri de gestionare diversificate a exploatărilor piscicole, specializate și adaptate fiecărui caz în parte, incluzând la nevoie oferirea de compensații pentru pescari pentru consecințele socioeconomice suportate.

În vederea garantării sustenabilității resurselor, a activității de pescuit și a comunităților locale în cauză, credem că este vital ca statele membre să își exercite suveranitatea asupra celor 12 mile de ape teritoriale și că aria corespunzătoare ZEE a regiunilor celor mai îndepărtate să fie considerată zonă de acces exclusiv.

În acest context, există unele dubii asupra propunerilor privind accesul la resurse destinat promovării unui sistem de cote individuale transferabile, care ar avea consecințe în termeni de concentrare a activității de pescuit și a însușirii individuale a drepturilor de pescuit.

De asemenea, trebuie menționat că o politică de încurajare a casării fără discriminare a vaselor care nu ia în considerare caracteristicile specifice ale flotelor, resurselor, nevoilor de consum ale fiecărui stat membru, precum și impactul socioeconomic este inadecvată și nejustificată.

În ultimul rând, doresc să subliniez că declinul pronunțat al veniturilor din industrie nu provine doar din restricțiile aplicate activității de pescuit, ci și din stagnarea/scăderea prețului de vânzare la prima mână, însoțită de creșterea prețurilor de producție (motorină și benzină).

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Domnule Președinte, Comisia salută raportul prezentat și sprijinul acordat perspectivelor noastre privind abordarea din punctul de vedere al ecosistemelor.

Unul din mesaje principale transmise de Comisie în comunicare este că, în timp ce exploatățile piscicole depind de ecosisteme marine sănătoase, gestionarea acestora nu poate prelua și rolul de gestionare a oceanelor în mod independent. Ecosistemele marine sănătoase pot fi protejate doar printr-o politică care implică toate sectoarele care au impact asupra acestor ecosisteme.

Din acest motiv, Comisia consideră politica maritimă și, în special, pilonul ecologic al acesteia, Directiva privind strategia maritimă, ca aspect esențial în implementarea unei abordări din punctul de vedere al ecosistemului. Această abordare va oferi industriei pescuitului asigurări asupra faptului că orice fel de impact uman asupra ecosistemelor marine, nu doar cel al pescuitului, este abordat în mod coerent și proporțional cu importanța acestuia. Aceasta este, de asemenea, ideea generală a raportului și apreciem acordul dumneavoastră asupra acestui aspect.

Subliniez că acest lucru nu înseamnă subordonarea unei politici față de alta ci că, prin această abordare, stabilim o ierarhie între, de exemplu, Directiva privind strategia maritimă și politica comună a pescuitului.

Directiva privind strategia maritimă este utilă politicii comune a pescuitului prin faptul că este instrumentul integrativ necesar pentru protejarea pe viitor a bazei de resurse de pescuit, iar politica comună a pescuitului

contribuie la Directiva privind strategia maritimă prin implementarea măsurilor de gestionare necesare pentru sprijinirea obiectivelor privind existența ecosistemelor marine sănătoase.

După cum s-a afirmat în raport, satisfacerea nevoilor de hrană, protejarea industriilor pescuitului și a comunităților de pescari, precum și menținerea sustenabilității ecosistemelor marine nu sunt ireconciliabile. Dimpotrivă, există, pe termen lung, o sinergie a acestor obiective.

Raportul implică mai multe aspecte privind instrumentele specifice de utilizat în viitor. Acestea sunt aspecte importante și pertinente, ce vor fi abordate în cadrul dezbaterii privind reforma politicii comune a pescuitului. Deci, nu voi comenta aceste aspecte aici.

Totuși, voi sublinia că există o serie de aspecte asupra cărora este posibil să nu fim de acord. S-a afirmat că pescarilor afectați de planuri și măsuri de gestionare privind protejarea ecosistemelor trebuie să li se acorde subvenții sau compensații. Nu considerăm că subvenționarea directă reprezintă un pas înainte, ci că soluția este sprijinirea industriei pentru a fi mai rezistentă din punct de vedere economic și sprijinirea comunităților costiere în vederea diversificării activităților economice.

S-a afirmat, de asemenea, că repopularea cu ajutorul acvaculturii poate fi un instrument de refacere a stocurilor de pești. Deși aceasta poate fi o opțiune validă în câteva, puține cazuri specifice, nu credem că aceasta este o metodă de evoluție în general. Stocurile de pești trebuie să fie recreate prin gestionarea corespunzătoare a impactului uman asupra ecosistemelor marine, incluzând aici atât impactul pescuitului, cât și al altor sectoare.

Vom reveni la o dezbatere mai detaliată privind instrumentele de gestionare a exploatărilor piscicole în contextul dezbaterii și elaborării reformei politicii comune a pescuitului, pornind de la publicarea unei Cărți verzi în aprilie. Între timp, mulțumesc Parlamentului pentru sprijinirea abordării noastre, așa cum a reieșit din prezentul raport.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc marți, la ora 12.

Declarație scrisă (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Daciana Octavia Sârbu (PSE), în scris. – Stocurile de pește existente în apele Uniunii Europene este în continuă descreștere atât datorită pescuitului excesiv și al echipamentelor necorespunzătoare utilizate, cât și din cauza impactului pe care îl au alte sectoare asupra vieții marine biologice, în special turismul. O cercetare științifică care să identifice factorii ce influențează ecosistemele marine, inclusiv impactul schimbărilor climatice, va asigura posibilitatea determinării evoluției resurselor piscicole și luarea de măsuri de precauție care să prevină epuizarea rapidă și continuă a rezervelor de pești.

Întrucât pescuitul este o activitate esențială pentru garantarea hranei și a supraviețuirii oamenilor, managementul durabilității resurselor piscicole devine fundamentală în contextul deteriorării biodiversității marine. Din acest motiv, componentele sociale, economice și de mediu trebuie luate în considerare în toate inițiativele de dezvoltare sustenabilă a zonelor de coastă din Uniunea Europeană.

23. Transpunerea și aplicarea Directivei 2002/73/CE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă (prezentare succintă)

Președintele. – Următorul punct este raportul (A6-0491/2008) al doamnei Riera Madurell, în numele Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, privind transpunerea și aplicarea Directivei 2002/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 septembrie 2002, de modificare a Directivei Consiliului 76/207/CEE privind punerea în aplicare a principiului egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și la promovarea profesională, precum și condițiile de muncă [2008/2039(INI)].

Teresa Riera Madurell, raportoare. - (ES) Domnule Președinte, directiva la care facem referire în raport este o versiune modificată a directivei din 1978 cu același subiect, pregătită în lumina Tratatului de la Amsterdam, a jurisprudenței Curții de Justiție a Comunităților Europene, precum și în lumina noilor realități sociale. Este o versiune care cuprinde elemente cheie ale progreselor făcute în domeniul drepturilor femeii, evaluate în acest raport.

Textul de lege prezintă definiția discriminării directe și indirecte, a hărțuirii și a hărțuirii sexuale; acesta solicită statelor membre să încurajeze angajatorii să adopte măsuri care să prevină toate formele de discriminare de gen; de asemenea, protejează drepturile angajatorilor în ceea ce privește concediul de maternitate sau de paternitate.

Prin implementarea acestei directive, statele membre nu se obligă doar să stabilească organisme pentru egalitate care să promoveze, să evalueze, să implementeze și să susțină un tratament egal, dar care se angajează, de asemenea, să încurajeze dialogul social, cu scopul de a promova tratamentul egal la locul de muncă prin contracte colective, într-o manieră planificată. De asemenea, statele membre se angajează să consolideze rolul ONG-urilor în promovarea egalității, pentru a implementa măsuri reale de penalizare a celor care nu respectă prevederile directivei, precum și pentru a implementa măsuri de protecție pentru cei care asigură suport victimelor.

Dacă Comisia ar fi întocmit raportul care, conform directivei, este obligatoriu la fiecare patru ani, munca noastră de evaluare ar fi fost relativ simplă. Pentru aceasta, toate statele membre ar fi trebuit să transpună directiva în perioada de timp dată și să prezinte toate informațiile Comisiei. Cu toate acestea, nu aceasta a fost situația pe care am găsit-o atunci când am început.

După ce a expirat termenul limită de transpunere a directivei, nouă state membre nu oferiseră încă informații asupra măsurilor adoptate în vederea transpunerea directivei. Comisia a inițiat apoi proceduri privind încălcarea dreptului comunitar și, în mai anul trecut, procedurile împotriva a două state membre erau încă în curs. Mai mult, datorită complexității directivei și a noilor elemente conținute, Comisia a detectat probleme în transpunerea legislației în cazul a 22 de state membre, deși ar fi trebuit să se rezolve multe dintre acestea pe calea dialogului.

Pentru a se realiza un raport cât se poate de complet și util, trebuie să avem la dispoziție mai multe date și, prin urmare, am decis să solicităm informații din partea statelor membre. Cu informațiile furnizate de către Comisie, primite de la statele membre – prin organismele lor pentru egalitate și prin parlamentele naționale – și prin contribuțiile colegilor mei din diferite grupuri, am reușit să redactăm acest raport care acum oferă o idee clară despre progresul procesului de transpunere a legislației în fiecare dintre statele membre.

După această experiență, doresc să subliniez faptul că relația de colaborare dintre parlamentele naționale și Parlamentul European a fost fundamentală pentru ca noi să ne desfășurăm activitatea în mod corespunzător. Fără informațiile furnizate de către parlamente și organismele pentru egalitate, nu am fi putut redacta acest raport, cel puțin nu așa de bine precum am făcut-o; acest lucru nu ar fi fost posibil nici fără colaborarea pe care am reușit să o stabilim cu Comisia sau fără ajutorul de neprețuit oferit de către serviciile Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen, al membrilor biroului meu sau al serviciilor grupului meu parlamentar. Doresc să mulțumesc și tuturor acestor femei. De asemenea, doresc să mulțumesc raportorilor alternativi pentru contribuția și voința lor.

Chiar de la început, scopul nostru a fost acela ca activitatea noastră să fie completă și utilă, iar rezultatul să atragă un consens cât mai larg, din moment ce aveam nevoie de o imagine cât mai clară despre progresul transpunerii directivei. Aceasta directivă este de o maximă importanță, din moment ce furnizează Uniunii Europene unelte foarte eficiente care să permită statelor membre să își consolideze legislația referitoare la tratamentul egal la locul de muncă – lucru care este fundamental dacă dorim să atingem obiectivele pe care ni le-am trasat ca europeni.

Nu trebuie să uităm faptul că, în prezent, în Uniunea Europeană, există o diferență de 28.4% în rata de ocupare a locurilor de muncă între bărbați și femei, ceea ce înseamnă că suntem încă departe de obiectivul stabilit la Lisabona, acela de a obține un procentaj de ocupare a forței de muncă printre femei de 60% până în anul 2010 și, de asemenea, că femeile câștigă în medie cu 15% mai puțin decât bărbații.

Dacă acest raport va servi și la sensibilizarea conștiinței oamenilor în această problemă în statele membre, atunci nu vom putea să fim decât de două ori mulțumiți.

Androulla Vassiliou, membră a Comisiei. –Domnule Președinte, Comisia apreciază raportul Parlamentului referitor la această importantă directivă și mulțumește doamnei Madurell pentru efortul depus.

Directiva 2002/73/CE este un instrument important pentru lupta împotriva discriminării de gen la angajare, în pregătirea profesională, promovare și condițiile de muncă. Acest instrument a îmbunătățit semnificativ legislația comunitară în acest domeniu, prin definiții mai clare asupra tipurilor de discriminare și a numărului de soluții juridice inovatoare. Acestea includ prevederi pentru protecția femeilor însărcinate și a femeilor

află în concediu medical, pentru implicarea partenerilor sociali și a ONG-urilor în asigurarea egalității de gen la locul de muncă, precum și pentru stabilirea organismelor pentru egalitate.

Acest raport are o importanță specială datorită numeroaselor inegalități care încă afectează bărbații și femeile în ceea ce privește angajarea. Raportul atrage atenția statelor membre, a Comisiei, a partenerilor sociali și a societății civile asupra prevederilor-cheie ale directivei și subliniază nevoia unei implementări integrale. Prin urmare, poate contribui la o mai bună conformitate cu directiva și la o mai bună conștientizare a legislației comunitare asupra tratamentului egal al bărbaților și femeilor.

În calitate de garant al tratatelor, Comisia continuă să monitorizeze cu atenție implementarea directivei în statele membre. Totodată, Comisia menține dialogul cu statele membre în legătură cu procedurile de încălcare a dreptului comunitar, în vederea asigurării implementării corespunzătoare a directivei.

Pentru îndeplinirea obligației sale asumate în temeiul directivei, Comisia va adopta un raport în prima jumătate a acestui an referitor la aplicarea directivei în toate statele membre și va comunica acest raport Parlamentului și Consiliului.

Președintele. – Dezbateră a fost închisă.

Votul va avea loc joi.

Declarații scrise (în conformitate cu articolul 142 din Regulamentul de procedură)

Proinsias De Rossa (PSE), în scris. – Autoritatea irlandeză pentru egalitate este considerată a fi un model de bune practici. Totuși, guvernul irlandez și-a redus recent bugetul cu 43% și a descentralizat rapid Autoritatea, într-un moment în care programul guvernului pentru descentralizarea organismelor publice este pe cale de a fi oprit.

Într-adevăr, Niall Crowley, director executiv al Autorității irlandeze pentru egalitate a demisionat din funcție, declarând că „Autoritatea pentru egalitate a fost declarată neviabilă prin decizia [...] de a se reduce fondurile cu 43% și de a continua descentralizarea personalului” și că „activitatea Autorității pentru egalitate a fost compromisă în mod fatal”. În plus, au mai demisionat alți șase membri din consiliul de conducere al Autorității pentru egalitate.

Acest raport îndeamnă statele membre să își dezvolte capacitățile și să asigure resursele adecvate pentru organismele care promovează egalitatea de tratament și de șanse între genuri stipulată în Directiva 2002/73/CE. Raportul reformulează, de asemenea, cerința directivei de a asigura independența acelor organisme.

Guvernul irlandez încalcă clar directiva, deoarece este evident că nu are nici o intenție să ofere resursele necesare sau să asigure independența unei autorități a cărei finanțări aproape că s-a înjumătățit, forțând demisia a jumătate din membrii consiliului de conducere.

Louis Grech (PSE), în scris. – În lumina distanței persistente dintre bărbați și femei în ceea ce privește rata de ocupare a forței de muncă, salariile și accesul în funcții de conducere, fac un apel la statele membre pentru a grăbi implementarea directivei 2002/73/CE, asigurând în același timp faptul că prevederile sale sunt transpuse complet și efectiv în legislația națională. În plină criză financiară, sunt preocupat de faptul că o implementare lentă sau de o calitate slabă a acestei directive are șanse să exacerbeze inegalitățile de gen, să pună în pericol îndeplinirea obiectivelor strategiei de la Lisabona și să împiedice dezvoltarea întregului potențial economic al UE.

Regretabilă este și opțiunea anumitor state membre de a limita numărul de tipuri de discriminare, fiind astfel doar parțial în conformitate cu Directiva 2002/73/CE. Este dezamăgitor faptul că, în ciuda numeroaselor studii pe acest subiect, unii legiuitori naționali încă neglijează efectele distructive ale discriminării și hărțuirii sexuale asupra moralului și productivității angajaților.

Pentru a implementa mai bine practicile de anti-discriminare și anti-hărțuire, trebuie implicate părțile interesate începând cu nivelul cel mai de jos, prin campanii de informare, implicarea ONG-urilor, precum și prin mai multe instrumente formale precum includerea de prevederi speciale în contractele colective și în legislația națională referitoare la egalitatea de gen.

Zita Plešinská (PPE-DE), în scris. – (SK) Adoptarea unei act legislativ european inițiază procesul de transpunere și aplicare a directivei în fiecare stat membru. Parlamentul European monitorizează cu atenție transpunerea fiecărei directive, un exemplu fiind raportul colegei mele, Teresa Riera Madurell, care examinează aplicarea principiului egalității de tratament între bărbați și femei.

Comisia pentru drepturile femeii și egalitatea de gen lucrează intens pentru a atrage atenția asupra faptului că discriminarea de gen încă persistă în multe zone ale vieții sociale și politice. Implementarea lentă și de slabă calitate a Directivei 2002/73/CE pune în pericol realizarea Strategiei de la Lisabona și dezvoltarea întregului potențial social și economic al UE.

Fac un apel la Comisie și la statele membre să introducă indicatori clari, detaliați și măsurabili ai egalității de tratament, precum și standarde pentru evaluarea relațiilor de gen. Consider că institutul pentru egalitatea de gen care va își va începe activitatea va avea o mare contribuție, prin activitățile sale, în acest domeniu.

Cred, de asemenea, că o transpunere cu succes a acestei directive poate fi realizată prin diseminarea celor mai bune practici și prin adoptarea unor măsuri pozitive acolo unde s-a identificat discriminarea.

Rovana Plumb (PSE), în scris. – Am citit cu bucurie pe site-ul Parlamentului European că subiectul egalității între femei și bărbați se află pe un distins loc trei în topul celor mai citite știri în anul 2008. Interesul foarte mare pentru acest subiect ne arată însă că mai sunt multe de făcut, în special în domeniul egalității de tratament între bărbați și femei în ceea ce privește accesul la încadrarea în muncă, la formarea și promovarea profesională. În acest sens, raportul doamnei Teresa Riera Madurell reprezintă un succes prin clarificarea rolului angajatorilor și al societății civile în promovarea egalității de gen.

Consider foarte important rolul Comisiei în lupta pentru realizarea egalității între femei și bărbați în câmpul muncii, care trebuie să verifice în primul rând modalitatea în care statele membre UE au acționat pozitiv în legătură cu dezavantajele pe care femeile le-au întâmpinat în cariera profesională. Și mă refer în special la integrarea și respectarea principiului egalității de gen în deciziile administrative și politice ale statelor membre.

Concomitent cu rapoartele trimise Comisiei la fiecare patru ani, se impune ca fiecare stat membru să ofere o prezentare coerentă a sancțiunilor reale pentru încălcările acestei directive, care ar ajuta foarte mult la elaborarea schimbului de experiență și bune practici.

24. Ordinea de zi a următoarei ședințe: consultați procesul-verbal

25. Ridicarea ședinței

(Ședința a fost închisă la ora 22.45)